

4
DIALOGUES.

GEOGRAPHY AND ASTRONOMY.

&c.

भूगोल आणि खगोल

इत्यादि विषयक

संवाद.

मुकामपुणे.

वाडाविश्रामवागयेथेपाठशाळेकडिल

छापखान्यांत छापिला.

आवृत्ति दुसरी.

सन १८४१

शके १७६२

Printed at the Poona College Press.

1841.

भूगोल आणि खगोल

इत्यादि विषयक

संवाद.

नित्यानंद आणि परमानंद यांचा.

भाग १

पाठ १

पृथ्वीचा आकार आणि परिमाण.

नि०- हे परमानंद! तुला आपले ज्योतिःशास्त्र संपूर्ण अवगत आहे, तसेच इंद्रजलोकांचेही ज्योतिष ठाऊक आहे. अशा तुजपासून पृथ्वीचे विवरण श्रवण करावे अशी माझी इच्छा आहे. तर कृपा करून तो विषय मजप्रत कथन कर. प्रथम मला पृथ्वीचा आकार कसा आहे या प्रश्नाचे उत्तर सांग.

प०- नित्यानंद! सांगतो ऐक.- पृथ्वीचा आकार गोल आहे, परंतु केवळ गोल नाही,

तर

तर, दक्षिणोत्तरभागी किंचित् चापट आहे. - पृथ्वीला उपमा नारिंगाची आहे. जसे नारिंग दोन शेवटांकडे किंचित् चापट असते तशी पृथ्वी आहे.

नि० - बरे, पृथ्वी गोल आहे असें तूं म्हणतोस यास प्रमाण काय?

प० - ऐक, सन इसवी १५२० म्हणजे सुमारे तीनशें वर्षांचे पूर्वी स्पेन देशांतून मागेलन नामें एक पुरुष जहाजांत बसून पूर्वेकडे गेला, आणि पुढे तसाच जाता जाता ११२४ दिवसांनी तो पृथ्वीप्रदक्षिणा करून पुनः स्वदेशीं आला. त्यानंतर विलायतेतले आणि दुसरे मुलखांतले लोक, किती एक पूर्वेकडून आणि किती एक पश्चिमेकडून पृथ्वीप्रदक्षिणा करिते झाले. सत्तर वर्षां पूर्वी कोणी मोठा विख्यात कपतान कूक म्हणून साहेब होऊन गेला, त्यानें दोनतीन पृथ्वीप्रदक्षिणा केल्या आतां पृथ्वीप्रदक्षिणाकरणें इतकें सुगम झालें आहे कीं, व्यापारी लोकांचीं गलबतें नऊ महिन्यांत पृथ्वीप्रदक्षिणा करून परत येतात. - यावर

न तूं पहा बरे, जर पृथ्वी गोल नसती. तर गलबत मागे फिरविल्यावाचून लोक स्वदेशीं यावयास कोणत्याही प्रकारें समर्थ नहोते.

याविषयीं दुसरे प्रमाण ऐक. - समुद्रांत पुष्कळ लांबून जेव्हां गलबत जवळ येऊ लागते, तेव्हां दुरून त्याचे सर्व अवयव दिसत नाहीत, केवळ शिडाचा आकार मात्र दिसतो. मग जसें जसें तें जवळ येत जातें तसे तसे त्याचे खालचे अवयव दिसू लागतात. तसेच गलबत कोणजे जवळ येऊ लागले असता, आंतील लोकांस प्रथम तीरींची उच्च भूमि मात्र दिसते, मग हळूहळू झाडे, घरे, इत्यादि दिसू लागतात. - यावर जर कोणी म्हणेल कीं, जसा समुद्रांतून पृथ्वीचा गोलरूप आकार दिसतो, तसा भूमीवरून कां दिसत नाही? तर याचें कारण असें कीं, पृथ्वी पर्यंत दृष्ट इत्यादिकांनीं व्याप्त आहे, तेणें करून दृष्टीस प्रतिबंध होतो. - जर असा प्रतिबंध नसेल, तर पृथ्वीची गोलरूप आकृति उघड दृष्टीस येईल. - यास प्रत्यक्ष प्रमाण; तार्तरी म्हणून हिमालयाचे उत्तरेस दृष्टादिरहित सपाट देश आहे, तेथें दोघे पुरुष दुरून समोर समोर येत असले तर, त्यांस प्रथम एकमेकां

नें मस्तक मात्र दिसते. अग ते दोघे जेव्हां जवळ ये-
ऊं, लागतात, तेव्हां त्यांस परस्पराने बाहु दिसतात,
आणि शेवटीं पाय दिसतात. या अनुभवावरून नि-
श्चय होतो कीं पृथ्वीचा आकार वर्तुल आहे.

आतां तिसरें प्रमाण सांगतों ऐक. - पृथ्वी ज्या का-
ळी चंद्र सूर्यांच्या मध्ये येती, त्या वेळेस पृथ्वीची छाया
चंद्रावर पडून चंद्रास ग्रहण लागते; ती पृथ्वीची छाया
सर्वदा वर्तुल खंडाकार दृष्टीस पडती. यावरून विचा-
र कर बरे; कीं, जर पृथ्वी गोल नसली, तर पृथ्वीची
छाया नेहेमी वर्तुल खंडाकार कोवून पडेल? जर को-
णी लक्षणें कीं, पृथ्वीवर कोठें कोठें उंच उंच पर्वत -
आहेत; आणि कोठें खोल खोल जलाशय आहेत;
तेव्हां पृथ्वी गोल कशी लक्षणता? त्याचें उत्तर असें-
कीं, जसा नारिंगाचा पृष्ठभाग केवळ सपाट नसतो,
तथापि त्यास वर्तुल लक्षणतात, त्यारीतीनें पृथ्वी
वर्तुल जाणावी. पृथ्वीवर हिमालया इतका उंच
पर्वत दुसरा नाही; त्याची उंची $2\frac{1}{2}$ कोश आहे;
आणि पृथ्वीचा व्यास सुमारे ४००० कोश आहे.
तेव्हां हिमालयाची उंची त्या व्यासाचा एक षोडश
शतांशा इतकी आहे. तेव्हां अशे लहान पदार्थांनीं

पृथ्वीच्या वर्तुलाकारास किमपि न्यूनता येणार नाही.
चौथें प्रमाण, पुरातन कृषिप्रणीत ब्रह्मसिद्धांत,
सूर्यसिद्धांत, सिद्धांतशिरोमणि इत्यादिक ग्रंथ आहे
त; त्यांत लिहिलें आहे कीं, पृथ्वी कदंबपुष्पाकार -
आहे, हा गोष्ट विलायतेतील ज्यातिवीलाकां सही सं-
मत आहे; आणि प्रत्यक्ष प्रमाणावरून सिद्ध होतें, ते
असें, या ग्रंथांवरून ग्रहणादिवतेवून पंचांगांत लिहि-
तात; ते त्या प्रमाणें अनुभवास येतें. यावरून निश्चय
होतो कीं, पृथ्वीची आकृति गोला वाचून अन्य संभव
त नाही.

नि० - हा गोष्ट माझ्या ध्यानांत आला. - आतां पृथ्वीचें
परिमाण काय आहे तें मला सांग.

प० - सांगतों श्रवण कर. पृथ्वीचा परिघ लक्षणजे घेर -
 $32820\frac{1}{2}$ कोश आणि तिचा व्यास लक्षणजे उदर सूत्र
३९५६ कोश आहे कोणत्याही गोलाचा परिघ व्यासाचे तिप-
टी पेक्षा थोडासा अधिक असतो, लक्षणून पृथ्वीचा व्या-
स ३९५६ कोश, तो तिपट करून पृथ्वीचा परिघ $32820\frac{1}{2}$
कोश गणितात. पूर्वीमी सांगितलें कीं, पृथ्वी गोल आ-
हे खरी; परंतु दक्षिणोत्तर अयभागी किंचित् चापट
आहे; या कारणामुळे पूर्वपश्चिम लांबी, दक्षिणोत्तर

लांबीपेक्षां १२ कोश अधिक आहे. पूर्वपश्चिम लांबी ३९.६२½ कोश आणि दक्षिणेनरलांबी ३९.४९½ कोश आहे. किती एक युगोपदेशने राजांनी आपलीं गणितें. इतर लोकांचे शास्त्रांला मिळतात कीं नाही, हें पहावया करितां. मुहाम दुसरे राज्यांत आपले लोक पाठविले. त्या सर्वांचे संमतानें हीं परिमाणें स्थिर झालीं आहेत.

नि० - पृथ्वीचा आकार आणि परिमाण तूं सांगितलेंस, तें ऐकून मला परमहर्ष झाला. तूं जें सांगतोस हें सत्य आहे असें माझे लक्षांत पुरतेपणीं आलें. बरें आतां तुला या विषयीं आणखी कांहीं सांगावयाचें आहे?

प० - मला तुज प्रत एके गोष्टींचा मात्र उपदेश करावयाचा आहे, तो हा कीं, मी सांगितलें हें सर्व मनांत आणून जगत्कर्त्ता जो परमात्मा त्याचें चातुर्य आणि सामर्थ्य किती आहे, तिकडे तूं लक्ष लाव. ही पृथ्वी निराधार आकाशांत राहिली आहे. आणि रात्र, दिवस, क्रतु, अनुक्रमाप्रमाणें सदैव होत जातात, असें करण्याचें सामर्थ्य ईश्वरावांचून कोणाचें आहे काय हा विचार कर.

परीक्षासिति.

प्रश्न- काल जो पाठ सांगितला त्यांत काय विषय होता?

उत्तर- पृथ्वीचा आकार आणि परिमाण.

प्र० - बरें, पृथ्वीचा आकार कोणत्या प्रकारचा आहे?

उत्तर- वाटोळा.

प्र० - पृथ्वी वाटोळी आहे यास प्रमाण काय?

उ० - यास चार प्रमाणें आहेत, त्यांत प्रथम प्रमाण असें कीं, नाविकं लोक एकाच दिशेस गलबत हांकारून जात असतां जेथून निघाले तेथेंच परत येतात.

प्र० - बरें, दुसरें प्रमाण कोणतें?

उ० - दुसरें प्रमाण, समुद्रांत गलबत दुरून जवळ येत असतें, तेव्हां त्यांचे वरचे शीट प्रथम दृष्टीस पडतें, खालचा भाग दिसत नाही, आणि तें जवळ आलें सणजे खालचा भाग दिसतो.

प्र० - तिसरें प्रमाण कोणतें?

उ० - चंद्रग्रहणाचे वेळेस पृथ्वीची छाया चंद्रावर व

तुलाकार दृष्टीस पडती.

प्र०- चवथें प्रमाण कोणतें?

उ०- चवथें हें, ज्योतिष ग्रंथांत सांगितलें आहे कीं, पृथ्वीचा आकार गोल आहे, त्या आकाराचा आश्रय धरून केलेलीं ग्रहणादि गणितें यथास्थित उतरतात.

पुढील प्रकरणाचे विषयांवर गुरूनें असे-
चप्रश्न कल्पून परीक्षा घेत जावी.

पाठ २

भूगोलावरील जलस्थलांदि कांचें
विवरण.

नि०- पहिल्या पाठापासून जें मला ज्ञान झालें तेणें करून मी तुझा उपकारी झालों; आतां जल आणि स्थल हीं दोन मिळून पृथ्वी झाली आहे ह्मणून याविषयीं कांहीं विशेष विवरण श्रवण करावें अशी माझी इच्छा आहे.

प०- बरेंतर ऐक, पृथ्वीवर जमिनी पेशां उ-

दका

दकाचा भाग अधिक आहे. यास कारण ईश्वरेछे वांचून दुसरें कांहीं नाहीं. जर भूगोलाचे तीन भाग कल्पिले, तर दोन भाग पाण्याचे आणि एक भाग जमिनीचा होईल. आतां प्रथम उदकाचें विवरण सांगतो- जलाशयांचीं विशेषनावें संस्कृतांत अशीं आहेत- महासागर, सागर, अस्वात, महासरोवर, सामुद्रधुनी, नदी इत्यादि.

नि०- महासागर कोणत्या स्मरणतात?

प०- जो सागर पृथ्वीस वेष्टून आहे त्यास महासागर स्मरणतात. असे महासागर पृथ्वीवर पांच आहेत. त्यांचीं इंग्रजी भाषेंत नावें सांगतो ऐक- आट्लंटिक, पासिफिक, इंदियन, आर्टिक आणि अंटार्क्टिक. - आट्लंटिक महासागर हिंदुस्थानाचे पश्चिमेस आहे. त्याची लांबी सुमारे ४००० कोशा आहे आणि त्याची रुंदी ९०० शें पासून २६०० शें कोशा पर्यंत आहे. पासिफिक महासागर हिंदुस्थानाचे पूर्वेस आहे, तो दुसऱ्या दोन महासागरांपेक्षा अतिशय मोठा आहे. त्यानें भूगोलाचा एकतृतीयां-

श व्यापिला आहे. इंदियन् महासागर ल-
णजे हिंदु महासागर हिंदु स्थानाचे दक्षिणेस
आहे, तो सर्वां हून लहान. आर्टिक सागर पृ-
थ्वीचे उत्तरेस आहे आणि अंटार्क्टिक सागर
पृथ्वीचे दक्षिणेस आहे.

नि० - आतां भला सागराचें लक्षण सांग.

प० - महासागराच्या ज्या भागाला बहुधा चहूंकडून
जमिनीचा वेढा असतो, त्यास सागर लणता
त. आपण ज्या खंडांत राहतों त्या खंडांत किती
एक सागर आहेत, त्यांतील किती एकांचीं ना-
वें सांगतो.

पहिला मिश्र समुद्र, यास इंग्रजी भाषेंत रे-
ड्सी लणतात. दुसरा आरबी समुद्र, हा हिंदु-
स्थानाची पश्चिमेची मर्यादा आहे. मुंबईस व
कोंकणांत आहे तो हाच समुद्र. तिसरा चीन-
समुद्र, हा हिंदुस्थानाचे पूर्वेस आहे. जीं जहा-
जें चीन देशांत जातात तीं त्या समुद्रांतून जाता-
त. चौथा येलोसी. पांचवा जापान समुद्र.

नि० - बरें या सर्व सागरांचें उदक कोणत्या प्रका-
रचें आहे?

प० - समुद्राचें पाणी जेथून तेथून खारट, इतकें कीं,
एक शेर पाणी जाटविलें असतां त्यांतून एक पैचविं-
सांश मीठ उत्पन्न होतें.

नि० - मी असें एक विचारितों कीं, समुद्राचें पाणी खा-
रट असतें याचा उपयोग काय?

प० - याचे उपयोग बहुत आहेत, जर समुद्राचें पाणी
खारट नसतें तर तें जुन्या मोडच्या तळ्यांतले पाण्या-
सारखें दुर्गंध झालें असतें, तेणें करून मासे न वांच-
ते. दुसरा उपयोग असा कीं, खारट पाण्यावर जित-
का भार साहिला जातो तितका भार गोडे पाण्यावर
साहिला जात नाही. याचें कारण असें कीं, गोडे पा-
णी हलकें असतें.

नि० - आतां पृथ्वीवर जमिनीपेक्षा उदकाचा भाग
विशेष आहे, याचा काय उपयोग तें सांग.

प० - याचा उपयोग श्रवण कर, समुद्राचें उदक सूर्य-
किरणांनीं वर आकर्षित होऊन मेघांची उत्पत्ति
होती, ते मेघ वायूनें सर्वत्र प्रसृत होऊन सर्व दे-
शां वृष्टि करितात, मेघांच्या गतीस पर्वतांचा प्रतिबंध
होतो म्हणून पर्वतांवर पर्जन्य आणि दंव बहून
पडून झरे प्रवाह इत्यादिकांचा उगम झाल्यामुळे न-
द्यां

या होतात, तेणेकरून सर्वदेशांचें कल्याण होतें; अणखा तूं असें पहा कीं, समुद्र आहेत म्हणून दूर देशांचीं वर्तमानें समजतात, आणि व्यापार चालते. या रीतीचे अनेक उपयोग आहेत.

नि० - तूं समजून सांगितलेंस, आतां माझा संशय गेला. माझा निश्चय झाला कीं, ईश्वराची बुद्धि मनुष्याचे बुद्धीपेक्षां अतिशय अधिक आहे. बरे तर, आतां अखात म्हणजे काय तें मला सांग.

प० - महासागरापासून निघून जमिनींत लांब गेलेला असा जो समुद्र त्याचें नाव अखात. या भरतखंडांत जीं अखातें आहेत त्यांत बंगाल्याचें अखात मोठें आहे. तें अखात हिंदु महासागराशीं दक्षिणेकडे संयुक्त आहे, त्याची दक्षिणेत्तर लांबी ५०० कोश आणि पूर्वपश्चिम रुंदी कोठें कोठें ६०० कोश आहे - कलकत्यास जीं गलबतें जातात तीं त्या अखातांतून जातात - चीनदेशास जाणारीं गलबतें पूर्वेकडेस डाव्या बाजूनें जातात. हें अखात हिंदुस्थानाची पूर्वेकडची सीमा आहे. या अखाताच्या उत्तरेस बंगाल देश आहे, पश्चिमेस मद्रास, आणि नैऋत्य दिशेस सिंहल द्वीप आहे. गंगा, ब्रह्मपुत्रा, गोदावरी, तशीच कृष्णा आ

णि यांहून लहान दुसऱ्या पुष्कळ नद्या या अखातास मिळतात.

नि० - मला आतां महासरोवराचें लक्षण सांग.

प० - ज्या जलाशयाचे चहुं कडून जमीन असती आणि ज्याचा समुद्राशीं संबंध नसतो त्याचें नाव महासरोवर म्हणजे मोठें तळें. परंतु त्यांत भेद इतकानच कीं, जें मनुष्य-रुत नव्हे आणि अनिशय मोठें त्यास महासरोवर म्हणतात. एशियाखंडांत मोठीं तीन महासरोवरे आहेत, पहिलें क्यास्पियन, दुसरें आरल, आणि तिसरें बेकल. यांचें पाणी समुद्रासारखें खारट आहे. म्हणून त्यांस समुद्र असेंही म्हणतात. उत्तर अमेरिका देशांत बहुत मोठीं मोठीं महासरोवरे आहेत. त्यांमध्ये सुपीरियर म्हणून एक सर्वाहून मोठें आहे, जर कोणाएक त्यास प्रदक्षिणा करूं लागला, तर त्यास ७०० कोश चालिलें पाहिजे. त्याचे जवळ दुसरीं दोन सुमारे तेवढीं आहेत. या तिहीं वांचून दुसरीं ही दोन आहेत, त्यांत एकाचें नाव आंटॅरिओ, दुसऱ्याचें नाव डुरण, यांच्या उत्तरेकडचा प्रदेश इंग्रजांकडे आहे. दक्षिणेकडचा अमेरिकास्थ लोकांकडे आहे. महासरोवरे मनुष्यांस बहुत उपयोगी आहेत; थंडदेशांमध्ये

मध्ये त्यांजवर धुकें, उत्पन्न होऊन तेणेकरून हवा उष्ण होती आणि उष्ण देशांत त्यां पासून मेघ उत्पन्न होऊन पाऊ सपडतो, आणि धान्यें पिकतात.

नि० - सामुद्रधुनी कोणाला स्मरणतात?

प० - दोन समुद्रांस एकत्र जोडणारा अरुंद जो जलाशय त्यास सामुद्रधुनी असें स्मरणार्थें. एशिया आणि अमेरिका या दोन खंडांमध्ये जी सामुद्रधुनी आहे ती फारच मत्कारिक आहे; कारण दक्षिणदिशेस त्या दोन खंडांमध्ये अंतर ८५०० कोश आहे आणि उत्तरेकडेस ३७ कोशमात्र आहे. याचें कारण असें कीं, पश्चिमेकडून अमेरिका आणि पूर्वेकडून एशिया परस्परांकडे वांकव्या वाढत गेल्या आहेत; त्या ठिकाणीं सामुद्रधुनी झाली आहे; ही सामुद्रधुनी डेनमार्क देशाचा बेहेरिंग साहेब स्मरण होता त्यानें प्रथम पाहिली, परंतु ७० वर्षांचे पूर्वीच्या पटन क्रूक साहेबानें जाऊन तिचा पुरतेपणी शोधला विला आणि तिचे नाव बेहेरिंग स्ट्रेट स्मरणजे, बेहेरिंगाची सामुद्रधुनी, असें ठेविलें.

नि० - आता नदी स्मरणजे काय तें मला सांग.

‡ सामुद्रस्मरणजे समुद्राची, धुनी स्मरणजे नदी. दोन संस्कृत शब्द मिळून हें नाव येतिलें आहे.

प० - जो उदकाचा समूह कोठें तरी जमिनींत उत्पन्न होऊन महासरोवरास किंवा समुद्रास जाऊन मिळतो. त्यास नदी अशी संज्ञा आहे. त्या नदीस जे दुसरे लहान लहान जलाचे ओघ मिळतात त्यांस ओहळ स्मरणतात. एशिया खंडांतल्या मुख्यमुख्य नद्यांचीं इंग्रजी भाषेंत नावें सांगतां ऐक, चीन देशांत क्यां कु आणि हां आन् हो; शिविरिया देशांत लेना, जेनीसा आणि ओर्बी, हिंदुस्थानांत गंगा, ब्रह्मपुत्रा, सिंधुनदी, नर्मदा, गोदावरी, आणि कृष्णा अशा नद्या आहेत; इराण देशांत युक्तीस किंवा फ्रात नदी, आणि तार्ती देशांत आक्स किंवा जिहून नदी आहे; अमेरिका खंडांत आमेजन स्मरणून सवीत मोठी नदी आहे ती ३६९० कोश जाऊन समुद्रास मिळती.

पाठ ३

जमिनीचें विवरण.

नि० - तूं कालचे संवादांत सागरादिकांचे विवरण सांगितलेंस; तें ऐकून मला फारच मत्कार वाटला. आतां जमिनीविषयीं कांहीं सांग.

प० - सांगतों ऐक, जमिनीचीं विशेषनामेंहीं आहेत,
महाद्वीप, द्वीप, द्वीपकल्प इत्यादि.

नि० - महाद्वीप कोणाला म्हणतात?

प० - ज्या भूमीच्या भागांत अनेकदेश असतात, आणि ज्यास मध्ये समुद्राचे व्यवधान नसते, असा जो पृथ्वीचा मोठा भाग त्यास महाद्वीप म्हणतात. या पृथ्वीवर दोन महाद्वीप आहेत, त्यांत एकाचे नाव प्राचीन आणि दुसऱ्याचे नवीन. युरोप, एशिया, आणि आफ्रिका मिळून प्राचीन महाद्वीप होय, आणि नवीन महाद्वीप अमेरिका.

नि० - बरे त्यांस प्राचीन आणि नवीन असे कां म्हणतात?

प० - याचे कारण श्रवणकर, या तीन खंडांतले लोक मुळापासून परस्परांस थोडे बहुत तरी ऐकून ठाऊक आहेत, म्हणून या तिहींस प्राचीन महाद्वीप म्हणतात. आतां अमेरिकारखंडास नवीन म्हणतात, याचे कारण असे आहे कीं, इसवीसनाचे १४९२ वे वर्षे जिनेआ देशाचा कोणी एक कलंबसनाचा पुरुष देशाचा शोध करावयाकरितां गलबतांत बसून जात होता, त्यानें तो देश इतर लोकांस कळविला. त्याचे पूर्वी तो इकड

च्या लोकांतून कोणास ठाऊक नव्हता. म्हणून त्यास नवीन म्हणतात.

नि० - द्वीप म्हणजे काय?

प० - पृथ्वीच्या ज्या भागास चारही दिशांकडून उदकाचे वेष्टन असते त्यास द्वीप किंवा बेट म्हणतात. मेळान म्हणजे सिंहल द्वीप आणि इंग्लिशांची विलायत हीं स्थळे या रीतीची आहेत. हीं द्वीपे मोठी, परंतु लहान लहान दुसरीं पुष्कळ आहेत. सुंबई हे ही एक लहानसें द्वीप आहे. यांतून किती एक द्वीपे सृष्टिसमयांचे उत्पन्न झालीं, आणि किती एक भूमिकंपाने झालेली आहेत, परंतु धाकटी धाकटी पुष्कळ बेटे किड्यांनीही केलेली आहेत. हे प्राणी अतिशयच लहान असतात, परंतु त्यांचे सामर्थ्य किती चमत्कारिक आहे तें पहा बरे! हे समुद्रांत नळापासून हळू हळू पर्वताकार ढांग करितात, ढांग पाण्यापर्यंत पोहोचले म्हणजे हे किडे तें काम चहूंकडून बाढविताना तें पाहणारास फुलवागासारखें दिसते, परंतु हात लाविला असतां खडपासारखें कठीण लागते या खडपास इंग्रेजींत कारल असें म्हणतात. ते ढांग पाण्या इतके उंच झाले म्हणजे सर्व समुद्रपक्षी त्यांवर जाऊ

न बसतात, आणि आपला चारा त्यांजवर ठेविताना, ते वीं रुझून तेथें झाडें होताना; त्यांचें वीं पडून दुसरीं झाडें होताना; असें होतहोत त्या सर्व वेदांत अरण्य होतें. पासिफिक महासमुद्रांत किती एक लहान द्वीपे या रीतीनें उत्पन्न झालीं आहेत.

नि० - तूं सांगितलेंस हें ऐकून मलां परम आश्चर्य वाटलें - ईश्वराचीं कामें किती तरी चमत्कारिक आहेत! जें कान लावों मनुष्यांच्या हातून व्हावयाचें नाही, तें कीट करितात. हें केवढें आश्चर्य! आतां मला द्वीप कल्प ह्मणजे कायतें सांग.

प० - जो भूमीचा प्रदेश वळतकरून उदकाचे वेष्टित असून एके वाजूनें माथ महाद्वीपाला किंवा द्वीपाला संबद्ध असतो, त्यास द्वीपकल्प अशी संज्ञा केली आहे. या एशिया खंडांत मलाका ह्मणून एक द्वीपकल्प आहे, त्यांत त्याच नावाचें एक शहरही आहे.

नि० - या विषयां दुसरे कांहीं सांगावयाचें राहिलें असलें तर कृपा करून सांग.

प० - होय, अणखी थोडेंसें सांगावयाचें आहे, तें चित्त देऊन ऐक, महाद्वीपादिकांचा जो प्रदेश समुद्रांत दूरपर्यंत बारीक होत होत जातो, त्याच्या अग्रभागास

इंग्रिजींत केप ह्मणजे भूशलाका ह्मणतात. हिंदुस्थानाचे दक्षिणेस कुमारिका ह्मणून एक केप आहे, परंतु सर्व केपांत परम प्रसिद्ध असें एक केप हिंदुस्थानाचे नैर्ऋत्येस आफ्रिकादेशांत आहे, त्यास इंग्रिजींत केप आफ्रिडु होय (ह्मणजे भद्राशाभूशलाका) ह्मणतात - जीं सर्व विलायती गलबतें सुंबईचे बंदरीं दिसतात, तीं त्या केपास प्रदक्षिणाकरून येतात. पूर्वीयुरोपियन लोकांस या केपाचा मार्ग समजला नव्हता, ह्मणून ते फारशी व आरबी समुद्रांतून यादेशांत व्यापार करावयास येत असत. हा मार्ग सन १४९७ मध्ये पोर्तुगीज लोकांनी प्रथम काढिला, तेव्हां पासून सर्व गलबतें त्या चाटेनें येऊं लागलीं.

नि० - बरें तूं आतां सांगितलेंस या वाचून दुसरे कांहीं विभाग राहिले आहेत?

प० - होय, एक राहिला आहे, त्याचें नाव संयोगभूमि, ह्मणजे दोन महाद्वीपांचा संयोग करणारा जो अरुंद भूमिप्रदेश ती. एशिया आणि आफ्रिका या दोन

‡ भू आणि शलाका या दोन संस्कृत शब्दांपासून हें नाव घेतलें आहे. भू ह्मणजे पृथ्वी आणि शलाका ह्मणजे काडी.

खंडांस संयुक्त करणारी एक संयोगभूमि आहे, ह्या-
पून हीं दोन खंडे आणि युरोप या तिहींला मिळून
एक महाद्वीप अशी संज्ञा. जर एवढी जमीन नस-
ती तर, आफ्रिका खंड इतरांपासून केवळ भिन्न अ-
सतें; कारण, त्याचे इतर सर्व बाजूंस पाणी आहे. ही
भूमि ३० कोश रुंद आहे. आणि तीन भूमि आरबी
समुद्र आणि भूमध्य समुद्र यांस भिन्न करिती. ही भू-
मि खणून काढून सामुद्रधुनी करावी या विषयी अने-
क यत्न झालेले आहेत. एक इजिप्त देशचा राजा हो-
ता, त्यानें या कामाकरितां एक लाख मनुष्य लाविले
होते; त्या सर्वांचा उद्योग निरर्थक होऊन ते मृत्यु पावले.
जर ही गोष्ट झाली तर मोगल लाभ होईल; परंतु ती
द्वावयाची कठीण. कारण ती जमीन अशी आहे
कीं, वाट केली हणजे ती लागलीच वाऱ्यानें रेंती उ-
डून भरून जाती.

* सभोवते देश असून मध्यें समुद्र, असा एक युरोप आणि
आफ्रिका या दोहों खंडांमध्ये समुद्र आहे त्याचे नाव.

पाठ ४ पृथ्वीचे विभागांचें विवरण.

नि० — हे परमानंदा, आतां मला पृथ्वीचे भांग किती
कल्पिले आहेत तें सांग.

प० — पृथ्वीचे भाग चार कल्पिले आहेत. त्यांस खंडे
अशी संज्ञा आहे. इंग्रजी भाषेत त्यांचीं नावें. युरोप,
एशिया, आफ्रिका, आणि अमेरिका. मा तुझ्या पूर्वी
सांगितले आहे कीं, प्रथम तीन भाग मिळून एक महा-
द्वीप, आणि अमेरिका खंड स्वतः महाद्वीप आहे.

नि० — या चार खंडांचें महत्त्व आणि वस्ती मारखीच आहे?

प० — नाही, समान कशी असेल? सर्व पृथ्वीचे पंधरा
भाग कल्पिले, तर त्यांमध्ये युरोप खंड एक भाग, ए-
शिया पांच, आफ्रिका साडेतीन, आणि अमेरिका
साडेपांच भाग होईल. एशिया खंडांत लोक अमेरिका
खंडांतले लोकांपेक्षां सरासरीदसपट अधिक आहेत;
युरोप खंडांत सरासरी चौपट अधिक आहेत; आणि
आफ्रिका खंडांत सरासरी दुप्पट अधिक आहेत.

नि० — या चार भागांत मिळून लोक किती आहेत?

प० — सुमारे ८५०,०००,००० आहेत एशिया मध्ये.

५००,०००,००० आफ्रिकेत १००,०००,००० अमेरि-
केत ५०,०००,००० आणि युगेपखंडांत २०,०००,०००
मिळून एकंदर ८५०,०००,०००

नि०— आतां माझ्या मनांत एक गोष्ट आली ती सांग.
कांजितकीं मनुष्यें मरतात तितकींच उत्पन्न हो-
तात, कीं यांत कांहीं अधिक उणें आहे?

प०— परमेश्वरानें मनुष्यांमध्ये जन्म आणि मृत्यु संख्ये
नें जवळ जवळ केले आहेत, परंतु ज्या देशांमध्ये स-
र्व तोई चांगल्या आहेत, त्या देशांमध्ये पहिल्यापेक्षां म-
नुष्यांची संख्या वाढत आहे. या देशांत कांहींच त्यांचें
प्रमाण कळत नाही. परंतु कांहीं कांहीं देशांत राजाचे
आज्ञेनें त्यांचा हिसाब ठेवितात, त्याजवरून यथास्थित
समजतें. आणखी असें आहे कीं आतां पृथ्वीवर लो-
क आहेत यांच्या तिपट जरी असते तरी त्यांचे उपजी-
विकेस पुरे इतकें धान्य पृथ्वीपासून उत्पन्न होतें.

नि०— पुरुष आणि स्त्रिया यांची उत्पत्ति समान होती?

प०— स्त्रियां पेक्षां पुरुष किंचित् अधिक जन्मतात. स-
णजे पुरुष जर २५ तर स्त्रिया २५, परंतु अनेक कार-
णें करून त्यांची संख्या समान होती.

नि०— तूं पृथ्वीचीं खंडें, लोकांची संख्या, इत्यादिकांचे वि-
वरण

वरण सांगितलेंस तें ऐकून मला परम आनंद झाला.
आतां पृथ्वीवर धर्म किती प्रकारचे चालतात तें सांग.

प०— पृथ्वीवर मुख्य चार धर्मांची प्रवृत्ति आहे. त्यां
चीं नावें. १ याहुदी ह्मणजे इस्माईल, २ क्रिस्तियन,
३ मुसलमान, ४ मूर्तिपूजक याहुदी लोक बैबेलाचे
पुरातन भागावर विश्वास ठेवितात. क्रिस्तियन सर्वत्र
बलावर, मुसलमान कुराणाप्रमाणें चालतात, मूर्ति
पूजक ह्मणजे जे मूर्तींची पूजा करतात. त्यांमध्ये
अनेक मते आहेत. १ बौद्ध, जे बुद्धाची पूजा करता-
त. सिंहल ही पांत बुद्ध नावानें, ब्रह्मराजाचे राज्यांत
गोदा माया नावानें, चीन देशांत फो, आणि जापान
मुलखांत शाखा या नावें करून बुद्धाचीच पूजा क-
रितात. २ हिंदुमत, हिंदू अनेक देव आणि देवी-
यांच्या मूर्ति करून पूजितात. भूत, आणि शिवेन
इत्यादि देशांत पुष्कळ लोक महालामा ह्मणून को-
णी देव करून त्याची पूजा करतात. ४ चीन देशा-
मध्ये किती एक लोक कंफूसियस याला पूजितात.
यावांचून मूर्तिपूजकांची दुसरी अनेक मते आहेत.

नि०— आतां तूं मते सांगितलींस यांत चालणारे लोक
किती किती आहेत तें मला कृपा करून सांग.

※ बैबल ह्मणून क्रिस्तियन धर्माचा ग्रंथ आहे.

२४

प० - एक, याङ्गदी ६,०००,०००, क्रिस्तियन २००,०००,०००
 मुसलमान ९,६००,०००, बौद्ध १७०,०००,०००, हिंदू
 १०,०००,०००, कॅफूसियसाने मतावलंबी ३४,०००,०००
 दुसरे मूर्तिपूजक ३९,०००,०००

भाग २

पाठ १

एशिया खंडाचें विवरण.

नि० - एशियादेशाचें कांहीं विशेष विवरण श्रवण करवें अशी माझी इच्छा आहे, तें रुपाकरून सांगशील तर तुझे मजबूर मोठे उपकार होतील.

प० - सांगतो श्रवण कर. सर्व खंडांमध्ये एशिया खंड मोठें आहे. त्याची लांबी ३००० कोश आणि रुंदी २००० कोश आहे.

नि० - एशियांत राज्ये कोण कोणाचीं आहेत?

प० - रुशियन, इंग्रज, आणि चिनईलोक. या तीन लोकांची मुख्यत्वेकरून एशियांत मत्ता आहे. त्यांत उत्तर दिशेस रुशियनाचें, दक्षिणेस इंग्रजाचें, आणि पूर्वेस चिनईलोकांचें राज्य आहे. या तिहींवांचून दुसरी किती एक राज्ये आहेत त्यांत तुर्क, इराणी आणि

२५

ब्रह्मराजा हे मुख्य.

नि० - तुला एशियाच्या चतुःसीमा सांगतां येताल?

प० - होय सांगतो एक. एशियाची उत्तरसीमा हिंदु महासागर, दक्षिण सीमा हिंदु महासागर, बायब्येस युरोप आणि नैर्ऋत्येस आफ्रिका, पूर्वेस एशियाचे आणि अमेरिकेचे मध्ये पासिफिक महासागर आहे. हिंदुस्थानाचे दक्षिणदिशेस हवा अतिशय उष्ण आहे. आणि उत्तरेकडे जसजसें जावें तसतसें शैत्य अधिक अनुभवास येतें. शेवटीं उत्तर हिमसागरांत हिम पर्वताकार जमलें असतें. तेणें करून त्यासमुद्रांत जहाजे चालत नाहीत. कारण जर त्यांतून एकादा बर्फाचा ढीग वाऱ्यानें येऊन गलबतावर आपटला, तर तें लागलेंच तळास जाईल.

नि० - एशिया खंडांत मुख्य देश कोणते तें सांग?

प० - पूर्वेपासून पश्चिमेपर्यंत उत्तर दिशेस सिबिरी आणि तातरी. पश्चिमेस तुर्कस्थान, इराण आणि आरबस्थान, पूर्वेस चीन, आणि दक्षिणेस हिंदुस्था

* यासच आर्तिकसागर म्हणतात. यावर शीतकाळीं बर्फ जमलेलें असतें.

#: यास इंग्रजी भाषेंत इंदियन ओशन म्हणतात.

२६
न, आसाम, ब्रह्मदेश आणि सियाम, इत्यादि देश
आहेत. एशियांत किती एक बेटंही आहेत.

पाठ २

हिंदुस्थानाचें विवरण.

नि० - ज्या एशियाचे भागांत आह्मी हिंदु राहतां म्हणून
ज्यास हिंदुस्थान म्हणतात, त्याचा वृत्तांत कांहीं रे
कावा अशी माझी इच्छा आहे.

प० - अरे बाबा, तूं सावधान चिन्तनें श्रवण कर, म्हण-
जे मां सर्व सांगावयास सिद्ध आहे. हिंदुस्थानाचे वि
भाग दोन केले आहेत. दक्षिण हिंदुस्थान, आणि उत्तर
हिंदुस्थान. दक्षिण हिंदुस्थानाची उत्तरेकडील सीमा
नर्मदा नदी कल्पिती असतां त्याच्या पूर्वेस, दक्षिणेस,
आणि पश्चिमेस, सीमा समुद्र आहे. तसेंच दक्षिण सीमे
स कुमारिका केप आहे. ज्या कुमारिके जवळच सिंहल
द्वीपही आहे. उत्तर हिंदुस्थानाचे वायव्येस सिंधु नदी,
जाने पश्चिमेस बलुचिस्थान, काबूल, आणि त्याचे पली
कडे इराण देश आहे. उत्तरेस आणि ईशान्येस हिमाल-

‡ इलाच अटकनदी म्हणतात.

२७
य पर्वत. तो पर्वत किंचित् वांकडा होऊन काश्मी
र देशापासून आराकन देशाचे आग्नेय सीमे पर्यंत
आला आहे. हिंदुस्थानाचे पूर्वेस ब्रह्मदेश आ-
हे. बंगाला आणि ब्रह्मदेश यांमध्ये नामाजातें
पर्वतीयलोक राहतात, त्यांचा व्यवहार बद्धा हिंदू सा-
रिखा आहे. वर सांगितले सीमांचे आंत जे देश
आहेत ते सांगतां. दक्षिण दिशेस ऊडिसा म्हण
जे उत्कल, तैलंगण, गोंडवण, द्रविड, हैसूर, चा-
वणकोर, मलबार बालेघाट, करनाटक, महाराष्ट्र,
हैदराबाद, कोंकण, खानदेश, पुणे, नागपूर, इत्या
दि देश - उत्तरेस बंगाला, मगध, काशी, बुंदेल-
खंड, भुजेलखंड, मिथिलादेश, अयोध्यादेश, म-
थुरादेश, हरियाणा, दोयाब, रोहिलखंड, रजपुता-
ना देश, बिकानियर, जौनपूरदेश, सिंधे होळकर
यांचें राज्य, पंजाब, माळवा, मुलतान, सिंधदेश,
गुजरात इत्यादि देश आहेत. कुमारीपासून
काशी पर्यंत हिंदुस्थानाची लांबी ९०० कोश आणि
श्रीहटापासून सिंधदेशाचे कराची बंदरा पर्यंत रुं
दी ८०० कोश आहे.

नि० - हिंदुस्थानांत किती लोक राहतात?

प० - दहा कोटींहून कमी नाहीत. हिंदूत जैन आणि शीक यांची गणना केली तर, लोकांची संख्या याप्रमाणे होईल. हिंदू बाराभाग, मुसलमान तीन भाग, आणि इतर ज्ञाति एक भाग.

नि० - हिंदुस्थानांत कोणत्या प्रांतांत लोक अधिक आहेत?

प० - बंगालदेशांत. यास प्रमाण, हिंदुस्थानांत जितकी जमीन आणि लोक आहेत, त्यांचा हिसाब केल्यावरून समजते कीं, एका मनुष्याचे बांध्यास पंधरा विघे येतात. आतां बंगाल्यांत १२५००,००० लोक आहेत, आणि जमीन ११०,०००,००० विघे आहे. तेव्हां एकेकाचे बांध्यास नऊ विघे येतात. यावरून सिद्ध होते कीं बंगालदेशांत लोकांची वस्ती फार आहे. त्यामध्ये ही वर्धमान प्रांतांत वस्ती फार. त्या प्रांतांत लोक २०००,००० आणि जमीन ६०,०००,००० विघे आहेत तेव्हां एकेकाचे बांध्यास तीनतीन विघेच येतात. यावरून वर्धमान प्रांतांत लोक अधिक असें दिसते.

नि० - हिंदुस्थानांत भाषा किती प्रकारच्या आहेत?

प० - भरतखंडाची मूळ भाषा संस्कृत, आणि मूळ लिपि देवनगरी ह्यणजे बाळबोध. ही मूळ भाषा आणि लिपि यांपासून अनेक भाषा आणि लिपि उत्पन्न झाल्या आहेत. दुसरे ८०० वर्षांपूर्वी हा देश मुसलमानांनी घेतला, तेव्हां पासून या देशांत फारसी भाषा आणि लिपि यांचा ही प्रचार झाला. ह्यणून आतां बंगाली, हिंदुस्थानी, मराठी, या भाषांत किती एक फारसी शब्द मिसळले आहेत. भरतखंडाचे चारदेशांत ज्या-ज्या भाषांचा प्रचार आहे, त्या सांगतो एक बंगाली, आसामी, मिथिली, कोशली, भूटानी, भोजपुरी, मराठी, गुजराती, काश्मिरी, उत्कली, हिंदुस्थानी, तेलिंगी, कर्नाटकी, द्राविडी, बुंदेलखंडी, हरियानी, कान्यकुब्जी, जयनगरी, इत्यादि - सर्व मिळून सुमारे चाळीस आहेत. आतां देवनगरी लिपी पासून उत्पन्न झालेल्या लिपि सांगतो. बंगाली, भूटानी, मैथिली, पंजाबी, काश्मिरी, मुलतानी, तेलंगी, उत्कली, द्राविडी इत्यादि सर्व मिळून सुमारे बीस आहेत.

पाठ ७

हिंदुस्थानाचे नद्यांचा वृत्तांत.

नि०-आतां मला हिंदुस्थानांतल्या नद्यांचा वृत्तांत सांग.

प०- हिंदुस्थानांत नद्या बऱ्हेत आहेत. त्यांत मुख्य भागीरथी, ही हिंदुस्थानाचे उत्तरेस हिमालयपर्वत आहे तेथें उत्पन्न होऊन, तेथून ७५० कोश येऊन कलकत्याचे दक्षिणेस बंगाल्याचे अखातास पुष्कळ मुरवांनीं मिळती. तिला यमुना, शरयू, घोणभद्र, गंडकी, कौशिकी, इत्यादि किती एक नद्या मिळाल्या आहेत.

नि०- गंगे एवढ्या मोठ्या दुसऱ्या नद्या आहेत?

प०- गंगे एवढी नदी हिंदुस्थानांत आहे, तिचे नांव सिंधुनदी. तिची लांबी १०० कोश आहे. चीन देशांत होआनहो आणि क्यांकु ह्मणून दोन नद्या गंगेपेक्षां मोठ्या आहेत. पहिल्या नदीची लांबी १३०० कोश, दुसरीची १५०० कोश.

नि०- आतां हिंदुस्थानांत दुसऱ्या नद्या कोणत्या

आहेत तें सांग.

प०- प्रथम ब्रह्मपुत्रानदीचा वृत्तांत सांगतो एक. तिचा उगम तिबेटदेशांत गंगेच्या उगमापासून जवळच आहे ती आणि गंगानदी एके टिकाणीं समुद्रास मिळतात.

नि०- ब्रह्मपुत्रा आणि भागीरथी यांच्या लांबी सारखीच आहे?

प०- नाही, ब्रह्मपुत्रेची लांबी अधिक आहे. याचे कारण, भागीरथी एक सारखी दक्षिणवाहिनी आहे, आणि ब्रह्मपुत्रा तिबेटदेशांतून पूर्वेकडे वाकडी होऊन चीनदेशाचे अग्रभागापर्यंत जाऊन तेथून आसमदेशांतून बंगाल्यांत येऊन लक्ष्मीपुराजवळ बंगाल्याचे अखातास मिळती.

नि०- आतां सिंधुनदीचे वर्णन कर.

प०- सिंधुनदीला इंग्रेंज लोक इंडस असें म्हणतात. ती हिंदुस्थानाची वायव्यसीमा. तिचा उगम हिमालयपर्वतावर आहे, तेथून ती ९०० कोशापर्यंत जाऊन आरबी समुद्रास मिळती. तिला मार्गने शतद्रु, विपाशा, इरावती, चंद्रभागा, वितस्ता, या पांच नद्या मिळाल्या आहेत. या पांच नद्यांचे मध्यें-जो देश आहे त्यास पंजाब म्हणतात.

नि०- बरे, भागीरथी, ब्रह्मपुत्रा आणि सिंधु
यांवांचून दुसऱ्या मोठ्या नद्या आहेत कीं ना-
हींत?

प०- होय, नर्मदा आहे, ती गोंडवणांत अमर-
कंटक पर्यतीं उत्पन्न होऊन तेथून पश्चिमेकडे
जाऊन सुराष्ट्रदेशाचे ह्यणजे सुरतेचे उत्तरेस
आरबी समुद्रास मिळती. तिची लांबी ३२५
कोश आहे. दुसरी गोदावरी ह्यपून एक आ-
हे, तिचा उगम नासिकाजवळ आहे, ती ३७५
कोश जाऊन कर्नाटकाचे उत्तरेस बंगाल्याचे
अखातास मिळती. तिसरी कृष्णा, तिचा उग-
म साताऱ्याजवळ महाबलेश्वरीं आहे. तिची
लांबी सुमारे ३०० कोश आहे. ती पूर्वेकडेस
जाऊन मछली बंदरांत बंगाल्याचे अखातास
मिळती. चौथी कावेरी नदी, तिचा उगम कुर्ण
देशांत आहे, तिची लांबी २५० कोश, तीही बं-
गाल्याचे अखातास मिळती. यांवांचून दुसऱ्या
ही किती एक लहान नद्या आहेत.

नि०- तूं सांगितलेंस हे ऐकून मी संतुष्ट झालों.
आतां नद्यांचा उपयोग काय तें सांग.

प०- नद्यांचे उपयोग अनेक आहेत. मनुष्य आ-
णि पशु त्यांचें उदक प्राशन करून वांचतात. त-
सेंच त्यांत स्नान करून सुख पावतात. नदींतून हो-
ज्या चालतात, त्यांतून देशोदेशीं जिंनसं जातात.
तसेंच नद्यांचें जल भूमीवर पसरतें, तेणें करून ज-
मिनीस चांगलें पीक येतें. असें अनेक प्रकारें करू-
न नद्यांपासून आपलें कल्याण होतें. विशेष काय-
सांगूं? नदीला उपमा उदारं पुरुषाची दिली तर सा-
जेळ. जसा तो पुरुष जेथें जातो तेथें लोकांवर उप-
कारच करीत असतो, तशी नदी सर्वांचें कल्याण
करिती.

पाठ ४

हिंदु स्थानांतील पर्वतांचा रत्नांत.

नि०- तूं जें बोललास तें सर्व मला सत्य वाटलें. आतां
हिंदु स्थानांत पर्वत कोण कोणते आहेत तें सांग.
प०- हिंदु स्थानांत मोठ मोठे डोंगर पुष्कळ आहेत, त्यां

त फार मोठा असा हिमालय, तो हिंदुस्थानाची उत्तरसीमा होय, त्याची लांबी, ७५० कोश आहे. सिंधु, भागीरथी, ब्रह्मपुत्रा, शरयू, या नद्यांचे उत्पत्तिस्थान हाच पर्वत. हिमालया एवढा उंच डोंगर पृथ्वीवर कोठेही नाही. पूर्वी भूगोलवेत्त्यांचा असा सिद्धांत होता की दक्षिण अमेरिका देशांत १४००० हात उंच आंदिज स्र्पून डोंगर आहे, तेवढा पर्वत पृथ्वीत नाही. परंतु गवरनरजनरल लार्ड हेस्तिंग्ज साहेबांचे अमलांत त्यांचे आक्षेपे हिमालयाची उंची मोजिली, त्या वेळेस त्यांचे एके शिखराची उंची १८००० हात आहे असे समजले. यावरून आतां सर्वांचा निश्चय झाला की, त्या एवढा उंच डोंगर दुसरा नाही.

नि० - हिंदुस्थानांत दुसरे कोणकोणते डोंगर आहेत?

प० - विंध्यादि स्र्पून एक पर्वत नर्मदेच्या उत्तरतीरास आहे, हा हिंदुस्थानामधून बहार स्र्पजे मगधप्रांतापासून गुजरात प्रांतापर्यंत गेला आहे. त्यापासून शोण आणि नर्मदा या नद्यांचा उगम आहे. तसाच पश्चिम समुद्रापासून सुमारे १२^१/_२ कोशांवर सत्यादि या नामें एक पर्वत आहे, तो हिंदुस्थानाचे दक्षिण

† टीप. त्या शिखरास धवल गिरि स्र्पणतात. तेथें गंडकीचा उगम आहे.

दोंकापासून उत्तरेस सुराष्ट्रदेशापर्यंत गेला आहे. त्याची लांबी ३९० कोश, उंची २००० हात - बळकत करून असें होतें की, त्या पर्वताचे पूर्वेकडून जे मेघ येतात, त्यांचे गतीस त्याचा प्रतिबंध होऊन ते पूर्वेकडच्या बाजूस मात्र पर्जन्य पाडतात. तसेच पश्चिमेकडचे मेघ पश्चिमेस पर्जन्य पाडतात. दक्षिणेस सत्याद्रीचा एक भाग आहे, त्यास नीळ गिरि स्र्पणतात. त्याची उंची ४५०० हात आहे. तेथील हवा फार थंड आहे. या बांचून दुसरेही लहान लहान पर्वत आहेत.

नि० - आतां मी असें पुसतों कीं पर्वतांचा उपयोग काय?

प० - सांगतों ऐक, पर्वतांचा मोठा उपयोग आहे. त्यां पासून झरे निघून त्यांच्या नद्या होतात. त्या नसल्या तर मनुष्ये बांचणार नाहीत. पर्वतांवर नाना प्रकारचे वृक्ष, वनस्पति इत्यादि असतात. वनस्पतीं पासून अनेक उपयोगी औषधे उत्पन्न होतात, आणि वृक्षांचीं काष्ठे होतात. लांकडांचा उपयोग आस्त्राला किती आहे तें तुला गाऊकच आहे. पर्वतावर वज्रत पशु राहतात, ते मनुष्यांचे कामास पडतात. पर्वतां

त धातूंच्या खाणी असताहेत, त्यांचा तरउप
योग मोठाच पडतो. समुद्राचें सामर्थ्य किती आ
हे तें पहा बरें! परंतु पर्वतांमुळें तो आपली मर्या
दा सोडूं शकत नाही. पर्वतांमुळें भूमीस शोभा
येता. आपण त्याजवर चढून आसमंतात् भागां
चे सृष्टीतील चमत्कार पहातो तें तें कळून सृष्टि
कर्त्या ईश्वराचें आपल्यास स्मरण होतें, आणि
आपली भक्ति वाढती.

नि० - पर्वतांचे उपयोग मोठमोठे आहेत, हें आतां
माझे ध्यानांत आलें. मला आणि खीही एक समज
लें कीं ईश्वरानें निरुपयोगी असें कांहींच निर्माण के
लें नाही.

पाठ ५

हिंदुस्थानांतील व्यापाराचें कथन.

नि० - हिंदुस्थानांत सांप्रत व्यापार वाढला आहे या
चें कारण काय, हें मला विचारावेंसें वाटतें.

प० - एक कारण हें कीं, पूर्वीच्या राजांपासून
लोकांवर फार जुद्धम होत असे. इतका कीं, को
णीही राजाचे भयाबाचून नव्हतें. आज पैसा
आहेतो आपणाजवळ उद्यां राहिल कीं नाही.
अशा संशयांत लोक असत, परंतु सांप्रत काहीं
इंग्रजी राज्य झाल्यामुळें लोकांचें तें वाईट भय गे
लें, आणि जकाती कमी झाल्यामुळें
स्थिता पावले. तसेंच इतर देशांचे लोक हिंदुस्थानचे
पदार्थ विकत घ्यावयाकरितां कलकत्ता, मद्रास,
मुंबई इत्यादि शहरांत येऊं लागले त्यांमुळें व्यापार
वाढला.

नि० - हिंदुस्थानांत कोणते जिनसांचा व्यापार करि
तात?

प० - निळीचा व्यापार करितात. तिचें पीक आली
कडे तीस वर्षांत अधिकाधिक होत आहे. तिचा
उपयोग कापड रंगविण्यांत पडतो. एका वर्षांत
सुमारे ८०००० मण नीळ उत्पन्न होती. तिचे दर
मणां १५० रुपये धरिले तर १२०००००० रुपये
होतात.

नि० - बरें, दुसरा काय जिनस विकतो?

३८

प० - दुसरा कापूस, पूर्वी बहुत करून तो बंगाल्यांत उत्पन्न होत असे, परंतु आतां भांगारथी आणि यमुना या दोहोंमध्ये जो दोयाब झणून देश आहे, त्यांत पुष्कळ पिकतो. तसेंच गुजरात देशांत आणि बालेघाट प्रांतांतही उत्पन्न होतो. तो प्रथम मुंबई, कलकत्ता आणि मद्रास या शहरांत जातो. तेथें त्याचे गळे करून यंत्रांनीं चेषितात, इतके कीं, पांचमण कापसाचा गट्टा असला तर लहानशी गठडी होती. पूर्वी बहुत करून सर्व कापूस चीन देशांत जात असे, परंतु आतां पुष्कळ विलायतेस नेतात, आणि तेथें हजारां लोक त्याचें सूत काढून कापड विणायान्चा उपयोग करितात.

नि० - तिसरा कोणता जिनस पिकतो?

प० - तिसरी अफीण. अफीण मगधदेश काशी प्रांत आणि माळवा प्रांत यांत उत्पन्न होती. अफीण काढतात त्याची पद्धत अशी. खसखशीचीं झाडे आहेत त्यांचीं बोंडें संध्याकाळीं बारीक शस्त्रानें चिरतात, मग रात्रभर त्या चिरांतून रस येऊन जमून राहतो सकाळ झाली झणजे तो खरडून काढून उनांत सुकवितात, झणजे अफीण होती.

३९

नि० - या वांचून दुसरा कांहीं जिनस आहे?

प० - होय. कापड. हिंदुस्थानामध्ये प्रतिवर्षी कापड बहुत उत्पन्न होतें. बहुत करून बंगाल्यांतही का शहराचे आसपास चांगले जातीची मलमल करितात. अशांच प्रांतो प्रांतीं नाना प्रकारचीं कापडें उत्पन्न होतात.

अमेरिका देशांत कृषिकर्म बहुत, तेथील लोक पूर्वी हिंदुस्थानांतून प्रतिवर्षी बहुत कापड खरेदी करून घेऊन जात असत, आणि डॉलर झणून त्याचें नाणें आहे तें देत असत. आलीकडे युरोप आणि अमेरिका या दोनही देशांत कापडें पुष्कळ उत्पन्न झाल्याकरितां लोकांनीं प्रयत्न केले आहेत, तेणें करून तो व्यापार बहुत करून बंद झाला. तसेंच पूर्वी हिंदुस्थानांतून विलायतेस कापड जात असे, तें आतां कि कडूनच इकडे येत असतें.

नि० - पांचवा कांहीं जिनस असला तर सांग

प० - पांचवें रेशीम. बंगाल प्रांतांत रेशीम बहुत उत्पन्न होतें. तें रेशीम बाहेरचे देशां गेल्यावर अनेक प्रकारचे रंग देऊन त्यांचीं कापडें करितात. या

* हे नाणें बाटोळें रुप्याचें असतें. त्याची किंमत सुरती सबाहेर रुपये.

रेशिमाची उत्पत्ति सांगतो ऐक. प्रथम शेतांत तुतीचीं झाडे लावून वाढवितान, आणि त्यांचीं पानें एक किडा आहे त्यास खावयास घालितात. मग तो किडा तीं खाऊन मोठा होतो, आणि कोळ्यासारखें आपले शरीरांतून तंतु काढून आपलें शरीर गुंडाळून घेतो, तो असा कीं, बाहेर यावयास त्यास वाट रहात नाही. नंतर समय आला म्हणजे त्या किड्यास ऊन पाण्यांत टाकितान, मग तो किडा मरतो, आणि राहटाचे साहाय्यानें तें रेशीम त्याचे शरीरापासून काढितात. तो समय टळला तर किड्याला पंख फुटतात, आणि तो तें रेशीम तोडून बाहेर निघतो; मग रेशीम निरुपयोगी होतें.

नि० - तूं या सर्व विषयांचें वर्णन केलेस. तें ऐकून मला मोठा हर्ष झाला. आणि हा उपदेश प्राप्त झाला कीं, आपला लहानपणा सर्वदा ध्यानीं असावा. पहा हा क्षुद्र कीट मनुष्यांस अति सुंदर वस्त्रें देतो, तीं मनुष्यांच्यानें किती श्रम करून ही उत्पन्न करवणार नाहीत. याकरितां कोणी मनुष्यानें गर्व करूं नये.

प० - तूं जो उपदेश ग्रहण केलास तो मला ही यथार्थ वाटते.

पाठ ६

हिंदु स्थानाचा प्राचीन वृत्तांत.

नि० - अरे बाबा, तुझ्या मुखांतून हिंदु स्थानदेशाचें वर्णन, लोकसंख्या, पर्वत, नद्या आणि व्यापारोपयोगी जिंनस इत्यादि सर्व श्रवण करून मला बहूत आनंद झाला. आतां मला या देशाचा कांहीं प्राचीन वृत्तांत ऐकायाची इच्छा झाली आहे, तर तो कृपा करून सांग.

प० - ऐक, सुमारे तेवीस शें वर्षांचे पूर्वी दारानामक पारशी देशाचा राजा हिंदु स्थानांत येऊन वायव्यदिशेकडील सागरांत हस्तगत करिता झाला या वृत्तांताचे पूर्वचा यथार्थ इतिहास कोठें आढळत नाही; याचें कारण, त्या काळचे कवि संस्कृत, फारसी, ग्रीक इत्यादि भाषांत श्लोक रूप

ग्रंथानीं वर्तमानें लिहित, त्यांत बहूत अनिशयोक्ति असत. दारागजाचे राज्यापासून ग्रीक भाषेंत बखर होऊं लागल्या, त्यावरून विलायती लोकांनी भाषांतरे केलीं आहेत, त्यांचें अवलोकन करून कळतें कीं दारागजानें वायव्येकडील सारा मुल्ख जिंकून नेथील राजांपासून करभार घेतला. पुढें सुमारे २१,५० वर्षांचे पूर्वेस सिकंदर शाह संपून मासिदोन्यादेशचा एक राजा पारशीदेश घेऊन, सिंधुनदीचे आलीकडे येऊन पंजाब प्रांता पावेतो मुल्ख घेता झाला, त्याची बंगाल्यास जाण्याची इच्छा होती, परंतु त्याची फौज पर्जन्यामुळे फार पीडा पावली होती, संपून ती कबूल होईना, याकरितां तेथें त्याचे जाणें झालें नाहीं.

नि०— सिकंदर बादशाहानंतरचें कांहीं दुसरें वर्तमान चमत्कारिक आहे कीं काय?

प०— सिकंदरानंतर हिंदुराजांचा आणि विलायती लोकांचा व्यापारावांचून दुसरा कोणताही व्यवहार नव्हता. यास्तव सुमारे १३०० वर्षेपर्यंत कायकाय वर्तमानें घडलीं, हें कांहींच विदित नाहीं.

पाठ ७ सुलतान महंमदाचे वि जयाचे वर्णन.

नि०— तूं मागे कथा सांगितलीस त्यापुढे कांहीं वर्तमान लिहिलें आहे कीं नाहीं?

प०— सांगतां ऐक, सुमारे ८४१ वर्षांचे पूर्वी, सणजे इसवी सन १००० चे वर्षांत काबूल देशामधील घिजनी देशाचा राजा महंमद सुलतान सिंधुनदीचे आलीकडे येऊन हिंदुस्थानाचे वायव्येकडील प्रदेशां अनुक्रमानें बाबघेळ हल्ला करिता झाला.

नि०— त्यानें प्रथम कोणकोणते देश घेतले?

प०— प्रथमचे आठ वर्षांत त्याला सुलतान देश मात्र साध्य झाला, परंतु पुढें लवकरच त्यानें लाहोर, दिल्ली, मथुरा, कनौज, हे देश घेतले. नंतर गुजरातेत सोमनाथ, नागरकोट इत्यादिक ठिकाणें जिंकून तेथें मोठीं मोठीं हिंदूंचीं देवालये होती, तीं मोडिलीं आणि सुमारे अर्धाप्रांत ओसाड पाडिला. परंतु अजमीरदेशांत रजपुतांनीं पराक्रम करून त्याचा -

* हा देश दिल्ली आणि सुलतान यांच्या दक्षिणेस आहे.

आंत प्रवेश होऊं दिल्ली नाही. ज्या राजांस त्याने जिंकिले त्या सर्वांवर प्रतिवार्षिक कांहीं कर बसविला. त्याने सोमनाथाचे देवालय मोडिले. त्या संस्थानांत २००० पुजारी आणि २००० गवयी होते. त्या देवालयाचे रक्षण करण्याकरितां युद्ध करून ५०००० हिंदूंनी प्राण दिले, शेवटीं निरुपाय होऊन सुलतानाची बोलणे लाविले कीं, देवाची मूर्ति छिन्न विछिन्न करणार नाही, तर आम्ही ८०,०००,००० रुपये देतो, परंतु महंमदाने ते न ऐकतां मूर्ति करवतां चिरली. तींत आठ कोटि रुपयां पेक्षां अधिक किंमतीचे जवाहीर सांपडले.

नि०—महंमदानंतर राजा कोण झाला ?

प०—सुमारे ६०० वर्षांचे पूर्वी ह्यणजे सन १२०८ त आफगाण जातीचा कोणी कुतुभदीन नावाचा राजा सर्व हिंदुराजांस जिंकून दिल्लींत आपण सिंहासनारूढ होता-
झाला. त्यावेळेस लक्ष्मीसेन ह्यणून बंगाल देशचा राजा आपली राजधानी नवहीपयेथे रहात असे. सगळी कुतुभदीनाने आपले एके सरदारस त्यावर पाठविले, त्याने जाऊन राजास नगरांतून बाहेर काढून दिले, आणि गौड शहर राजधानी केली. लक्ष्मीसेन हा बंगाल्याचा शेवटचा राजा, तो जगन्नाथ क्षेत्री आपला प्राण दे

ता झाला.

नि०—मला वाटते कीं, तेव्हां पासून मोंगलांचें राज्य प्रबळ झाले.

प०—होय, फार प्रबळ झाले. कुतुभदीन आल्यावर सुसलमान लोक हळूहळू हिंदुस्थानांत प्रवेश करूं लागले. पुढे सुमारे शंभर वर्षांनीं अनेक युद्धे करून ते सर्व हिंदुस्थानांत राज्य करूं लागले. त्या समयी पासून इंग्लिश सरकारचा अंमल होईपर्यंत हिंदुस्थानाचा इतिहास, युद्धे, घात, लुटी इत्यादिकांनीं परिपूर्ण आहे.

पाठ.८

तैमुराचे विजयाची कथा.

नि०—पुढें काय काय वर्तमानें झालीं तीं सांग.

प०—सांगतो एक, इसवी सन १२९७ त तैमूर बेग ह्यणून कोणी एक पुरुष तातरी देशांतून थोडेसें सैन्य घेऊन सिंधु नदी उतरून हिंदुस्थानांत आला. दुसरे वर्ष त्याने दिल्ली शहर घेतले. तेथील किती एक लोकांस मारिले.

रिलें, वकिती एकांस हांकून दिलें, त्याचे ऊक मावसून फौजेनें २००००० लोक मारून दिल्लीजवळ डांग केला. पुढें चार घटिकांत १००००० बंदिवांनांचे प्राण घेतले. यारीतीनें कांहीं काळपर्यंत हिंदुस्थान देशाची दुर्दशा करून तो परत जाता झाला.

नि०— आफगाणवंशाच्या समाप्तीनंतर कोणी राज्य केलें?

प०— आफगाणवंशांतला शेवटला बादशाह तृतीय महंमद झपूत झाला. त्यानंतर सन १५२५ त तैमूरबेगाचा पणतू सुलतान बाबर झपूत होता, तो दिल्लीचें राज्य करूं लागला. तेव्हांपासून मोंगलांचे राज्याचा प्रारंभ झाला.

नि०— सुलतान बाबरानंतर राज्य कोणी केलें?

प०— पन्नास वर्षांनंतर त्याचा नातू अकबर दिल्लीमध्ये राजा झाला, त्यानें चांगले रीतीनें प्रजापालन करून लोकांची प्रीति संपादिली. तो फार चतुर आणि विचारी होता, झपूत धर्मविषयां कोणावर जुलूम वगैरे कांहीं करित नसे. या बादशाहाचा प्रधान आबुलफजल झपूत अतिशय विद्वान् पुरुष होता, त्यानें एक आईन-अकबरी झपूत ग्रंथ केला. त्यांत सर्व हिंदुस्थाना-

चें यथार्थ वर्णन केलें आहे.

नि०— अकबरानें कोण कोणते सुदूर घेतले?

प०— सन १५७६ त त्याचे फौजेनें बंगाल प्रांत घेतला आणि पुढें चार वर्षांत तेथील सर्व प्रांत वगैरे त्याच्या स्वाधीन झाले. त्यानंतर अकबराचे मृत्यूचे पूर्वार्ध कांधार, काश्मीर, गुजरात, सिंध, बंगाला, उत्कल, इत्यादि बहूतदेश एकसत्ताक होऊन राज्य जमलें.

पाठ ९

औरंगजेब बादशाहाची कथा.

नि०— पूर्वीकथा सांगितलीस त्यानंतर हिंदुस्थानांत राजा कोण झाला?

प०— सन १६५८ त शहाजहानाचा तिसरा मुलगा औरंगजेब राज्य करूं लागला, त्यानें सर्व हिंदुस्थान एके अंमलाखालीं आणून मोंगलांचें राज्य प्रबळ केलें.

नि०— हा पुरुष कोणत्या प्रकारचा होता?

प०— औरंगजेब बादशाह मोटाबुद्धिकान् होता, परंतु असा क्रूर आणि निर्दय होता की, त्यानें आपला बाप शहाज

हान यास पदच्युत करून आपले भावांतून किती एकांस मारून किती एकांस बंदीत टाकून आपण राज्य केले.

नि०— औरंगजेबाने किती वर्षे राज्य केले?

प०— तो सुमारे ५० वर्षे राज्य करून सन १७०७त मृत्यु पावला. त्या काळापासून मोंगलांची सत्ता कमी होत चालली.

नि०— मोंगलांचे राज्य कोणत्या प्रकारचे होते?

प०— त्याजवळ अंमल बहूत होता खरा, परंतु आतांचे सारिखा त्या काळीं न्याय नव्हता, आणि कामकारभार फार अविचाराने होत असे. ते आपले पेशादुर्बळ राजांपासून कारभार घेत असत. आणि प्रजांवर नानाप्रकारचे जुलूम करीत असत.

नि०— नादिरशाह ह्मणून राजा हिंदुस्थानांत आला, त्याचा कांहीं वृत्तांत सांग?

प०— सांगतो एक, नादिरशाह हा इराण ह्मणजे पारसीदेशाचा राजा त्यानें सन १७३६त हिंदुस्थानांत दिल्लीचा बादशाह सुलतान महंमद होता, त्याचा पराजय केला.

नि०— मी असें पुसतो कीं, प्रथम यादेशीं येण्यास -

त्याला कोणते कारण झाले?

प०— निजामुल्मुलुक यानाचाचे कोणी एके पुरुषाने राज्यप्राप्तीचे आशेनें दिल्लीचे महंमद बादशाहास काढावयाकरितां नादिरशाहास बलाविले. मग त्यानें येऊन दोन लक्ष मुसलमान व हिंदू मारून, महंमदशाहापासून १८५,०००,००० रुपये घेतले. नंतर तो निजामुल्मुलुक महंमदशाहास दिल्लीचे राज्यावर स्थापून स्वदेशीं जाता झाला. कोणे समयां दिल्लीमध्ये प्रतिवर्षीं यात्रा भरत असे, ती नादिरशाहा बंद करीत असतां, एके पुरुषाने वंदुकेची गोळी त्याकडे रोखिली, तेणेकरून तो परम क्रुद्ध होऊन, दिल्लीचे सर्व लोकांचा वध करावा अशी आज्ञा करिता झाला. त्या प्रमाणे सैन्यानें एक लाख लोक मारून त्यांची घरे दारे लुटलीं.

नि०— मुसलमानांची सत्ता कमी व्हावयास कधीं पासून लागली?

प०— नादिरशाहाचे राज्यापासून त्यांचा अंमल मोडत चालला. त्याचे मुख्य कारण हे कीं, लहान लहान मोंगल लोक संस्थानी होते, ते एका मुख्याचे ताबेंत न रहातां आपण स्वतंत्र राज्य करावे ह्मणून यत्न

करू लागले. यारीतीनें राज्याचे धनी अनेक झाल्यामुळे एक मत नाहीसें होऊन राज्य मोडलें.

पाठ १०

विलायती लोकांचें हिंदु-स्थानांत येणें.

नि. - या देवांत युरोप खंडांतून प्रथम कोणते जातीचे लोक आले?
प. - प्रथम पोर्तुगीज ह्मणजे फिरंगी लोक आले. नंतर डच, ह्मणजे वलंदेजी लोक आले. त्यांनीं येऊन पोर्तुगीज लोकांचीं बहूत संस्थानें घेतलीं - नंतर इंग्लिश, फ्रेंच, आणि डेनिश, हे येऊन पोहचले. आतां मा त्यांचे येण्याचा वृत्तांत विस्तारें करून सांगतां ऐक. जंव पर्यंत लोकांस भूगोल आणि ज्योतिष यांचें पूर्ण ज्ञान नव्हतें, तंव पर्यंत पाण्यांतून जाणें मोठें संकट वाटत असे, आणि समुद्रांमध्ये बहूत लांब गलबतें नेण्यास भय वाटून कांठानेंच

लवीत असत, ह्मणून समुद्रांतून दूरदेशीं जाणें त्यावेळेस अशक्य असे. या कारणामुळे युरोप आणि भरतखंड या दोहोंमध्ये व्यापार खुसकीवरून मात्र चालत असे. पुढें पृथ्वीचा आकार आणि ग्रहादिकांच्या गति यांविषयींचें विशेष ज्ञान लोकांस होऊं लागलें आणि होकायंत्र याचाही शोध लागला, तेव्हां पासून समुद्रांतून दूरदेशीं जाणें येंणें सुलभ झालें. संन १४१२ पासून १४६३ पर्यंत पोर्तुगीज लोक समुद्रांतून बहूत वेळां जाऊन येऊन शेवटीं आफ्रिका खंडाचे पश्चिम सीमेवर सुमारें ३५० कोशांवर पोहचले. आणि उत्तरोत्तर तीं भूमिपूर्वेकडे अरुंद होत जात आहे हें त्यांचे लक्ष्यांत येऊन त्यांनीं सिद्धान्त केला कीं, त्या वाटेनें पुढें गेलें असतां भरतखंडांत जातां येईल.

त्या वेळेस कलंबस यानावाचे कोणी कीर्तिमान पुरुषानें अमेरिका देशाचा शोध लाविल्या नंतर पांच वर्षांनीं पोर्तुगीज राजाचे आश्रयानें गामा ह्मणून एक मुख्य नाविक होता, तो संन १४९७ वांत जुलै महिन्याचे ८ तारिखेस तेगस नदींतून गलबत हांकारून कांहीं दिवसांनीं कॅप आव्गुड् होपजवळ जाऊन

ऊन पोहचला. तेथें पर्वतासारख्या उंच समुद्रा-
च्या लाटा पाहून सर्वनावाडी लोक भयभीत होऊन
गामाच्या पायां पडले, आणि प्रार्थना करूं लागले
कीं, मागे फिरावे; यापुढें समुद्र अगम्य आहे. गा-
मा तेकांहींच न ऐकतां निर्धस्त पुढें चालला; तेणें
करून नावाडी लोकांस क्रोध येऊन ते कांहीं त्या
चे नाशाविषयीं कृत्रिम योजूं लागले. तें पाहून गा-
मानें त्यांतून किती एकांस पायांत विड्या घालून कै-
द केले; आणि त्याचा भाऊ सुकाणू धरित असे त्या
च्या मदतीनें तो केपास प्रदक्षिणा करिता झाला.
कांहीं दिवसांनीं त्यांस वाटेनें एक सुसलमानांचें वे-
ट लागले, आणि पुढें जातांजातां त्यांनीं दुसरे एक
पाहिलें, परंतु तेथें न राहतां गामा थेट भरतखंडाक
डे गलबताची नाळ लावून मलबारदेशांत कालिको-
ट शहर आहे, तेथें येऊन पोहचला. तो थोडेच दिव-
सांनीं परत स्वदेशां जाता झाला. त्याचे जाण्या ये-
ण्यास दोन वर्षे दोन महिने लागले. युरोपियन लो-
क केपाचे वाटेनें हिंदुस्थानास येण्याची ही खेप
पहिली. मनुष्याचे हातून आजपर्यंत जीं मोठीं का-
में घडलीं आहेत, त्यांतलें हें एक, असें ह्मणावया

स योग्य आहे. तेव्हांपासून पोर्तुगीज आणि दु-
सरे लोक यावाटेनें पूर्वदेशांत येऊन व्यापार क-
रूं लागले. नंतर पूर्वीचा इजिप्त देशांतून भरत
खंडास यावयाचा रस्ता अगदीं ओसाड पडला. पु-
ढें पोर्तुगीज लोकांनीं या देशांत अनेक ठिकाणीं
आपलीं ठाणीं केलीं; आणि कांहीं वर्षेपर्यंत ते-
थील जिंनसांचे विकरीपासून जो नफा झाला, त्या-
चा उपभोग त्यांनीं स्वतंत्रतेनें केला. यारीतीनें पु-
र्व हिंदुस्थानांत त्यांचा अंमल आणि संपत्ति दृष्टि पाव-
ली. परंतु सांप्रत या देशांत गोवे प्रांतांत मात्र त्यांचें
लहानसें राज्य राहिलें आहे.

नि० — इंग्रेज लोकांस सुळीं या देशांत येऊन किती
दिवस झाले?

प० — संन १६०० शांत प्रथम इंग्लंडांतील बादशाहा
नें हिंदुस्थानांत व्यापार करावयास कंपनीला सनद
करून दिली. कंपनी शब्दाचा अर्थ ऐक. बहूतलो-
क व्यापारादिकां करितां आपले द्रव्य एकत्र जमवून
एकमतानें उद्योग करितात त्या समूहाचें नाव कंप-
नी. बादशाहानें कंपनीला सनद दिली त्यावेळेस
त्यांचें भांडवल सुमारे पांचलक्ष रुपये होतें. त्या द्र-
व्यानें

व्यानें नानाप्रकारचे जिन्नस घेऊन कंपनीनें प्रथम चार जहाजे भरून या देशास पाठविली, त्या पासून बहूत नफा झाला. पुनः या देशाचे जिन्नस भरून तीं गलबतें परत गेलीं. ते जिन्नस विलायतेंत विकून बहूत नफा झाला. त्यावरून पुढें उद्योग चालवायास कंपनीस उमेद आली. पुढें राजापासून त्यांस दुसरी सनद मिळाली, आणि आपले नफ्या तोट्याचा हिसाब पाहूं लागले तों भांडवलाचा आकार १२००,००० रुपये झाला. त्यावेळीं इंग्लिश, डच, आणि पोर्तुगीज लोक बहूत करून मलबार आणि करमंदेल या दोन हिंदुस्थानचे पूर्वपश्चिम कांठचे शहरांत रहात असत, त्यांत सुरनेमध्ये एक परम विख्यात असा इंग्रेज वैद्य होता. संन १६३६ सांत अशी गोष्ट घडली कीं, हिंदुस्थानाचा बादशाह शाहा जहान याचे मुलीस कांहीं मोठे दुखणे झाले, ते तेथील वैद्यांतून कोणार काच्यानें बरे करवेना. ते वर्तमान ऐकून तो इंग्रेज वैद्य आग्रा शहरास गेला, आणि ईश्वराचे रूपेनें त्याचे हातून ते राजाचे मुलीचे दुखणे बरे झाले. त्यावरून बादशाह परम संतुष्ट होऊन त्यास बहूत

द्रव्य देऊन हर्षयुक्त करिता झाला. आणि त्यानें विनंती केल्यावरून सनद दिली कीं, इंग्लिशांनीं आपले राज्यांत पाहिजे तेथें जकाती वांचून व्यापार करावा. या सनदे विषयीं पुढें बंगाल्याचे नवाबानेही संमति दिली. संन १६४० सांत कंपनीचीं दोन गलबतें बंगाल्यास गेलीं, त्यांपासून बहूत अमदानी झाली. म्हणून त्यांनीं पुढें तो व्यापार चालवायाची उमेद धरून गलबतावर चढवायाचा जिन्नस ठेवाया करितां हुंग्ली जवळ बंदोबस्ताच्या वखारी बांधिल्या. कांहीं काळानें कंपनीच्या हातीं या देशचा अंमल आला, आणि त्यांनीं तो आजपर्यंत लोकांचे सुख आणि कल्याण यांकडे लक्ष देऊन चालविला आहे. मनांत आशा घाटते कीं, ईश्वराने पुढेंही त्यांची बुद्धि याप्रमाणेंच राखून या देशाचे लोकांस सतत सुखी ठेवावे.

नि० - खरे, ईश्वराचे रूपेनें असेंच व्हावे, बरे असो. इंग्लिशांचा अंमल हिंदुस्थानांत कसा झाला, हे मः कलकत्याजवळ समुद्रास जी भागीरथी मिळाली आहे तीस ऊग्ली म्हणतात.

ला विस्तारं करून सांग. मला ऐकावयाची फार इच्छा आहे.

प० — सांगतां ऐक, सुर्शिदाबाद प्रांताचा नबाब सुरज उद्दवला यानें फार जुलूम केल्यामुळे हिंदुराजांनीं फार त्रास पावून इंग्लिशांस मिळून त्यांस मसलत सांगितली कीं, त्यांचें राज्य घेण्याविषयीं प्रयत्न करावा. एवढें तुम्ही आमचें काम केले तर आम्ही तुमचा पक्ष नेहमी धरूं. पुढें सन १७५७ न्हांत इंग्लिशांनीं नबाबाचे फौजेचा पराजय करून शाहाआलमबाद शाहापासून बंगाल, बहार, आणि उत्कल देशाचा प्रांत, इतका मुलूख घेतला. सन १७५५ न्हांत अयोध्येचा नबाब असफ उद्दवला यानें तह करून कंपनीस काशी प्रांत दिला. सन १७९२ आणि १७९९ या वर्षांत कर्नाटकांत टिपूचें राज्य कंपनीचे हस्तगत झालें. अयोध्येचा नबाब आणि मराठे यांची तह केला. त्याप्रमाणें सन १८०१ आणि १८०४ चे वर्षे इलाहाबाद, आया, आणि रोहिलखंड, हीं कंपनीस मिळालीं. सन १८०२ आणि १८०६ चे सालीं आनंदराव गायकवाडाशीं तह करून सुरत आणि भरोच हे प्रांत कंपनीनें घेतले. सन १८१८ रांत पेशवे

व इंग्रज या दोघांमध्ये तटापडून इंग्लिशांहीं घेवयांचें राज्य बुडवून सारा दक्षिण प्रांत घेतला.

नि० — सांप्रत कंपनी सरकाराजवळ या देशाचा किती मुलूख आहे हें सांग.

प० — कलकत्ते खात्यांत, पूर्वेस आणि उत्तरेस बंगाल, उत्कल देशाचा कांहीं एक भाग, बहार, काशी, इलाहाबाद, रजपुतस्थान, इतका मुलूख आहे. २ पश्चिमेस मुंबई खात्याखालीं गुजरातेचा कांहीं अंश, पुणे प्रांत, कर्नाटकाचा कांहीं भाग, खानदेश, कोंकण इत्यादि प्रांत आहेत. ३ दक्षिणेस मद्रासेखालीं कर्नाटक, बालेघाट, तैलिंगण, मलबार. द्रविड इत्यादि मुलूख आहेत.

पाठ ११

हिंदुस्थानाचे उत्तरेस आणि पूर्वेस
जे देश आहेत त्यांचें विवरण.

नि० — हिंदुस्थानाचे उत्तरेस कोण कोणते देश आहेत?

प०.— हिंदु स्थानाचे उत्तरेस तिबेट, तार्तरी, आणि सिबिरिया, आणि पूर्वेस ब्रह्मा, सिआम, चीन, जापान इत्यादि देश आहेत.

नि०.— त्यांतून प्रथम मला तिबेट देशाचा वृत्तांत सांग.

प०.— तिबेट थेट हिंदुस्थानाचे उत्तरेस आहे. तेथील लोक महालामा या नावाचे गुरूची पूजा करितात. त्याची रीति अशी कीं, महालामा असें नाव ठेवून ज्या पुरुषाची पूजा करितात, तो मरतो तेव्हां सर्व धर्माधिकारी एकत्र मिळून एक धाकटा मुलगा घेऊन त्यास महालामाचा अवतार असें म्हणतात. नंतर सर्व लोक ईश्वरासारखी त्याची पूजा करितात. त्या देशाची राजधानी लासा म्हणून एक शहर, तें सांप्रत चीन मुलुखाकडे चालत आहे.

नि०.— बरें, आतां कृपा करून तार्तरी देशाचें कांहीं वर्तमान सांग.

प०.— तार्तरी देश अति विस्तृत, तिबेटाचे उत्तरेस आहे. त्याचे तीन विभाग आहेत. स्वतंत्र तार्तरी, जेथील लोक आपले राजाचे मात्र आज्ञेखाली

वागतात. २ चिनई तार्तरी, जो चीनच्या अमुखा खाली आहे, ३ रुशियन तार्तरी, जो रुशियादेशाकडे आहे. हा शेवटील विभाग पश्चिमेकडेस युरोपखंडास लागलेला आहे. तार्तरीच्या उत्तरेस सिबिरिया देश आहे, त्याच्या उत्तरेस शीतसमुद्र आहे, तेथे हिमबर्फ फार म्हणून जहाजे चालत नाहीत. तार्तरी व सिबिरिया या देशीं रहाणारे लोक बहूत करून तीन जातीचे आहेत. माचू, काल्मक, आणि मोंगल. तार्तरी देशाचे लोकांची वस्ति एके ठिकाणी नाही, कारण ते चांगलेसें कुरण पाहून तेथें कांहीं दिवस राहतात, तें सरलें म्हणजे तंबू सामान सुमान गुरें घेऊन दुसरे ठिकाणी जातात. यारीतीनें एक वर्षांत सुमारे १५ सोळा वेळ एके ठिकाणाहून दुसरे ठिकाणी जातात. या देशांत घोडे चांगले उत्पन्न होतात.

नि०.— चीन देशाकसा आहे तो सांग.

प०.— चीन देश हिंदुस्थानाचे ईशान्येस आहे. त्याची लांबी ६०० आणि रुंदी ४०० कोश आहे. पूर्वेस व दक्षिणेस त्याची मर्यादा समुद्र; उत्तरेस शामो म्हणून महारण्य आणि ५०० कोश लांबीचा मो

त्यांतील मुरव्याचे नाव बेगू, ज्यास बहुधा पेशू म्हणतात. त्या संस्थानाचे राजाजवळ संन १७६० पावेतो सर्व देशांचे प्रभुत्व होते. पुढे ब्रह्माचे राजाने दुसरी संस्थाने घेऊन सर्वास ब्रह्मराज्य असे नाव ठेविले. थोडे वर्षांचे पूर्वी त्याचे पणतूचा मुलगा राज्य करीत होता, त्याने चाळीस वर्षे राज्य केले. ब्रह्मदेशचे लोक बुद्धानुयायी आहेत. आणि ते गोदामालून बुद्धाचे अवतारास भजतात. दुसरे देशांतील त्या धर्माचे आचार्य विद्याभ्यासाकरिता त्या देशांत जातात. या देशाची लिपि बाळबोधलिपीपासून उत्पन्न झालेली आहे, आणि अक्षरांचा आकार सिंहली लिपीसारखा आहे— भाषा चिनईचे जवळ जवळ आहे. ब्रह्मदेशातून सागवानाचे लांकूड हिंदुस्थानांत बहूत येते. पूर्वी राजधानी अमरपुरी होती, आता आवा आहे. इरावती म्हणून एक नदी या शहराजवळून जाऊन रंगून शहरापाशी समुद्रास मिळाली आहे. तीनदी भागीरथी-एवढी मोठी आहे. या देशाचे नावावरून आणि

‡ सिंहली म्हणजे सिंहल द्वीपाची.

सरकार चालीवरून असा तर्क होतो की, बौद्धमतापूर्वी तेथे हिंदु धर्म चालत होता.

पाठ १२

हिंदुस्थानाचे पश्चिमेकडील देशांचे वर्णन.

नि०— हिंदुस्थानाचे उत्तरेकडील देशांचे वर्णन मी श्रवण केले, आता पश्चिमेकडील देशांचा वृत्तांत सांगशील तर मोठे संतोषाने ऐकेन.

प्र०— हिंदुस्थानाचे पश्चिमेस बलुचिस्थान, काबूल इराण किंवा फारसीदेश, आर्बस्थान, तुर्क लोकांचे राज्य, इत्यादि देश आहेत.

नि०— प्रथम बलुचिस्थान कसे आहे ते सांग.

प०— एक, बलुचिस्थानाची पूर्वसीमा सिंधुनदी, दक्षिणसीमा भारतसमुद्र, पश्चिमेस इराण आणि उत्तरमर्यादा काबूल. त्याची दक्षिणे तर लांबी २०० कोश, आणि पूर्वपश्चिम रुंदी १०५ कोश आहे. तो देश बहूत करून उजाड आहे, कोठे कोठे जमीन केवळ वालुकामय

आणि कोठें कोठें केवळ खडक मात्र आहे; परंतु कोठें कोठें जमीन फार चांगली लागवडीची आहे. त्या देशांत सांगावयाजोगी मोठी नदी नाही. लोकांच्या जाती दोन आहेत; त्यामध्ये भाषा आणि रीति यांचा भेद आहे. ते लोक फार शूर आहेत; त्यामध्ये मुख्य सरदार असतात ते मंडळीमिळवून बहूत करून लुटीनें आपला चरितर्थ चालवितात. तसेच ब्राहू या नावाचे लोक आहेत, ते पर्वतांवर राहून गुरें राखून काळक्रमण करतात. त्या सर्वांची जात सुसलमान.

नि०— काबूल देशाचें कांही सांगावयाचें असल्यास सांग.

प०— काबूल देश बलुचिस्थानाचे उत्तरेस आहे त्याची राजधानी काबूल शहर. त्याची पूर्व मर्यादा सिंधुनदी, दक्षिणेस बलुचिस्थान, उत्तरेस हिमालय पर्वत, पश्चिमेस इराण देश. या देशाची जमीन फार फार चांगली, तेथें बाग बहूत आहेत, त्यांत युरोप आणि एशिया या दोन्ही खंडांतील फळे बहूत उत्पन्न होतात.

या देशाचे पश्चिमेस हिराट ह्मणून एक शहर आहे, तेथील जमीन वालुकामय ह्मणून धान्य पिकत नाही. काबूल देशांत जो सांप्रत राज्य करितो, तो मुळचे राजापासून पांच वा पुरुष होय. सातशें आठशें वर्षांचे सुमारे त्या देशांत घिजनी या नावाचें राज्य झालें; तेथील पूर्वीचा बादशाह महंमद यानें हिंदुस्थानांत येऊन बहूत मुळख घेतला.

नि०— आतां इराण देश कसा आहे तो ऐकावयाची इच्छा आहे.

प०— इराण देशाची लांबी ५२५ कोश आणि रुंदी ४४० कोश; त्याचे पूर्वेस काबूल देश आहे. इराण देशाचे राजधानीचें नाव तेहरान; त्या खेरीज इराण देशांत दुसरें एक शिराज ह्मणून मोठें शहर आहे; तेथील लिपि आणि भाषा या हिंदुस्थानांत प्रसिद्ध आहे. फारशी लोक सुसलमानी धर्मप्रमाणें चालतात; आणि आली व त्याची बायको फतिमा, जी महंमदाची मुलगी, तिचे दोन पुत्र हसन आणि झसेन यांस फार भजतात; परंतु महंमदाचे वंशांत दुसरे कोणी झाले त्यांस मानीत

नीत नाहीत. इराणदेशचें राज्य फार दिवसांचें आहे; आणि त्याच्या वृत्तांतचा शोध ४००० वर्षांपर्यंत लागतो. मुसलमानी सनाचे २० सावे वर्ष तेथील लोक मुसलमान झाले.

नि०- आर्बस्थान इराणाचे कोणत्या बाजूस आहे?

प०- इराणाचे नैर्ऋत्य कोणास आर्बस्थान आहे. पूर्वेकडेस त्या देशाची सीमा युफ्रेतीस ह्यणून नदी आहे ती आणि फारसी आखात, पश्चिमेस मिथ्रीसमुद्र आणि दक्षिणेस आरबीसमुद्र. आर्बस्थानाची लांबी ६०० कोश आणि रुंदी ५०० कोश. त्यांत तीन राज्ये आहेत; त्यांतून एक राज्य फार प्राचीन आहे. तेथील लोक आब्रहामाचा मुलगा इस्माएल याचे वंशांतले; त्या इस्माएला विषयी हिब्रूशास्त्रांत असें भविष्य लिहिलेले आहे कीं, "त्यांचा हात सर्व लोकांशीं विरुद्ध; आणि सर्व लोकांचा हात त्यांशीं विरुद्ध." या भविष्याप्रमाणें आरबलोक आजून पर्यंत इतर लोकांपासून भिन्न आणि स्वेच्छाचारी आहेत. तसेंच जे लोक त्या देशांतून जातात त्यांस लुटितात. यारूपानें

ते पृथ्वीवर प्रसिद्ध आहेत. आर्बस्थानाची राजधानी मका, तेथें महंमदाचा जन्म झाला. दुसरें एक मदिना यानावाचें मोठें शहर आहे, तेथें त्याचा देहांत झाला. या दोहों खेरीज, साना, जदा, मस्कत, वगैरे दुसरींही किती एक शहरे आहेत. सर्व आरबलोक मुसलमानी धर्माप्रमाणें चालतात.

नि०- आतां तुर्कस्थानाचें कांहीं वर्तमान सांग.

प०- तुर्कस्थान एशियाखंडाचे केवळ पश्चिम सीमेवर आहे; त्यांत किती एक लहान प्रांत आहेत, त्या सर्वांस तुर्कलोकांचें राज्य असें एकच साधारण नाम आहे. या देशाचे पूर्वेची मर्यादा इराणदेश, उत्तरेकडेस काकाशास ह्यणून पर्वत आहे, तो तुर्कस्थानापासून रुशियादेशास भिन्न करितो. पश्चिमेस युरोप आणि तुर्कदेश यांमध्ये भूमध्यसमुद्र आहे; पूर्वेकडेस युफ्रेतिस आणि तैग्रिस यानावांच्या दोन नद्या आहेत.

नि०- या देशाचे प्राचीन वृत्तांत कांहीं चमत्कार

त्कार आहे?

प० — होय, विलायती लोकांच्या शास्त्राप्रमाणे पाहिले असता, या देशांत बहुत नमत्कारिक गोष्टी घडल्या आहेत. त्यांत असें आहे कीं, ५८४६ वर्षांपूर्वी ईश्वरानें मृत्तिकेपासून स्त्रीपुरुषें या स्थळीं उत्पन्न केलीं; दुसरें, त्यांच्या ह्मणण्याप्रमाणें प्रलय झाला, त्यावेळेस नोआ ह्मणून पुरुष होता तो, आणि त्याचे कुटुंबांतील सात मनुष्यें होतीं तीं, ईश्वराचे आज्ञेनें नौकेंत बसून तरलीं; तिसरें, ४२०० वर्षांपूर्वी ईश्वराची इच्छा झाली कीं, मनुष्यें पातकी झाली आहेत. त्यांस भाषा भिन्नभिन्न करून दंड करावा, तेव्हां त्याचे इच्छेनें लोक सर्व पृथ्वीवर पसरले, ते या देशांतून. चौथें, ३७०० वर्षांमागे जेव्हां मनुष्यांनीं प्रथम मूर्तिपूजा करावयास प्रारंभ केला, तेव्हां ईश्वरानें अब्रहामास आज्ञा केली कीं, तूं जन्मदेवा सोडून कानान ह्मणून देश आहे तेथें जाऊन रहा, आणि माझें भजन कर, तुझ्या वंशांत जो कोणी होईल त्यास मी वर देईन, असें ईश्वरानें अब्रहामास वचन दिलें. पुढें अब्रहामास

त्यानंतर त्याचा वंश यांङ्गदीलोक ते इजिप्तदेशांत राहिले; तेथें त्यांनीं फार दुःखें सोसिलीं; नंतर २०० वर्षांनीं ईश्वरानें मोजेस ह्मणून एक मंहंत होता, त्याकरवीं त्यांस इजिप्तदेशांतून आणविलें, आणि कानान देशांत त्यांची स्थापना केली. आणि ईश्वरानें बैबल ह्मणून जें शास्त्र आहे, त्यांतील पहिला भाग त्या मंहंताकरवीं हिब्रूभाषेंत लिहवून त्यांस पढविला. ९०० वर्षे झाल्यानंतर बाबिलनदेशचा राजा त्यांस लढाईत जिंकून कानान देशांतून आस्तिरियादेशांत बंदिवानासारखे पाठविला झाला. पुढें ७० वर्षांनीं ईश्वरानें त्यांस पुनः कानान देशांत आणविलें; ते इशुक्रिस्ताचें जन्म होईपर्यंत तेथेंच होते. पाचवें, कानान देशचे बेथ्ळीहेम नामक एक्या शहरांत इशुक्रिस्ताचें जन्म झालें; त्यास आज १८४० वर्षे झालीं. ते शहर सिंधुनदीपासून ८८० कोशांवर पश्चिमेस आहे, तेथें तो ३३ वर्षे पर्यंत रहाता झाला. पुढें यांङ्गदीलोकांनीं त्यास मारिलें; त्यानंतर सुमारे ४० वर्षांनीं रोमन लोकांनीं जिरूसलेम ह्मणून जें यांङ्गदीलोकांचें मुख्य

रव्य शहर तें हल्ला करून घेतलें आणि उद्द
स्त केलें. त्याकाळापासून यादुदी लोक सर्व पृ
थ्वीवर पसरले आहेत, तथापि ते सर्वलोकां हून
निराळे आहेत, कोणाच्याही जातींत मिसळले
नाहींत; ते लोक किती एक सुंबईतही आहेत.
तुर्क देशाच्या उत्तरेस आर्मिनिया ह्मणून एक दे
श आहे, तेथें कोणेसमयीं मोठें एक राज्य होतें;
तेथची भाषा आणि लिपि इतर देशाच्या भाषा
लिपीपेक्षां विलक्षण आहे.

पाठ १३

एशियांतील वेदांचें

वर्णन

नि० - एशिया खंडाचे आसमंतात वेदें किती आ
हेत?

प० - बहूत आहेत, त्यांतून प्रसिद्ध आहेत, त्यांचें
वर्तमान सांगतां. प्रथम सुमात्र ह्मणून ४०० कोश

लांब आणि ८५ कोश रुंद असें एक वेद आहे, ते
थें अनेक जातीचे लोक राहतात; त्यांत मुख्यत्वे
मालाई ह्मणून लोक आहेत, ते सुसलमानाच्या
धर्माप्रमाणें चालतात; परंतु बहूत करून लोक
धर्माकडेच लक्ष्य देत नाहींत. त्या वेदांत काळें मिश्रीं
बहूत उत्पन्न होतें. त्या वेदांतून टांकण ह्मणून धा
कटे घोडे हिंदुस्थानांत विकावयास येतात. त्या
वेदाजवळच दुसरें एक बंका ह्मणून वेद आहे,
त्यांत कथिलाच्या किती एक खाणी आहेत. सुमा
त्र द्वीपांत एचीन ह्मणून राज्य आहे, तें पूर्वी मोठें
प्रबळ होतें. सुमात्रांतील एक बंदर बहूत वर्षे प
र्यंत इंग्लिशांजवळ होतें, आणि त्यांच्या किती ए
क ठिकाणीं वखारी होत्या; परंतु आलीकडे त्यां
नीं त्या उचलोकांस दिल्या.

नि० - सुमात्राचे बरोबरीचें दुसरें वेद कोणतें तें
सांग.

प० - सुमात्राचे पूर्वेस जांवा ह्मणून एक वेद आहे;
त्याची लांबी २८० कोश आणि रुंदी ४४ कोश. ते
थें राज्य उचलोकांचें आहे. त्या वेदांतील मुख्य श
हर बाटेविया, तें मोठें व्यापाराचें स्थान होय. त्या वे
दांत

हंत जावानीज आणि मालाई यानांचे लोक राहतात. ते बहुतकरून मुसलमान धर्मात वागतात. तेथे चिनई लोकही बहुत आहेत; त्यांची भाषा वरीति चिनदेशासारखीच आहे. असा तर्क दिसतो की, जावाहीपांतले लोक पूर्वी हिंदु धर्मात वागत असत; याची प्रचीति अशी की, अद्यापि तेथे हिंदूंची जुनी देवालये व मूर्ति आढळतात. वाटे विया शहराचे नजीक तैमोर ह्मणून ८७ कोश लांब, आणि २६ कोश रुंद, असे एक बेट आहे. वाटे विया शहराचे उत्तरेस १५० कोशांवर वार्तिओ ह्मणून दुसरे एक बेट आहे, त्याची लांबी ४१५ आणि रुंदी २६५ कोश. न्यूहालंड बेटाचा शोध लागावयाचे पूर्वी सर्व पृथ्वीत ते बार्निओ बेट मोठे असे मानीत असत. तेथील लोकांचा वर्ण फार काळा; धर्म मुसलमानासारखा. तेथे युरोपियन लोकांचे शहर नाही; आणि तेथे त्यांचा धंदा व्यापारही थोडा. आलीकडे युरोपियन लोक तेथे गणी करीत आहेत. तेथे राहणारे लोकांत चिनई लोक बहुत आहेत.

नि०—दुसरीं कांहीं बेटे आहेत?

प०— होय, हिंदुस्थानाचे दक्षिणेस सिंहल द्वीप ह्मणून एक १२५ कोश लांब आणि ७० कोश रुंद बेट आहे, तेथे राज्य इंग्रेज लोकांचे; मुख्य शहर कलंबो; तेथे लोक बद्ध्या बौद्ध मतांनुसारी आहेत. पृथ्वीमध्ये जीं बेटे आहेत, त्यांत परम विशाळ असें एक द्वीप आहे, त्यास इंग्रेजींत न्यूहालंड ह्मणतात. ते १२०० कोश लांब आणि ८५० कोश रुंद. एवढें असतांही, सन १६१६ पर्यंत इतर देशांतील कोणी लोकांस ठाऊक नव्हते; त्या काळीं नौकागमनांत परम कुशल जे पोर्तुगीस लोक त्यांनीं त्याचा शोध लाविला. पुढे सन १७७० रांत कप्तान कूक साहेबाने या बेटाचा विशेष शोध केला. त्यानें तेथील समुद्राचे नकाशे काढविले, आणि दुसरींही बहुत बेटे पाहिलीं, त्यांतून एके ठिकाणचे हवाई यानावाचे बेटांतील लोकांनीं निष्कारण त्यास घोररीतीनें मारिलें. न्यूहालंडांतील लोकांस शेत भात करण्याची रीतिही ठाऊक नाही. असे ते फार अज्ञान आहेत. तो देश लागवडीचा, आणि तेथची हवा शरीरास फार हितकारक आहे. तेथे इंग्लिश शांहीं

जिशांहीं किती एक ठिकाणीं ठाणीं केलीं आहेत.
तीं उत्तरोत्तर समृद्धीतें पावत आहेत.

युरोप, आफ्रिका आणि अमे
रिका या तीन खंडांचें वर्णन.

पाठ १४

युरोप खंडाचें सामान्य

विवरण.

नि०— तूं मला एशियाखंडाचा वृत्तांत रूपाकल्प
सांगितलास, हा मजवर मोठा उपकार झाला.
आतां युरोप खंडाच्या कांहीं गोष्टी ऐकाव्या असें
मनांत आहे.

प०— फार चांगलें, श्रवण कर, युरोप खंड एशि
याचे वायव्य कोणास आहे, आणि पाहिलें तर
हीं दोन खंडे मिळून महाद्वीप एकच, कारण, म

ध्यें समुद्र नाही. उत्तरे कंडेस त्याची मर्यादा हि
मसमुद्र, पश्चिमेस आट्लान्टिक महासागर, द
क्षिणेस भूमध्य समुद्र. तो आफ्रिका आणि युरो
प या दोहोंमध्ये आहे. या खंडाची लांबी एक ह
जार आठशें वीस कोश, व रुंदी एक हजार तीन
शें कोश. सर्व वस्ती मिळून वीस कोटी आहे. ए
शियाखंडांत वस्ती झाल्यावर फार दिवसांनीं
या खंडांत वस्ती झाली. याचें परिमाण एशियापेक्षां
फार कमी, आणि लोकही कमी आहेत. परंतु जे
आहेत ते मोठे सामर्थ्यवान् व चतुर आहेत.

नि०— युरोप खंडांत देव कोण कोणते आहेत?

प०— चवदा आहेत, त्यांचीं नावें. १ इंग्लंड, २ रु
शिया, ३ फ्रान्स, ४ नेदरलंड्ज, ५ आस्त्रिया, ६ प्र
शिया, ७ स्पेन, ८ तर्कीदेश, ९ स्वीडन्, १० डेन्मा
र्क, ११ पोर्तुगाल, १२ स्वित्झर्लंड, १३ जर्मनी,
१४ इटली.

पाठ १५

इंग्लंड देशाचे
विवरण.

- नि० - बरे आतां इंग्लंड देशाचे वर्तमान सांग.
- प० - ब्रिटेन बेट सुमारे २५० कोश लांब, आणि १५० कोश रुंद आहे. त्याचे दोन भाग, इंग्लंड, आणि स्कॉटलंड. पूर्वी हीं दोन राज्ये वेगळी होती; परंतु सन १७०७ तांत एकत्र झालीं. दोन ही देशांतली भाषा एकच. लोकांची संख्या दोहोंत मिळून १४,०००,००० आहे. इंग्लंडाचे पश्चिमेस अयर्लंड ह्मणून बेट आहे, तें १३० कोश लांब आणि ६९ कोश रुंद आहे. तेथील मूळ भाषा इंग्लंडांतले पक्षां भिन्न आहे; परंतु सांप्रत बहुधा लोक इंग्रजी भाषाच बोलतात. हे तीन देश मिळून राज्य एक.
- नि० - या देशाचे इतिहासांतून कांहीं वृत्तांत तुला सांगतां येईल?
- प० - होय, एक. बहुत वर्षांचे पूर्वी रोमन लोक या बेटांत आले, तेव्हां त्यांनीं अशी स्थिति पा

हिली. लोक शरीरावर कांहीं वस्त्रं धारण करीत नसत; आणि आपलें शरीर अनेक रंगांच्या चित्र विचित्र आकृति काढून शोभवीत असत; ह्मणून रोमनांनीं लोकांचें नाव पिक्त असें ठेविलें. इशवी सनाचे पूर्वं ५० वर्षे रोमनाचे सीजर या नावाचे सेनापतीनें तें बेट घेतलें. तेव्हां पासून सुमारे ४९० वर्षे पर्यंत तेथें रोमन लोकांचा अंमल होता. पुढें सुमारे ६०० वर्षे पर्यंत साक्सन आणि डेन यानावाचे लोकांनीं अंमल चालविला. नंतर सन १०६६ तांत उइलियम नावाच्या एके फ्रेंच सरदारानें येऊन तें राज्य घेतलें; तें आज सुमारे सातशें पंच्याहत्तर वर्षे पर्यंत त्याचे वंशाचे स्वाधीन आहे. असा तर्क दिसतो कीं, रोमन लोकांचा अधिकार होण्याचे पूर्वी हे बेट विशेष प्रसिद्ध नवतें, आणि लोकांची वस्ती थोडी होती. त्या पुरातन लोकांच्या कांहीं व्यवहारांत वागण्याच्या शक्ति सांगतो. ते पाने किंवा गवत यांनीं आच्छादित अशे धाकटे घरांत रहात. आणि दूध व हरणें अथवा जीं इतर श्वापदें पारधीत सांपडत

* पिक्त ह्मणजे रंगलेले.

तीं भक्षीत. त्याचे इंदूद ह्मणून धर्मोपदेशक सांगत, त्याप्रमाणे ते मूर्तिपूजा करीत असत. त्या दुइदांचा लोकांवर मोठा अंमल असे. आणि दिवाणी व फौजदारी अदालतींत न्यायाधिकार ही त्यांज वळच असे. ते जें ह्मणतील तोच न्याय असें होतें. ह्मणून कोणी त्यांचे वचनावर दूषण ठेविलें असतां त्यास मोठें शासन केलें जाई. ते आपले जातीचे पुरुषांवांचून स्वमत कोणास कळू देत नसत, आणि तें बहुत गुप्त ठेवीत. कधीं समय विशेषीं अरण्यांत आणि गुहांत राहून कंद मूल फळें खात. त्यांची दुसरी एक विचित्र चाल होती कीं, लटाईत कोणी बंदिवान् सांपडले असतां सरी घेऊन त्यांचा ऊर फोडावा, आणि त्याजपासून जें रक्तवाहील त्याच्या गतीवरून पुढील शुभाशुभें सांगावीं.

नि० - असा धर्म वरीति सांप्रत इंग्रेज लोकांत दिसत नाही याचें कारण काय?

देणें घेणें व जमीन घरें इत्यादिकांचा न्याय जेथें होतो. त्याचें नाव दिवाणी अदालत. आणि चोर, खून इत्यादिकांचा न्याय जेथें होतो त्याचें नाव फौजदारी.

प० - सर्व इंग्लिशलोक सांप्रत ख्रिस्ती धर्मति वागतात. त्याचे उपदेशक लोक इंग्लंडांत प्रथम सन ५९० दांत येऊन चहूंकडे तो धर्म सांगू लागले, आणि त्यांनीं राजासही निरोप पाठविला, तेव्हां राजा बोलिला, "तुम्ही जो निरोप पाठविला, त्याचा आह्मास विचार योग्य आहे, परंतु आमचे पूर्वज ज्या धर्मानें चालिले तो आह्मी कसा सोडावा? आतां तुम्ही आमच्या बऱ्या करितां कष्ट सोसून इतके दूर आले आहां, त्यापेक्षां आह्मी तुमचे उद्योगास प्रतिबंध करणार नाहीं, जेथें तुमची मर्जी असेल तेथें रहा, आणि लोकांस उपदेश करा?" राजानें कृपा करून त्यांला इतकी मोकळीक दिली, याचें कारण असें दिसतें कीं, त्या उपदेशकांचे आचरण वरीति फार पवित्र पाहून ते सांगत तो धर्म खरा असेल असा त्यानें तर्क केला. पुढें जसजसा तो अधिक अधिक प्रख्यात होऊं लागला, तसतसे लोक त्यांत येऊं लागले; आणि शेवटीं राजानेंही त्याचा स्वीकार केला. त्या राजाचा अंमल आणि सत्ता प्रजांवर बहुत असतांही त्यानें आपले सारिखें कोणास जबर दस्तीनें नव्या धर्मति आणि

गिलें नाही; कारण, असें करणें हें धर्मशास्त्राशीं विरुद्ध आणि खोल्याधर्माचें चिन्ह होय.

नि०— इंग्लंडांतील राज्यरीति कोणत्या प्रकारची आहे?

प०— फार चांगला प्रश्न केलास, याचें उत्तर सांगतों ऐक. त्या देशांत राज्यकारभार करणारा एक नसतो, तर, तीन असतात. त्यांत एकराजा, व दोन सभा. या दोन सभांस मिळून पार्लमेंट म्हणतात. या तिघांचे संमतानें राज्यांतील कामकारभार चालतो. राजा मेला असता त्याचा वडील मुलगा सिंहासनास बसतो. परंतु त्या दोन सभांची संमति लागती. राजास तह किंवा युद्ध करण्याचा अखत्यार असतो. तसेंच आपले अमात्यांस ठेवण्याविषयी त्यास सत्ता आहे.— परंतु हीं सर्व कर्मे राज्यनियम म्हणून जे मोठे कायदे सर्वसंमतानें ठरलेले असतात, त्याप्रमाणें तो करू शकतो, त्याबाहेर नाही. राजाची नसतां कोणाचा जीव घेणें किंवा दुसरें कांहीं असें शासन करणें यास राजा स्वतंत्र नाही. आतां सभासदांची सत्ता किती तें ऐक. जुने कायदे फिरविण्यास, व नवे करण्यास शकतात. त्या दोन सभांत एक लॉर्ड म्हणजे कुलीन,

म्हणजे बडे लोक व मुख्य धर्माध्यक्ष यांची आणि दुसरी कामन म्हणजे साधारण लोकांची सभा. या दुसऱ्या सभेस प्रांतो प्रांतांतले सर्व लोकांनीं मिळून विचार करून आपल्यांतून एक अथवा दोन पुरुष पाठवावे लागतात. तीं तसुमारे साडे सहाशें लोक बसतात, त्या सभासदांचें मुख्य काम हें कीं, सरकारी खर्चा करितां वसूल करण्याचा उपाय करावा, आणि पुरा विचार करून नवे कर बसवावे, असें आहे. म्हणून त्यांचे विचारावांचून राजाच्यानें वसूल घेवत नाही. किंवा नवे कर बसवितां येत नाहीत. जर कोणी कायदा मोडून लोकांचें कांहीं अहित करील, तर त्याची चौकशी त्या सभेंत होते.

नि०— इंग्लंडांत न्यायाची रीति कशी आहे तें सांग.

प०— न्यायाची रीति अशी आहे कीं, अनेक लोक बसून मुकद्दम्याची चौकशी करितात. त्या लोकांस इंग्रजी भाषेंत जुरी असें नाव आहे. तो विचार करण्याची चाल अशी आहे कीं, प्रतिवादी अदालतींत आल्यानंतर त्याची चौकशी आणि शायदी दारांच्याजबान्या होत तंवपर्यंत तेथें बसून सारा

मजकूर ऐकून घेण्यां करितां न्यायाधीश बारा -
 आसामीस बोलावून आणितो. आणि सर्व चौ
 कशी झाल्यावर उभयपक्षांचा सविस्तर मजकूर
 व त्यांचा मुख्य पुरावा असेल तो सांगून त्या बा
 रा आसामीस हाभपराधी किं निरपराधी असा प्रश्न
 पुसतो. मग ते विचार करून त्यांचे उत्तर सांगता
 त. जर जुरींतील लोकांवर प्रतिवाद्यानें कांहीं दो
 षठे विला तर त्यांला काढून दुसऱ्यांस बला वणेक
 रितात. यारीतीनें कोणता जुलुम बलबाडी होऊं
 शकत नाही. तुला ही रीति कशी वाटती?

नि० - फार चांगली. बरे असो. आतां मला ब्रिटेन दे
 शाचा व्यापार कोणत्या प्रकारचा तें सांग.

प० - ब्रिटेन देशांत व्यापार बहुत चालतो. तो इतका
 कीं, तेथील व्यापारी लोकांज्जात नाहीत असादेश सर्व
 पृथ्वींत एकही नाही. प्रतिवर्ष लंडन शहरामध्ये
 माल ६००००००००० रुपयां पेक्षां कमी येत नाही.
 या देशांतील दुसरे बंदरी जो जिनेस येतो ती बेरी
 ज या रुपयांस मेळविली तर बडूतच होईल.

नि० - प्रतिवर्ष वसूल किती येत असेल बरे?

प० - कर, हक्क वगैरे सर्व मिळून सुमारे ४९०००००००

रुपये येतो.

नि० - इंग्लंडांत शाळा किती आहेत?

प० - देशांत सर्वत्र विद्यालये आहेत, परंतु आ
 क्तफर्ड, आणि केंब्रिज या दोन शहरांत ज्या दोन
 युनिवर्सिटी सणजे सर्व विद्यालये आहेत, तीं उल्क
 ष्ट. आक्तफर्डचे सर्व विद्यालयांत २५ शाळा आ
 हेत. केंब्रिजांत १७ आहेत. त्या शाळांत अनेक भा
 षा व नाना प्रकारच्या विद्या आणि कळा कौशल्ये
 शिकवितात. द्रव्य खरचले असतां विद्याभ्यास हो
 तो, अशागांवोगांव शाळा आहेत, परंतु लोकांनीं
 स्वेच्छेनें द्रव्य खर्चून घातलेल्या अशा शाळा सुमारे
 दहा हजार आहेत. किती एक शाळांत गरिबांचे
 सुलांस कांहीं घेतल्यावांचून विद्या शिकवितात.

नि० - इंग्लंडांत फौज व गलबतांची सामर्थी किती
 आहे हे सांग.

प० - सांप्रतकोठें युद्धादिक नाही, सणून फौज स
 ध्यां कमी आहे, तथापि एक लक्षांत कमी नाही.
 या शिवाय देशांतरीं आहे ती वेगळी. परंतु बाबा
 इंग्लिशांचा पराक्रम केवळ सैन्यावरच नाही,
 त्यांचे मुख्य साधन गलबते. त्यांच्या योगानें ते
 शत्रूंचीं

राष्ट्रंशीं समुद्रांत युद्ध करितात, त्यामुळे तीं त्यांचीं गलबतें पाहिलीं सणजे दूरदेशाचे लोक भयानें कां पतात. युद्धसमयीं सर्व जातीचीं गलबतें मिळून साहाशें जमतात, त्यांवर योद्धे खलाशी लोक पसती सहजार असतात.

नि०— ब्रिटेन देशाचे प्रांत किती व तेथील मुख्य मुख्य शहरें कोणतीं?

प०— इंग्लंडांत प्रांत ४० आहेत आणि त्यांचा एक भाग वेल्स सणून आहे, त्यांत १२ प्रांत आहेत, मिळून एकंदर ५२ प्रांत. मुख्य शहर लंडन, त्यांत लोकसंख्या १५००००० आहे. दुसरें एक समुद्रकांठीं लिव्‌रपूल सणून फार मोठें बंदर आहे, त्यांत लोकसंख्या २००००० आहे. आलीकडे दाहावर्षांत या बंदरामध्ये हिंदुस्थानांतील व्यापार फार चालू लागला. तिसरें, एक मोठें ब्रिस्तल नामें शहर पश्चिमेस आहे, त्यांत लोकसंख्या १००००० आहे. चवथें, मांचेस्टर तें सुमारे शंभर वर्षांचे पूर्वी लहानसें खेडें होतें, परंतु सांप्रत कापसाच्या कारखान्यावरून मोठें शहर झालें आहे. या देशांतून जो कापूस जातो तो बहुतेक त्या शहरांत जा

तो; तेथें त्याचीं कापडें विणतात. त्यांत लोकसंख्या ३००००० आहे. पांचवें बर्मिंङ्गहम, हे ही एक पूर्वी लहानसें खेडें होतें, परंतु आतां मोठें नगर बनलें आहे. यांत लोखंड, पितळ वगैरे उपयोगी धातूंचे पदार्थ पुष्कळ करितात. सुमारे हा पंदा करणारे लोक ऐशीं हजार आहेत. साहबें लीडज, यांत वनात उत्पन्न होती. सातवें शेफील्ड, यांत सुया आणि दुसरीं शस्त्रें उत्पन्न होतात, अशी त्याची मोठी प्रसिद्धि आहे. त्यांत लोक साठ हजार आहेत. आठवें मोठें शहर यार्क, तें पूर्वी इंग्लंडाचे उत्तरेस राजधानी होतें. नववें, बाथ सणून अतिसुंदर एक शहर आहे; तेथील पाण्यानें लोक बरें होतात अशी प्रसिद्धि आहे. वरसांगितले शहरां शिवाय पोर्टस्मोथ, फ्रि-मोथ, फाल्मोथ, हल इत्यादि बंदरें ही आहेत. स्काट्लंडांतील मुख्य शहर एडिबर्ग, त्यांत १३०००० लोक राहतात; आणि तें विद्येचें स्थळ अशी कीर्ति आहे. स्काट्लंडांत ग्लास्गो, पर्थ, आबर्दीन, दंडी, वगैरे दुसरींही शहरें आहेत त्यांत व्यापारोपयोगी उत्पन्न होणारे मुख्य जिन्नस, वस्त्रें, सूत, खाद्याइत्यादि आहेत. अयर्लंडाचे विभाग चार आहेत, पहिल्यांत १२ परग

गे आहेत. दुसऱ्यांत ९ तिसऱ्यांत ५ आणि चवथ्यां
त ६ मिळून एकंदर ३२ परगणे आहेत. राजधानी
शहर डब्लिन नामें आहे; त्या खेरीज कार्क, लंडंडरी,
लिमरिक इत्यादि मोठे गांव आहेत.

नि० - ब्रिटेन देशाची राजधानी लंडन शहर तें कोण
त्या प्रकारचे आहे?

प० - टेम्स ह्या नदी इंग्लंडांत सर्वांत मोठी नदी आहे,
तिचे कांठावर समुद्रापासून अठरावीस कोशांवर दूर
लंडन शहर आहे. रोमन लोक बेटांत आले त्या वेळे
सही हें शहर नांदत होते. सुमारे एक हजार वर्षांचे
पूर्वी आल्फ्रेड राजाचे राज्यांत तें शहर राजधानी झालें;
आणि आलीकडे दोन शें वर्षांपासून तर बहूत
विस्तृत झालें. त्यांतली मुख्य रस्ते बहूत रुंद, लांब,
आणि सारे दगडांनी बांधलेले आहेत. त्या रस्त्यांचे दो
ही बाजूंस पायी चालणाऱ्या लोकांकरितां गुळगु
ळीत दगडांची कांहीं उंच फरसबंदी केली आहे; ती व
रून मनुष्यें जातात, आणि मधून गाड्या जातात; त्या
फरसबंदी खाली नळ आहेत, ज्यांतून शहराचा सा
रा मळ टेम्स नदीस जाऊन मिळतो. सारे रस्ते मिळून
सुमारे आठ हजार आहेत, आणि रस्त्यांचे चहूंकडून

घरे बांधून मधील जागेत बाग केले आहेत, अशी जा
गा साठ आहेत. अशा जागेस इंग्रिजींत स्क्वेअर म्हणता
त. दगड व विटायांची मिळून घरे एकलक्ष शहान्तरह
जार आहेत. शिशाच्या नळ्याजमिनी खालून नेडून न
दीजवळ एक यंत्र आहे त्यास मिळविल्या आहेत, त्यांतून
सर्वघरांमध्ये पाणी येतें.

या शहरांत ईश्वरभजनाचीं स्थानें सहाशें, शाळा तीन
हजार, पातकबंद करण्याकरितां मंडळ्या आठ, विद्यावक
ळा कौशल्ययांचे शोधकरितां बारा मंडळ्या, दुबळे, स्माता
रेयांची सोय करण्याकरितां अठरा; आणि गरीब आजा
रीयांस औषधदेण्याकरितां वीस आहेत या खेरीज तेथें शें
भर हास्यताले म्हणजे औषधांच्या धर्मशाळा आहेत;
तेथें गरीबांस औषधें फुकट मिळतात; व आंधळे पांग
ळेयांचा चरितार्थ चालतो. यारी नीच्यानाना प्रकारच्या
विपत्ति दूर करण्याविषयी लोकांनी साहित्य करून अने
क मंडळ्या केल्या आहेत.

लंडनांत मोठी राजमंदिरे सहा आहेत. मुंबईतील सु
प्रीम कोर्टासारख्या मोठ्या अदालती नऊ, व धाकटी
न्यायगृहे बेचाळीस आहेत. न्यायशाळा चार आहेत;
तेथें वकील लोक न्यायाचा अभ्यास करतात. मोठ्या

बंदिशाळा चौदा वलंहान पांच, कळा कौशल्यांचे शोधाकरितां राजानें स्थापिलेल्या मंडळ्या चार, आणि नानाप्रकारचे पुस्तकांनीं परिपूर्ण अशीं मोठीं पुस्तकगृहे अठरा आहेत.

लंडन शहर हें केवळ विलायतेचेच व्यापारांचें स्थान असें नव्हे, तर सर्व पृथ्वीवरचे व्यापारांचें स्थान होय. प्रतिवर्षं टेम्स नदींतून माल जातो येतो मिळून त्रेपन्न कोटी बेरीज होती. परंतु लंडनांतून जातो येतो तो सर्व मिळून बेरीज शहाणव कोटी होती. टेम्स नदीवर सहा पूल फार सुंदर बांधले आहेत, त्यां खालून गलबतें व होड्या नेहमी जात येत असतात. यांत जो पूल शेवटीं बांधिला त्यास खर्च सुमारे ऐशीं लक्ष रुपये लागला.

सारे रात्रभर रस्त्यांवर उजेड असतो, म्हणून लोक पाहिजे तेव्हां फिरतात. पूर्वी दिवे लावून प्रकाश करीत असत, परंतु आलीकडे गॅस म्हणून जो ज्वाळा ग्राही पदार्थ आहे तेणें करून तेलाचें काम करितात.

* या पदार्थाचें विशेष वर्णन कपतान जार्विस साहेब यांचे विद्यादेशांत पहावे. पृष्ठ ९६

त्या गासानें उजेड पडावयांची युक्ति सांगतो ऐकू. शहरांत वेगवेगळे ठिकाणीं घरे बांधून त्यांत कौळसे किंवा तेल जळत असतें, मग या विस्तवाचा गास किंवा धूर लोखंडाचे अथवा पितळेचे नळ्यांतून जेथें उजेड पाहिजे तेथें नेतात. हा गास म्हणजे धूर अग्नीशीं संयोग पावला म्हणजे मशाली सारखा जळतो. नळीचे तोंडाजवळ एक लहान मळसूत्र असतें, तें फिरविलें म्हणजे द्वार बंद होऊन उजेड नाहीसा होतो. जसे शिरांचे द्वारे सारे शरीरांत रक्त जातें, तसें लंडन शहरांत सर्वत्र पाणी व प्रकाश नळ्यांच्या योगानें पोचतात.

नि०— तूं मला नानाप्रकारचे चमत्कार सांगितलेस, ते श्रवण करून मी बहत संतुष्ट झालों. बरे आतां माझे मनांत एक शंका आली आहे तिचें समाधान करील तर मजवर मोठा उपकार होईल. ती शंका ही कीं, जे इंग्लिश लोक पूर्वी केवळ रानवट आणि अज्ञान होते, ते सांप्रत इतके युक्तिवान् आणि पराक्रमी झाले याचें कारण काय?

प०— याचें सामान्य कारण असें कीं, या पृथ्वीवरील कोणताही पदार्थ बहत दिवस एके अवस्थेंत रहात नाही.

नाहीं. जसा नदीचा एक कांठ वाढतो आणि दुसरा कमी होतो, तसें या पृथ्वीवर एकेवेळीं एकेदेशचे लोकांचा उदय होतो; आणि दुसऱ्यांचा हास होतो. दुसरें कारण बहूत विद्वान् लोकांनीं आपलीं आयुष्यें कळा कौशल्यादिकांचे शोधांत घालविल्यामुळे, आणि राजेही त्या उद्योगास सहाय्य होत गेल्यामुळे व्यवहारोपयोगी सर्व चातुर्यें लोकांस प्राप्त झालीं, तेणेंकरून ते या देशास आले.

पाठ १६

फ्रान्सदेशाचें विवरण.

नि० — आतां मला कृपा करून फ्रान्सदेश कसा आहे तें सांग.

प० — फ्रेंच लोक ज्यांस या देशचे लोक फ्रांसिस स्मरणतात, ते जेथें राहतात त्या देशाचें नाव फ्रान्स देश. इंग्लंड आणि फ्रान्स या दोहोंमध्ये आट्लंटिक समुद्राचा एक फांटा पंधरा कोश रुंदीचा आहे, त्याला इंग्लिश चानल असें नाव

देवले आहे, त्या देशाची लांबी तीनशें कोश आणि रुंदी २५० कोश. फ्रेंच लोक मुळापासून युरोपखंडांत मोठे पराक्रमी अशी प्रसिद्धि आहे. तेथें लोकांची वस्ती तीन कोटि आहे.

नि० — तेथील राज्याची रीति कोणती?

प० — पूर्वी तेथील राज्य केवळ राजसत्ताक होतें; परंतु सुमारे पंनास वर्षांवर अंमलदारांपासून अतिशय जुळू महोळ लागला, तेणेंकरून नास पावून लोकांनीं सन इसवी १७८९दांत राजाचा प्राण घेतला. पुढें राज्यांत कोणी प्रभु नाहीसा झाल्यावर, कोणी मोठा बोनापार्ट या नावाचा सरदार होऊ, त्यानें अधिकार संभाळून चवदा वर्षेपर्यंत युद्धें करून युरोपदेशांतील बहूत राज्यें घेतली. त्यावरून जे बाकी राहिले होते त्यांनीं इंग्लिशान्या मदतीनें बोनापार्टाचा पराजय करून त्याचा अंमल घालविला. पुढें त्याला कैद करून सेंटहिली नावा नावाचे बेटांत पाठविलें; तेथें तो सन १८२१सांत मृत्यु पावला. नंतर पूर्वीच्या राजाचा शिरछेद केला होता

* ज्या राज्यांत राजा स्वच्छेनें कामकारभार करितो, त्याचें नाव राजसत्ताक.

त्या राज्याचा भाऊ सिंहासनारूढ झाला. सन इ.स. १०३०
या वर्षी फ्रान्स देशांत चार्लिस ह्मणून राजा होता त्यानें
लोकांवर अतिशय जुलूम केल्यामुळे त्यास पदच्युत क
रून लोकांनी त्याचे जागेवर त्याचा कोणी भाऊ बंद लु-
ईफिलीप यानाचा स्थापिला, फ्रेंच भाषा लातिन भा-
षेपासून उत्पन्न झाली आहे. त्याचें कारण की, इंग्लंड
डासारिखें त्याही देशांत पूर्वी रोमनाचें राज्य होते. ती
भाषा अतिशय सुंदर, ह्मणून युरोप देशांत बहुधा
सर्वत्र बोलतात. त्या भाषेंत विद्याविषयीं अनेक च
मत्कारीक पुस्तके आहेत.

नि० - मुख्य शहरांचीं नावें कोणतीं?

प० - या देशाची राजधानी पारिस ह्मणून शहर आहे,
त्यांत ७००००० लोक आहेत. दुसरें शहर लयन्स,
तेथें रेशमाने बद्धत कारखाने आहेत. याशिवाय
दुसरीं मार्सेलस, बोर्डो, इत्यादि किती एक श
हरे आहेत.

नि० - फ्रान्स देशांतले व्यापाराची स्थिति कशी आहे
ती आतां मला सांग.

प० - या देशांत लोक रेशमी वस्त्रें, मलमळ, मंखमळ इ
त्यादिक जिनसांचा व्यापार करतात. तेथें दक्षे बहू

त उत्पन्न होतात, त्यांपासून दारू होती, तिचा व्यापा
रही चालतो. तेथील दारू सारिखी सर्व युरोप देशांत
कोठें उत्पन्न होत नाही. फ्रान्स देशांत तीन खाणी रु
प्याच्या, व किती एक शिसें, तांबें आणि लोखंड यांच्या
आहेत. या धातूंचाही व्यापार चालतो.

पाठ १७

रुशिया देशाचे

विवरण.

नि० - आतां रुशिया देश कसा आहे तें मला सांग.

प० - रुशिया देश अतिविस्तृत आहे. त्याचा एशियाखंड
अंतर्जो प्रदेश आहे त्याजखेरीज त्याची लांबी सातशें आणि
रुंदी ४४० कोश आहे. सुमारे दोनशें वर्षांपूर्वी युरोप
खंडांत हा देश पुरनेपणीं गळक नव्हता, मग सुमारे शें
भर वर्षांवर पीटर दिग्रेट ह्मणून मोठा राजा झाला, त्या
नें कळा कौशल्यांचे संपादनार्थ इतर देशांत भ्रमणक
रून परत आपले देशीं येऊन लोकांस सज्जान केले.
त्या काळापासून रुशियाचें सामर्थ्य वृद्धि पावत चालले.

तेथील लोकांची संख्या तीन कोटि साठ लक्ष आहे. कां
हीं कांहीं ठिकाणी थंडी अतिशय आहे. उत्तरेकडे स मार्ग
शीर्षवषोष या दोन महिन्यांत सूर्य कधीं दृष्टीस पडत ना
हीं. आणि ज्येष्ठ आषाढ या दोन महिन्यांत नेहमीं सूर्य
दिसतो. रात्र होत नाही. या दोन महिन्यां च्या नूतन सारे व
र्ष भर हिमव बर्फ असते.

नि० — राज्य कोणते प्रकारचे?

प० — रुशिया देशांत सारा अंमल राजाजवळ असतो.
सह्यून राज्य केवळ राजसत्ताक होय. तेथील भाषा
इतर भाषांपेक्षा फार विलक्षण आहे. मूळाक्षरें ३२
आहेत. पूर्वी लोक बहूत अज्ञान होते. परंतु आळि
ग्जंदर बादशहाचे औदार्येकरून विद्यांचा बहूत प्र
सार झाला आहे.

नि० — रुशिया देशांतलीं मुख्यमुख्य नगरे कोणतीं
ते सांग.

प० — रुशिया देशाची राजधानी पीटर्सबर्ग सह्यून शहर
आहे, ते शंभर वर्षांपूर्वी पीटर दिग्रेट सह्यून राजा
झाला त्यानें बसविलें. त्या शहरांत सुमारे तीन ल
क्ष लोक आहेत. पूर्वीची राजधानी मास्को शहर. स
न १८१२ त बोनापार्ट त्या देशीं गेला, तेव्हां हिवाळ्यांत

तेथें तळ देणार होता, ते नहावे सह्यून लोकांनीं
ते शहर जाळिलें. याचे पूर्वी तेथें पीटर्सबर्ग इतके
सुमारे लोक होते. वात्मानदीचे तीरीं आस्त्राकान
नामें दुसरे एक मोठें शहर आहे, तेथें वस्तीसत्तर ह
जार आहे.

नि० — व्यापाराचे जिन्नस कोणकोणते उत्पन्न
होतात?

प० — रुशिया देशांत चरबी, लोकर, ताग, डामर,
साबूण इत्यादि जिन्नसांचा व्यापार होतो. या दे
शांत चीनपर्यंत व्यापार चालतो, आणि चीन
चा अनेक प्रकारचा जिन्नस प्रतिवर्ष येतो.

पाठ १८

स्पेन आणि नेदरलँड

या देशांचे वर्णन.

नि० — आतां माझे मनांत स्पेन देशाचा वृत्तांत एक
ण्याची इच्छा आहे.

प० — स्पेनाचे दक्षिणेस आणि पूर्वेस भूमध्य समुद्र,

पश्चिमेकडे पोर्तुगाल, उत्तरेकडे आट्लान्टिक महासागराचा एक फांटा, त्याला बिस्केचें आखात असें म्हणतात. आणि पिरनीजसणून मोठापर्वत, त्याची लांबी दोनशें चवसष्ट आणि रुंदी दोनशें वीस कोश आहे. लोकांची वस्ती एक कोटि वीस लक्ष. धर्म बहत कठून रोमन क्याथोलिक चालत आहे. न्याय करण्याची रीति चांगली म्हणावी अशी नाही. कारण, तेथील किती एक अदालतींत चालू अशी आहे की, प्रतिवाद्यास वादीचें दर्शन होउं नये, किंवा त्याचें नाव ही कळूं नये. साधारण लोकांचे विद्याभ्यासाकडे कोणी लक्ष देत नाही. पूर्वी स्पेन देशचें सैन्य असें बळकट होतें की, युरोप खंडांतील सारीं राज्यें त्याचा वकबाळगीत असत, परंतु आतां तें नाव मात्र बाकी राहिलें आहे. सांप्रत लडाऊ अरमारही फार लहान आहे. तेथील राजधानी माद्रिद शहर, इसवी सन ७०० शांत मुसलमानांनीं स्पेन देश घेतला, तो त्यांज वळसुमारें सातशें वर्षे पर्यंत होता.

नि०— नेदर्लंडाचें कांहीं वर्तमान सांग.

* रोमन क्याथोलिक सणून ख्रिस्तिमतांत एक भेद आहे.

प०— यांत दोन भाग आणि दोन राजे आहेत. एकूत संस्थानें सात, आणि दुसऱ्यांत दहा आहेत. पहिल्या सात संस्थानास मिळून हालंड असें नाव आहे. हे त्या सातांत मुख्य संस्थान आहे, सणून त्याचेंच नाव सर्वास पडलें. दुसऱ्या दहा संस्थानास बेल्जियम असें नाव आहे. या दोन भागांची लांबी ६६ आणि रुंदी ४० कोश आहे. सन १५७२ रांत हा देश स्पानिशा राज्यांतून वेगळा झाला. त्या करितां स्पेनाच्या राजानें बहूत युद्धें केलीं, परंतु लोक त्याचे अंमला खालीं आले नाहीत. तें राज्य आजून पर्यंत भिन्न आणि स्वतंत्र आहे. नेदर्लंडाचे पश्चिमेस व उत्तरेस आट्लान्टिक महासागराचा एक फांटा आहे. पूर्वेस जर्मनी देश, आणि दक्षिणेस फ्रान्स. तेथें राहणारे उच्च लोक मोठे उद्योगी आणि व्यापारी अशी प्रसिद्धि आहे. पूर्व देशांत सुमात्र, जावा आणि आंबाइना, या वेदांत उच्च लोकांचा अंमल आहे. हालंडांमध्ये गरीबांस विद्या शिकवाया करितां आलीकडे बहूत मंडळ्या प्रचलू झाल्या आहेत. राज्याचे इतर प्रदेशांत ही असें लवकरच होईल. यांत संशय नाही. हालंडांत आणि दुसरे दहा संस्थानांत मिळून लोक सारे

६६००००० आहेत.

नि०— नेदरलँड देशांमध्ये मुख्य शहरें कोणतीं?

प०— हालंडाचे मुख्य शहर आम्स्टर्डम. ज्यांत दोन लक्ष लोकांची वस्ती आहे. दुसरे लीडन म्हणून आहे. त्यांत पन्नास हजार लोक आहेत. तेथे एक विख्यात असें सर्वविद्यालय आहे. राटर्दांम नामें दुसरे एक तसें सर्वविद्यालय आहे. राटर्दांम नामें दुसरे एक तसेंच मोठें शहर आहे. आणि आंत्वेर्पनामें एक मोठें शहर आणि किल्ला आहे. हालंडाची राजधानी हेग म्हणून आहे, ते पूर्वी लहानसें खेडे होते. सांप्रत तेथे लोक छत्तीस हजार आहेत. बेल्जियमाचे मुख्य शहर ब्रसेल्ज आहे.

पाठ १९

आफ्रिकेचे विवरण.

नि०— ज्या पृथ्वीचे भागास आफ्रिका म्हणतात तो

कसा आहे हें मला कृपा करून सांग.

प०— आफ्रिका खंड हिंदुस्थानाचे नैऋत्येस आहे.

त्याची लांबी रुंदी युरोप खंडापेक्षा मोठी आहे, परंतु लोकांची वस्ती सर्व भागांत फार थोडी. तसाच तो देश विद्या आणि चातुर्य यां विषयी ही प्रसिद्ध असा नाही. तेथे लोक दोन कोटी पन्नास हजार वर नाहीत. त्याचे पूर्वेस मिश्रीसमुद्र आणि इंदियन महासागर, पश्चिमेस आट्लंटिक, आणि उत्तरेकडेस त्याचे आणि युरोप खंडाचे मध्ये भूमध्य समुद्र आहे. त्याचे ईशान्येकडेस त्याचा आणि एशिया खंडाचा संयोग आहे. त्याची लांबी दोन हजार एकशें कोश आणि रुंदी तिनकीच. त्या खंडांत दक्षिण दिशेस व मध्यभागी जे लोक राहतात त्यांस काफ्री म्हणतात. त्यांचे ओंठ जाड, व केश लहान आणि मुध्याळ असतात. उत्तर, पूर्व आणि पश्चिम या दिशांस राहणारे किती एक आरबी लोकांपासून उत्पन्न झालेले ही लोक आहेत. उत्तरेकडे आहेत ते बहूत करून मुसलमान. त्या खंडांत आबिसिनियन नावाचे म्हणजे हापसी लोक आहेत. ते ख्रिस्ती धर्माप्रमाणे चालतात. मध्यभागी आणि उत्तरेकडेस हवा फार उष्ण, परंतु दक्षिणेकडेस

कडेस यथायुक्त आहे. एशिया खंडांत जसे पाणी आहे तसे या खंडांत पाणी नाही. मुख्य नदी नीलस्र्णून आहे, जी मिश्रदेशांतून जाऊन भूमध्य समुद्रास मिळती. दुसऱ्याही दोन नद्या आहेत, त्यांची नावे नीजर, आणि जाहीर, त्या नद्यांची लांबी सुमारे ४५० कोश आहे. आफ्रिकेन इतर सर्व देशांपेक्षा उजाड भूमि. भारी. त्यांत मुख्यसारा यानावाचे एक उजाड मैदान आटू लांटिक महासागरापासून मिश्रदेशाचे सीमेपर्यंत आहे. त्यांची लांबी एक हजार दोनशे कोश, आणि रुंदी ३२५ कोश. या देशची भूमि वड्डुधा वालुकामय, आणि रेतीचे डोंगरही बहूत, स्र्णून तेथे लागवड होत नाही. असे असताही तेथे जाण्यायेण्यास अडचण पडत नाही, याचे कारण की, कोठे कोठे चांगले जमिनीचे कांहीं प्रदेश आढळतात. आफ्रिका खंडांत किती एक राज्ये आहेत. प्रथम आबिसिनिया. दुसरे इजिप्त स्र्णजे मिश्र, तिसरे, उत्तरेकडील सुसलमानाचा मुलुख. चौथे, केपाचे जवळचे प्रदेश. पांचवे, राज्य पूर्वेकडील किती एक प्रांत. साहावे, या खंडाजवळची किती एक बेटे आहेत ती.

नि० — मला आबिसिनिया देश कसा आहे तें सांग.

प० — त्याचे पूर्वेस मिश्री समुद्र आणि एदेल देश, दक्षिणेकडेस जेंदरो, आणि आलाबा देश, पश्चिमेस तो देश आणि सिनार प्रांत या मध्ये पर्वत आणि उजाड जमीन आहे. उत्तरेकडेस मिश्रदेश आणि हादेश या मध्ये किती एक लहान संस्थाने आहेत. त्याची लांबी अडीचशे आणि रुंदी दोनशे कोश आहे.

नि० — आतां मिश्रदेशाचे विवरण श्रवण करयास इच्छितां.

प० — मिश्रदेश आणि युरोप यांचे मध्ये उत्तरेस भूमध्य समुद्र आहे. पूर्वेस तो देश आणि एशिया मध्ये आरबी समुद्र आहे. या देशांत वस्ती होऊन सुमारे ४००० रांवर वर्षे झालीं. पूर्वेच्या देशांतील विद्या आणि पराक्रम यांची बहूत प्रसिद्धि होती. सांप्रत दुसऱ्या लोकांपेक्षा ही विद्यादिक त्यांत कमी झाले आहे. त्या देशाची राजधानी केरो स्र्णून शहर आहे, त्यांत लोकांची वस्ती तीन लक्ष आहे. सर्व आफ्रिका देशांतील शहरा मध्ये कोणते एकांत १००००० वर लोक नाहीत. याकरितां सर्व खंडाची राजधानी हें नगर असें सटले तर होईल. मिश्रदेशाची पूर्वेची राजधानी

धानी आलिक्सांद्रियाशहर. त्याचें नाव आलिक्सांद्र .
दिग्रेट (ह्मणजे शिकंदर बादशाह) याचे नावावरून पड
लें होतें. पूर्वसरोमेठा, आणि डामिएटा अशीं दोन श
हरे आहेत. मुख्यनदी नील नामें आहे. ती देशास उ
दकाची समृद्धि करिती, ह्मणून पर्जन्याची विशेष गरज
लागत नाही.

नि०—या देशांत कांहीं चमत्कार आहेत?

प०—होय. बहुत आहेत. जे पाहून पूर्वीलि मिश्रदेशीं
लोकांचा पराक्रम आणि कौशल्येंही ध्यानीं येतात, मो
ठीं चमत्कारिक अशीं कामें, पिरमीड ह्मणून इमारती
आहेत. पिरमीड ह्मणजे एक उंच मनोऱ्यासारख्या चुने
गच्ची इमारत. तीस खालीं चार कोन असतात. ते
वर अरुंद होत जातां जातां शेवटास मिळतात. मि
श्रदेशांत अशा इमारती किती एक आहेत. त्यांत एक
मोठी आहे. तिचे पायाजवळ एक बाजूची लांबी पांच
शें हान, व उंचीही तितकीच त्या बांधण्याचें प्रयोजन
काय व बांधल्या कोणी हें कांहींच कळत नाही. सन
१८१८ रामध्यें एक इताली देशांतील राहणारा मोठा
प्रयास करून एके पिरमिडाचे मध्यापर्यंत गेला. तथापि
त्यास कांहीं थोडकेंसे हाडां बांचून दुसरे कांहीं एक

सां पडलें नाही. यावरून असा तर्क होतो कीं, रया
इमारती मनुष्यांचीं शरीरें पुरण्याकरितां कबरेसा
रिख्या बांधिल्या असतील. शोधला गला आहे कीं,
त्या बांधून सुमारे चार हजार वर्षे झालीं. इतक्या का
ळा मध्यें लढाया बहुत होऊन देश उद्धस्त झाला, व अ
नेक उत्यातही झाले, असें असतां त्या इमारती अ-
द्यापि जशाचा तशाच आहेत. तेथें भूमीवर पडले
ल्या किती एक मूर्तीही आढळतात. त्या इतक्या उंच
च आहेत कीं, कानावर मनुष्य उभारा हिला असतां
नाकापर्यंत पोचण्यास संकट पडतें. त्या मूर्ती
कोणी व कशाकरितां केल्या हें अद्यापि कळत
नाहीं.

नि०—तूं सांगितलेल्या गोष्टी ऐकून मजला फार संतो
ष झाला, आणि समजलें कीं ईश्वराचे राज्या बांचून इ
तर सर्व अनित्य आणि नाशवंत होय. मिश्रदेशाचें रा
ज्य जें पूर्वी परम प्रबळ आणि विख्यात होतें तें सांप्रत
सर्वापेक्षें हलकें झालें. बरे आतां आफ्रिका देशाचे
पश्चिमेस जे देश आहेत त्यांचें विवरण कर.

प०—त्या प्रदेशांची विशेष माहितगारी अद्यापि झाली
नाहीं. मुख्य देशांचीं नावें सांगतो. जो लोप, फौला,

गिनिआ, मांदिंगो, कोंरामांति, वेनिन, कांगो, आणि आंगोला. या प्रदेशांतले लोकांचें आस्त्रास विशेषज्ञ ननाहीं. कितीएक स्मृणतातकीं जोलोपप्रांतांतले लोक उद्योगी आणि शूर आहेत; व मांदिगोंतले लोक शिक्षाग्राहि स्वभावाचे आहेत. पूर्वे युरोपियन लोक त्या देशांत जाऊन तेथील लोकांस धरून बाहेर देशांतून गुलामासारिखे विकीत असत. कांहीं वर्षांपूर्वे इंग्लंडांतील राजानें आपले प्रजांमध्ये तो व्यापार बंद केला; आणि स्पेन देशचे लोकांतही तसें व्हावें स्मृण तेथील राजास बत्तीस लक्ष रुपये दिले. हा व्यापार अगदीं बंद व्हावया करितां इंग्रिजी पार्लमेंटानेंही कांहीं उपाय केले आहेत. आलीकडे थोडे वर्षांत कितीएक लोक इंग्लंडांतून जाऊन त्या देशीं राहिले आहेत; आणि तद्देशीय लोकांचें ऐहलौकिक व पारलौकिक कल्याण कराया विषयीं प्रयत्न करिताहेत.

नि० - आफ्रिका देशचे दक्षिण प्रांत कसे आहेत ते सांग.

प० - दक्षिणेस केप आफ्रगुडहोप स्मृण भूशलाका आहे; तं युरोपियन लोकांस समजून तीनशें वर्षे झालीं. तेथें सध्या अंमल इंग्लिशांचा युरोपियन राह-

णारे लोक सुमारे वीस हजार आहेत. तेथील लोक सर्व प्राणिमात्रांत फार नीच असें मानिले होते; परंतु आलीकडे इंग्लिश आणि डच स्मृणजे हालंड देशचे लोक यांनीं विद्याभ्यास करविल्यानें ते पहिल्यापेक्षां विशेष सज्जानता पावले.

नि० - आफ्रिका देशाचे आसमंतात कांहीं बेटें आहेत कीं नाहीं?

प० - होय. त्यांत मोठें माद गास्कर नामें आहे; त्याची लांबी ३६० कोश व रुंदी नव्वद कोश. त्यामध्ये अंमल एके राजाचा आहे; परंतु त्याखालीं लहान लहान संस्थानीही आहेत. लोक मूर्तिपूजक आणि फार अज्ञानी आहेत. सांप्रतच्या राजानें इंग्लंडांतून कितीएक विद्वान पुरुष नेऊन आपले लोकांस उपयोगी कळा कौशल्यें शिकवायाचा उद्योग आरंभिला आहे. त्यांस ख्रिस्तिधर्माचाही अभ्यास करवितात. दुसरें बेट पेंबा स्मृण आहे. त्याचा घेर चालीस कोश. तिसरें कामरा स्मृण बेटांचा समूह आहे. चौथें माद गास्कराचे पूर्वेस वॉर्बून व मारिस्सस अशीं दोन आहेत. पांचवें, आफ्रिकेच्या पश्चिमेस सेंटहेलीना या नावाचें इंग्लिशाचें बेट आहे; त्यांत सन १८२१ बोनापार्ट

पार्ट केंद्रेत राहून मृत्युपावला, असें पूर्वीसांगितले. साहावे. बेट पोर्तुगीसलोकांचे सेंट टामस हलपून आहे. सातवे, केपडीबर्ड. आठवे, कानेरी. यामध्ये एकटेनेरीफ हलपून प्रसिद्ध बेट आहे, त्यांत एक पर्वत. समुद्राचे सपाटीपासून ७२०० हात उंच आहे. तो तीसकोशांवरून दिसतो. नववे, मदिराबेट. तेथे त्याच नावाची दारु उत्पन्न होती, हलपून त्याची प्रसिद्धि आहे त्याची लांबी २२ $\frac{१}{२}$ कोश, व रुंदी ९ कोश.

पाठ २०

अमेरिका खंडाचे

विवरण.

नि०--युरोप, एशिया, आणि आफ्रिका या तीन भागांचा वृत्तांत श्रवण करून मला संतोष झाला. तर आतां पृथ्वीचा चौथा भाग जो अमेरिका तो कसा आहे हे सांग.

प० - पूर्वीसांगितले की, अमेरिका इतर देशांपासून भिन्न स्वतंत्र असें एक महाद्वीप आहे. ते सुमारे तीनशे वर्षांचे पूर्वी सन १४९२ वांत ठाऊक झाले. त्याचा शोध कोणत्यारीतीनें लागला. ते सांगतो एक. होकायंत्राची कल्पना निघाल्यानंतर दोनशे वर्षांनीं जिनाझा देशाचा कोणी एक कलंबस नावाचा पुरुष, नौकाशास्त्रांत त्याकाळीं परमनिपुणजे पोर्तुगीसलोक. त्यांचा सहवास कांहीं वर्षे पर्यंत करून समुद्राचे कामांत फार प्रवीण झाला होता. त्यानें गणितावरून असा तर्क बांधिला कीं, युरोपदेशांतून सरळ पश्चिमेस गेले असतां ही हिंदुस्थानांत पोचतां येईल, असे अनुमानावर त्यानें ती गोष्ट घडते कीं नाही हे पहाण्याचा निश्चय केला. परंतु त्याकाळीं व्यापारी लोकांचे मोठे मोठे गलबतांचे वजन तीनहजार मणांवर नसे. व्यापारी लोकांजवळ फार द्रव्यही नसे, हलपून त्यास आपला बेट सिडीस नेण्याकरितां युरोपदेशांतील एकादे सरकारपाशीं साहित्य मागणें जरूर पडलें. त्यावरून त्यानें किती एक दरबारांत विनंती केली, परंतु फळ झालें नाही. शेवटीं स्पेन देशाची राणी

इंसाबेला सपून होती, तिनें ती गोष्ट मनावर घेऊन त्यास गलबते व इतर सामान सिद्ध करून देवविलें. मग कलंबस संन १४९२ तारीख ३ माहे आगष्ट तेदिवशीं गलबतांत बसला. तेव्हां पहायास कांठावर बहूत लोक मिळून कलंबसाचें मनोगत सिद्धीस जावें, सपून ईश्वराची प्रार्थना करिते झाले. मग नांगर वर ओढून तो सरळ पश्चिमेस चालिला, आणि अक्टोबर महिन्याचे पहिले तारखेस सुमारे ५७० कोश गेला. गलबतावरचे लोकंस एकवीस दिवस पर्यंत भूमि दिसली नाही. सपून त्यांस भीति वाटू लागली कीं, आस्ती कलंबसा बरोबर पुढें गेलों तर पुनः स्वदेशाचें दर्शन होणार नाही. सपून त्यांनीं बेत केला कीं, कलंबसास समुद्रांत टाकून देऊन आपण परत जावें. ते भय दाखवून किंवा नम्र गोष्टींनीं ऐकेंनात असें पाहून कलंबसानें करार केला कीं, आणखी तीन दिवस पर्यंत जमीन न दिसल्यास परत जाउं. ही प्रतिज्ञा करण्यास दोन भरंवसे होते. एक असा कीं, पाण्याचा थांग लागायची दोरी तळास लागली, दुसरा हा कीं, त्यानें लुकता तो

उलेला एक फळांचा घोंसवझाडांची डांगळी पश्चिमेकडून वहात आलेली समुद्रांत पाहिली. अक्टोबर महिन्याचे अकरावे तारखेस संध्याकाळीं शिडे गुंडाळायस कलंबसानें हुकूम केला. रात्री गलतावरचे सर्वलोक जागत होते. त्या रात्रीस अडीच प्रहरांचे सुमारे कलंबसानें दूर कांहीं उजेड पाहिला, नंतर कांहीं वेळानें गलबताचे पुढचे आंगावर बसले होते ते मोठ्यानें बोलिले, अरे जमीन! जमीन! तें ऐकून गलबतांत चहूंकडे तोच ध्वनी उठला. दुसरें दिवशीं अक्टोबर महिन्याचे बारावे तारखेस प्रातःकाळीं त्यांनीं हीड कोशावर वृक्षवल्ली इत्यादिकें करून सुशोभित असा देश पाहिला, तेणें करून परम संतोष पावून ते ईश्वरभजन करूं लागले. त्यांनीं कलंबसाचे पायांपडून क्षमामागितली. नंतर गलबतावरची धाकटी होडी खाली काढून, आनंदानें गायन करीत, बाघें वाजवीत जवळ गेले. हा सर्व उद्योग कलंबसानेंच योजून सिद्धीस नेला, सपून त्यानें कांठावर प्रथम पाय दिला. मग बाकीचे लोक उंनरून गुडघे टेकून ईश्वरभजन करूं लागले, नंतर स्पेनदेशचा जरीपट का लावून तो देश राजाचे ना

वें घेतेशाले. यारीतीनिं प्रथम अमेरिकादेशाचा शोध लागला. पुढें लागलेच कि ती एक स्पानियार्ड इत्यादि युरोपियन त्या देशीं जाऊन राहूं लागले. कलंबस अमेरिकादेशास प्रथम गेला तेव्हां त्याचे बरोबर अमेरिक सविस्पु शियस ह्मणून एक पुरुष होता, तो दोन वर्षांनीं पुनः त्या देशीं गेला, आणि परत येऊन त्याचें सविस्तर वर्णन लिहून प्रसिद्ध करिता झाला. या पुरुषाचे नावावरून त्या नवे देशास अमेरिका असें ह्मणतात.

नि०— फारच मत्कारिक गोष्ट सांगितलीस. आतां त्या देशाची लांबी रुंदी किती व लोक संख्या किती तें सांग.

प०— दक्षिणोत्तर लांबी ३७५० कोश व पूर्व पश्चिम रुंदी १९५० कोश मुळचे तेथील लोक अतिशयच अज्ञान, त्यांचें रहायाचें एक ठिकाण नाही. बहुत करून वस्ती रानांत, आणि काळ घालविणें पारधींत किंवा मासे मारण्यांत, अशी त्यांची रीति आहे. आतां ज्या लोकांस अमेरिकन असें नाव प्रसिद्ध आहे, तें बहुत

स्पेन देशचे लोक

कडून युरोपियन लोक जे तेथें जाऊन राहिले. ते बहुत करून देश त्यांनींच व्यापिलेला आहे; व प्रतिवर्षी नवे नवेही फार जातात. असा सुमार वाटतो कीं, पूर्वी लोक तीस लक्षांवर तेथें नव्हते, परंतु आतां पाहिलें तर तीन कोटींत कमी नाहीत. या देशांत जशी प्रतिवर्षी लोकांची वृद्धि होती, तशी दुसरे कोठें नाही. अमेरिका खंडाचे विभाग दोन आहेत. उत्तर अमेरिका आणि दक्षिण अमेरिका.

नि०— मला उत्तर अमेरिका देश कसा आहे तें सांग.

प०— त्या देशाची मर्यादा. पूर्वेस आटलांटिक महासागर, पश्चिमेस पासिफिक, दक्षिणेस पानामा शहर, व दक्षिण अमेरिका; आणि उत्तरेस उत्तरसागर, उत्तर पश्चिमेचे वाजूस अमेरिका व एशिया या दोहोंमध्ये केहेरिंग स्त्रेट ह्मणून सामुद्रधुनी आहे ती. या प्रदेशचे लोक मुळां इंग्लंडांतून गेलेले ह्मणून त्यांची भाषा व रीति बहुत करून इंग्लिशांसारखीच आहे; राजकामाचा विचार करणाऱ्या प्राजांच्या सभा दोन आहेत, परंतु इंग्लंडासारखा

मुख्य

मुख्य एक राजा किंवा कुलीन सभासद नाही. रा जाचे ठिकाणी एक मुख्य असतो, तो त्या सभेतून नेमितात, चार वर्षेपर्यंत तो काम पहातो. त्याची प्राप्ति दरमहा रूपये चार हजार. धर्माचे आचरण विषयी तेथे सर्वोच्च स्वातंत्र्य आहे. न्यायाचेही काम पक्षपातावाचून चालते. लोकांवर अंमलदार अगदी जुलूम करीत नाहीत, किंवा कोणाच्याने दुसऱ्याचा किंवा विषय घेवत नाही. सारांश, धर्मसंबंधीच्या वहारिक स्वतंत्रता जी ह्मणतात ती त्या लोकांमध्ये चालत आहे. जेव्हा युद्धादिक नसते त्याकाळी फौजेस निरोप असतो, आणि लढाईचे वेळेस देशाचे रक्षणाकरिता सर्व लोक युद्धास तयार होतात. तेथे लांकूड, व जहाजांचे उपयोगी दुसरे सामान बहूतया करिता लढाऊ गलबते बांधण्यास श्रम पडत नाही. खलाशी लोकही इंग्लंडांतले सारखे शूर आहेत. इंग्लिश आणि अमेरिकन हे सर्वांशी समान होत. त्या देशांत बहूत विद्यालये आणि व्याकरणशाळा आहेत, व दुसऱ्याही बहूत शाळा आहेत, जेथे गरिबांचीही मुले फुकट शिकवितात. असे आहे ह्मणून बहूत करून कोणी अविद्या

न होत नाही.

नि०—मुख्य शहरें कोणतीं?

प०—एक, त्या संस्थानाची राजधानी वाशिंग्टन नामें नगर आहे. दुसरे, फिलाडेल्फिया, तेथे लोक एकलक्ष आहेत. तिसरे, न्युआर्क, त्यांत वस्ती एकलक्षवीस हजार. चौथे, वास्तन, त्यांत लोक संख्या चाळीस हजार. दुसरीं ही किती एक शहरें आहेत. अमेरिकादेशाचा व्यापार सर्वत्र चालतो.

नि०—हा देश अतिचमत्कारिक खरा, याचा विचार केल्यानें विद्या व सज्जनता यांपासून जे लाभ होतात त्यांचा प्रत्यय दृष्टीस येतो. बरे या देशांत नद्या, व सरोबरे कांहीं विलक्षण असल्यास सांग.

प०—उत्तर अमेरिका देशांतले सरोबरांतकीं मोठीं सरोबरे दुसरे कोठे नाहीत, किंबहुना त्यांत समुद्र ह्मटले तरी होईल. त्यांनून मुख्यांचीं नावे सांगतो. सुपीरियर, मिचिगन, हरण आणि एरी. यांची लांबी १७५ कोश व रुंदी ५० कोश. नद्यांत श्रेष्ठ नदीचे नाव मिसिसिपी, तिची लांबी

सहाशं कोश. दुसरी सेंटलारेन्स. तिसरी बोर्बन, आणि चौथी, आरिगन, पश्चिम दिशेस आहे. असा तर्क करितात की, याचार नद्यांचा उगम एक मेकापासून पन्नास कोशांचे आंत आहे. पांचवी नदी, फार चांगली ओहयो नामें आहे, ती पांचशें पन्नास कोश जाऊन मिसिसिपीला मिळती. या शिवाय मिसूरी, दिलावेर, हड्सनाची नदी, वगैरे दुसऱ्या किती एक आहेत.

नि०-उत्तर अमेरिकेचे कोण कोणते प्रदेशांत स्पानि यार्डांचा अंमल आहे?

प०-पहिला मेक्सिको देश, त्यास नवा स्पेनही म्हणतात. दुसरा, न्यु मेक्सिको, हे प्रांत सभारें तीनशें वर्षांपूर्वी स्पेनचे अंमल खाली आले, परंतु त्या सरकारांतून जुलूम फार होऊ लागला, म्हणून ते राज्य आतां स्वतंत्र झालें आहे. त्या देशांत सोन्याच्या खाणी बहूत अशी प्रसिद्धि आहे, परंतु बहुधा सामान्य लोक पाहिले असतां अज्ञानांत वदुःखांत बुडाले आहेत असें दिसते. तेथे विद्येकडे कोणाचेही लक्ष्य नाही. पूर्व आणि पश्चिम प्लारिडा प्रांत ही पूर्व स्पेन खाली होता, परंतु आलीकडे तह होऊन

ते अमेरिकनाचे स्वाधीन झाले आहेत.

नि०-उत्तर अमेरिकेंत इंग्लिशांचीं कांहीं ठाणीं आहेत?

प०-होय, कानडा, न्युब्रन्सिक, नोवस्कोश्या, हे प्रांत इंग्लिशांकडे आहेत, ग्रीनलंड म्हणून देश आहे तो डेन्मार्का खाली आहे. हा देश आणि अमेरिका हे दोन उत्तरपूर्व कोणाकडेस परस्परांशीं मिळाले आहेत, म्हणून ग्रीनलंडास अमेरिकेचाच एक भाग असें म्हणतात. ग्रीनलंडांत पर्वत बहूत, व बर्फ आणि दंब फार.

नि०-तूं अमेरिकेच्या उत्तर भागाचें वर्णन रूपाकरून केलेस, आतां दक्षिण भाग कसा आहे तें सांग.

प०-दक्षिण अमेरिकेची लांबी १७५० कोश, व रुंदी १२२५ कोश आहे. हा भाग स्पानियार्ड आणि पोर्तुगीस याले कांज वळ होता, परंतु आलीकडे मेक्सिको सारिखे किती एक प्रदेश स्वतंत्र होत आहेत. या देशांत फार मोठ्या नद्या व पर्वत आहेत. मुख्य नदी आमेझन नामें आहे, जी चौदाशें कोश पर्यंत जाऊन आट् लांटिक महासागरास मिळती.

दुसरी, रिओडिझाटा ह्मणजे रुव्याची नदी, ही पू
र्वी सांगितले नदीपक्षां कांहीं लहान आहे. तिसरी
आरोन्डूको ह्मणून आहे, ती आट्ळां टिकासच मि
ळती. फारच मत्कारिक असा पर्वत आंदीनना-
में बहूत लांब आहे, व त्याचे मोठे शिखराची उंची
समुद्राचे सपाटीपासून १३५२० हात आहे. ते
थें एक ज्वाल पर्वत आहे, ज्याची उंची १२०००
हात.

नि०— त्या देशांत वस्ती किती?

प०— या विस्तीर्ण देशाच्या ज्या भागांत पूर्वें स्थानि-
याई लोकांचें राज्य होतें, तेथें लोकांची वस्ती एक
कोटि आहे; राजधानीचें नाव लिमा; त्यांत सुमारे
पन्नास हजार लोक आहेत. सोन्यारुप्याचे खाणी
पासून प्रतिवर्षी सुमारे तीन कोटि रुपये उत्पन्न
होतात. विद्येकडे कोणी विशेष लक्ष्य देत नाहीं.
त्यांतून पोर्तुगीस लोकांकडे देश आहे त्यांचे नाव
ब्रेझिल. त्याची लांबी वरुंदी ९०० कोश आहे.
राजधानी रिओडीजेनीरो नामें शहर; या देशांत
हियाच्या खाणी आहेत, परंतु हिंदु स्थानांत आहे
त त्या प्रमाणें त्या नाहीत. लोकांची वस्ती ३००००००

आहे.

नि०— दक्षिण अमेरिकेंत दुसरे कांहीं प्रांत आहे
त?

प०— होय, फ्रेंचाचे अंमलाखालीं केयान नामें प्रां
त आहे, तेथें युरोपियन लोक सुमारे २००० आहे
त. मुख्य उत्पन्न होणारा जिनस मियांची एक
जाति आहे. दुसरा एक सुरिनाम, या नावाचा प्रां
त आहे, त्यांत दीडशें वर्षांपासून राज्य उच लोकां
चें आहे. गोरे लोकांची वस्ती २०००. त्या प्रांतांत
त खाणी नाहीत, व मध्यभागीं बहूत तद्देशीय
लोक आहेत, त्यांच्या वृत्तां ताचें आपणास विशे
ष ज्ञान नाहीं. दक्षिण अमेरिकेंत लीं बेटें
फार लहान.

भाग ३

खगोल

पाठ १

सूर्यमालेचे विवरण.

नि०— तू पृथ्वीचे वर्णन केलेस तेणे करून मी बहू न संतोष पावलों. आतां आकाशाचा वृत्तांत ऐका वयाची इच्छा आहे.

प०— बरे आहे, श्रवण कर. सर्व अंतरिक्ष जडांमध्ये, प्रथम सूर्य आणि त्याचे सभोंवती प्रदक्षिणा करणारे जे ग्रह यांचा वृत्तांत सांगतो.

नि०— सूर्य काय आहे, त्यांचे महत्त्व किती, व गमन कोणत्या प्रकारचे ते सांगू.

प०— सूर्य, जड ह्मणजे निर्जीवि पदार्थ आहे, आणि तो आपले सभोंवती सतत प्रदक्षिणा करणारे जे सर्व ग्रह त्यांच्या गमन मार्गांचे मध्यभागी राहून, त्यांस प्रकाश व उष्णता देतो. सूर्य पृथ्वीपेक्षा तेरा लक्षपट मोठा व तिजपासून सरासरी ४७०००००००

कोशलांब आहे.

नि०— सूर्य पृथ्वीपासून इतका दूर आहे हे ज्योतिष्यांस कसे समजले?

प०— त्रिकोणमिति ह्मणून गणित आहे, त्याच्या आधारेनें जशी खालीसहून मोजून डोंगराची उंची समजती, तशी पृथ्वीवरून मोजून सूर्याची उंची समजती. जी सूर्याची उंची तेंच पृथ्वी आणि सूर्याचे अंतर होय. कोणी ह्मणेल कीं, सूर्य ते रालक्षपट मोठा असें जें ज्योतिष्यांचे मत तें जर खरे, तर सूर्य आपले दृष्टीस तबकासारिखा लहान कां येतो? याचे उत्तर सर्वांचे अनुभवास अनुसरून देतो कीं, जसा एकादा मोठा पुरुष उंच घरावर चढला असतां खालचे पहाणारांस केवळ सुलग्या सारिखालहान दिसतो, तसा सूर्य अतिशय मोठा असतांही पृथ्वीपासून ४७,०००,००० अंतरावर आहे; ह्मणून तबका सारिखा लहान दिसतो.

नि०— आतां मला पुसावयाचे आहे कीं, ग्रह किती? व त्यांचीं नावे कोणतीं?

प०— पूर्वे बुध, शुक्र, पृथ्वी, मंगळ, बृहस्पति आणि

णि शनि, इतके मात्र गंऊक होते; परंतु सन १७०१
शीत एके दुसऱ्या ग्रहाचा शोध लागला, त्यास ज्यार्ज
न ह्युनतात. आणि पुढे कांहीं वर्षांनीं दुसरे चार -
आढळले; त्यांची नावे; वेस्ता, मिरीस, जुनो, आणि
पालास हे फार लहान आहेत ह्युन दुर्बिणीतून
मात्र दिसतात.

नि० - ग्रहांची गति कोणत्या प्रकारची, व त्यांची स्थि
ति कोठें हें मला सांग.

प० - ग्रह आकाशांत सूर्यापासून भिन्न भिन्न अंत
रावर आहेत; त्यांची गति दोन प्रकारची; एक वा
र्षिक, आणि दुसरी दैनंदिन. ग्रहांची सूर्या भोंवती
जी गति ती वार्षिक होय; ह्युनजे पृथ्वीची सूर्याभों
वती एक प्रदक्षिणा होण्यास ३६५ दिवस ५ अवर
४८ मिन्युटे लागतात, ज्या काळास आपण वर्ष ह्युन
तां, ही वार्षिक गति. आतां दैनंदिन सांगतां. सर्व
ग्रह सूर्याभोंवते फिरत असतां चाका प्रमाणें आप
ले आसा वर ही फिरतात, त्यांचे नाव दैनंदिन गति.
पृथ्वी आपले आंसा वर २४ अवरांस फिरती, तित
के काळास अहोरात्र ह्युनतात. यान्चा सारांश हाकीं,
इतर सर्व ग्रहांसह वर्तमान पृथ्वी, मध्य भाग स्थ जो

स्थिर सूर्य त्या सभोंवती फिरती, आणि फिरते वेळे
स आपले आंसाभोंवती ही तिचे भ्रमण होतें; ह्युन
न सूर्य फिरण भिन्न काळें करून तिचे सर्वाभागांवर
पडतात. जें अंग सूर्याकडे असतें, तेथें दिवस अस
तो; दुसरे बाजूस रात्र. यावर तूं कदाचित् ह्युन
शील; "नेहमी या रीतीनें पृथ्वी फिरत आहे, ही गो
ष्ट खरी कशी मानावी? कारण कीं, पृथ्वी एके ठिका
णीं निश्चल आहे, व तिचे भोंवता सूर्य फिरतो, असें
सर्वदा आपले दृष्टीस येतें." याचें उत्तर; जर एकादा
पुरुष होडीत बसून त्वरेनें जात असला तर त्याला
वाटतें कीं, मी चालत नाहीं, एके ठिकाणीं आहे;
आणि घरें झाडे इत्यादि बाजूचे सर्व पदार्थ मागे चाल
ताहेत; या रीतीनें नेहमी पृथ्वी पश्चिमे पासून पूर्वे
स जात असतां, सूर्य पूर्वे पासून पश्चिमे स जात
आहे असें दिसतें.

मी वार्षिक व दैनंदिन या दोन पृथ्वीचे गतींचे
विवरण केले; परंतु हा विषय विशेष स्पष्ट दिसाया
करितां दुसरा एक दृष्टांत सांगतां; त्यावरून दोहों
गतींचे ही ज्ञान होईल. मनांत आणकीं, कोणी ए
क पुरुष गाडीत बसून एके घरास प्रदक्षिणा करित
आहे.

आहे, तर त्यासमयीं गाडीचे चाक आपले आंसा वर फिरत असते; यारीतीनें पृथ्वी साठ घटकांत आपले आंसावर फिरून ३६५ दिवसांत सूर्यास प्रदक्षिणा करितो. यास दुसरा दृष्टांत उडविलेले वेंडूचा. वेंडू लांब फेंकिला असतां वाटोळा फिरत फिरत जातो; यारीतीनें सूर्यास प्रदक्षिणा करित असतां पृथ्वी फिरतो.

नि०- मी तुझे भाषणाचा अर्थ समजलों, परंतु एक शंका उत्पन्न झाली आहे ती पुसतो; तूं ह्मणतोस कीं, पृथ्वीस आधार कशाचा नाही; बरें तर ती पडत कां नाही?

प०- पडत नाहीं याचें कारण सांगतो; ईश्वरानें नियम करून ठेविला आहे कीं, एके वस्तूचे दुसरे वस्तूवर आकर्षण घडावें; ह्मणजे मोठे पदार्थानें लहान पदार्थ आपले कडे ओढावा; आतां सूर्यापेक्षां पृथ्वी तेरा लक्ष पट लहान आहे, ह्मणून त्यानें आकर्षिली जातो; असें जर तिजवर आकर्षण न घडतें, तर तिचे स्थळ सुटलें असतें.

नि०- मी हें समजलों, पण आजून ही एक शंका राहिली आहे. ती ही कीं, जर पृथ्वीने हेमी वर्तु-

लाकार फिरत आहे, तर तिजवरचे लोक, घरे, इत्यादि स्थावर जंगम वस्तु सपाट्यानें उडून खालीं कां पडत नाहीत?

प०- हा प्रश्न फार चांगला केलास, परंतु तूं च पहावें कीं, वर सांगितला जो आकर्षण धर्म तोच दृक्षादि स्थावर जंगम पदार्थ न पडायास कारण होय. पृथ्वीची आकर्षण शक्ति सर्व पदार्थांस आपले मध्याकडे आढिते, ह्मणून ते तिचे सपाटीवर स्थिर राहिले आहेत. जर कांहीं वस्तु पृथ्वीवरून आपण वर उचलूं लागलों, तर जस जशी पृथ्वीची आकर्षण शक्ति त्यास अधिक ओढती, तस तसें त्या पदार्थाचे वजन अधिक अनुभवास येतें. दुसरी गोष्ट, जर दगड वायूंत उडविला, तर तो प्रेरणेचा व्यापार घडत आहे तेथ परत वरता जातो; परंतु पुढें त्यावर पृथ्वीचे आकर्षण घडून तो खालीं पडतो. या आकर्षण धर्माचा शोध प्रथम सर ऐंजाक्यूटन ह्मणून कोणी एक महान् ज्योतिषी झाला त्यानें लाविला. तुझ्या ध्यानांत आलें असेलच कीं, लोह चुंबक आणि लोखंड या दोहों मध्ये ही शक्ति अनुभवास येती. लोह चुंबक लोखंडास आकर्षितो.

नि०- माझे शंकेची अगदीं निवृत्ति झाली. आतां सूर्य सर्व

जुगाचे मध्यभागी आहे त्याचे जवळ पहिला ग्रह कोणता?

प० - सर्वापेक्षां अतिजवळ बुध, तथापि त्याचे सूर्या पासून अंतर एक कोटिबासष्टलक्ष ऐशी हजार कोश आहे. त्या ग्रहाचा व्यास १४९० चे कोश, आणि त्यास सूर्या भोंवती प्रदक्षिणा करावयास अठ्ठा यशी दिवस लागतात, ते त्याचे वर्ष. हा ग्रह सूर्याचे फार जवळ आहे, म्हणून त्याचा वास्तविक आकार दृष्टीस येणे कठीण.

नि० - शुक्र सूर्यापासून किती अंतरावर आहे?

प० - याचे सूर्यापासून अंतर दोन कोटि नव्याणवलक्ष वीस हजार व प्रदक्षिणेचा काळ २२४ दिवस. तो आपले आंसावर २३ अवर २० मिन्युटांत एकवेळ फिरतो. हा ग्रह पृथ्वीपेक्षां कांहीं लहान आहे.

नि० - पृथ्वीचे कांहीं विशेष सांगा याचे राहिले असले तर सांग.

प० - बुधानंतर दुसरा ग्रह पृथ्वी. तिचे सूर्यापासून अंतर ४९०००००० लक्ष. ती दर अवरास २५५०० कोश प्रमाणे फिरून ३६५ दिवस ५ अवर ४८ मिन्युटांत सूर्या भोंवती प्रदक्षिणा करितो, ते तिचे वर्ष.

ती २४ अवरांत आपले आंसा भोंवती फिरतो. तो आपला दिवस पृथ्वीचा व्यास तीन हजार नऊ शें छपन्न कोश. तिला प्रदक्षिणा करणारा एक उपग्रह आहे त्यास चंद्र म्हणतात. तो २९ दिवस १२ अवर ४४ मिन्युटांत पृथ्वी भोंवता फिरतो, त्या काळास चंद्रमास म्हणतात.

नि० - आतां मंगळाचा वृत्तांत सांग.

प० - हा ग्रह सूर्यापासून ६३३६०००० कोश अंतरावरून ६८७ दिवसांत म्हणजे पृथ्वीचे माना प्रमाणे एक वर्ष दाहा महिने बावीस दिवसांत त्या भोंवती प्रदक्षिणा करितो. तो आपले आंसावर २४ अवर ३९ मिन्युटांत फिरतो. मंगळाचा व्यास १०४३ कोश आहे. तो पृथ्वीहून महत्वाने किंचित् लहान आहे. त्याचारंग सर्वाहून विलक्षण फिक्का तांबूस आहे, व त्यास उपग्रह नाही, ही त्याची खूण.

नि० - बृहस्पति सूर्यापासून किती अंतराने आहे?

प० - हा ग्रह सूर्यापासून साडे एकवीस कोटि कोशाचे अंतरावर आहे, आणि सुमारे बारा वर्षां.

नीं सूर्यास एकवेळ प्रदक्षिणा करितो. त्याची एकदैनं
दिन प्रदक्षिणा दहा अवरांत होती. बृहस्पतीचें महल
पृथ्वी पेशां चवदाशें पट अधिक आहे. त्याचे सभोव
ती असणारे उपग्रह किंवा चंद्र चार आहेत, व दुर्बि
णींतून पाहिलें असतां त्याच्या अंगावर काळसरपट्टा
दिसतो.

नि०- आतां शनीचा वृत्तांत सांग.

प०- सूर्यापासून शनि ३९६,०००,००० कोशांचे अंतरा
वर आहे, आणि त्यास एकुणतीस वर्षांनीं प्रदक्षिणा
करितो. तो आपले आंसावर दहा अवरें सोळा मि
न्युटांत फिरतो. शनि पृथ्वी पेशां हजार पट मोठा आ
हे, परंतु त्याचें आपलें अंतर अतिशयच आहे, लघू
न तो तेजाने मंद दिसतो. त्याचे बरोबर सात उपग्रह
असताहेत.

नि०- याचे बाहेरचा ग्रह जार्जम्याचा शोध प्रथम कोणी
काढिला?

प०- सन १७८१ त हर्शल् साहेबांनं त्यास शोधिलें, लघून
त्याचें नाव हर्शल् असें ही प्रसिद्ध आहे. त्याचें सूर्यापासू
न अंतर एकुणेशीं कोटि वीस लक्ष कोशां आहे. तो सूर्या
स च्यायशीं वर्षांनीं प्रदक्षिणा करितो. त्याचे भोवते सहा

उपग्रह किंवा चंद्र आहेत. तो नुसत्या नेत्रांनीं दि
सत नाही.

नि०- तूं पूर्वी सांगितलेसकीं दुसरे ही चार लहान
ग्रह आहेत, त्यांचें विशेष वर्णन कर.

प०- त्यांत पहिला सिरीस, दुसरा पालास, तिसरा
जुनो, चवथा वेस्ता हे वेगवेगळे समयीं शोधून
काढिले आहेत. वेस्ता याचें सूर्या पासून अंतर
अकरा कोटि कोस, जुनो याचें साडेबाराकोटि कोस आ
णि सिरीस व पालासयांचें तेरा कोटि कोस सूर्यापासू
न अंतर आहे.

पाठ २

ऋतूंचें कारण.

नि०- वर्षांत ऋतु बदलतात, आणि दिवसरात्री
चे मानांत फेर पडतो, याचें कारण काय?

प०- सूर्या पासून पृथ्वीची स्थिति सर्वदां समान
असत नाही, लघून हें सर्व घडते. याचे कार
णाचां तुला पूर्ण बोध होण्या करितां प्रथम गो
लज्ञानीं पृथ्वीवर ज्या रेषा कल्पित्या आहेत.

त्यांतील मुख्य तुला सांगतो. ते या पृथ्वीचे मध्या
 वर एक पूर्व पश्चिम रेखा कल्पितात. जीचे नाव
 विषुवरेखा. तिचे दोहों दक्षिणोत्तर बाजूंस नव
 द नवद अंश आहेत; मिळून अंश १८०. या मध्य
 रेखेचे समोर आकाशांत दुसरी एकरेष कल्पित
 आहे, तिचेही नाव विषुवरेखा. आतां सप्तंबर म
 हिऱ्याची तारीख २०, व मार्च महिन्याची तारीख
 २३, या दोन दिवशीं सूर्य यारेयांच्या मध्यावर ये
 तो, सणून त्या वेळेस दिवस आणि रात्रि बरोबर
 सर्वदा असतात. जर याच स्थितींत पृथ्वी राहि
 ली, नसू सूर्यकिरण मध्यरेषेवर सरळ पडून व
 र्ष भर दिवस रात्रिहीं सारिखीच राहतील. आणि शै
 त्य उष्ण इत्यादि ऋतुजनित भेद ही होणार नाही
 त. परंतु असें न घडतां पृथ्वी सप्तंबर महिन्या-
 चे तेविसावे तारिखे पासून डिसेंबर महिन्याचे-
 एकविसावे तारिखे पावेतां, आपले गमन मार्गा-
 क २३३ अंशपर्यंत वर जाती, सणून आपल्यास
 सूर्य दक्षिण दिशे कडे जातो असें दिसते; मग त्या
 दिवसा पासून पृथ्वी हळू हळू मार्गे फिरू लाग
 ती, आणि शेवटीं मार्चाचे एकविसावे तारिखेस

ती पुनः मध्यरेषेवर येती. पुनः त्यादिवसां पासून
 न जून महिन्याची तारीख विसावी पावेतां पृथ्वी
 दुसरे बाजूंस २३३ अंशपर्यंत वर चढती. सणून
 न सूर्य उत्तरे कडेस जातो असें आपणास वा
 टते. त्या दिवसा पासून हळू हळू परत येत ये
 त शेवटीं सप्तंबर महिन्याचे २३वे तारिखेस मध्यरे
 षेवर येती. या पृथ्वीच्या दक्षिणोत्तर वक्रगतीस
 क्रमानें दक्षिणायन आणि उत्तरायण म्हणतात.
 आणि ज्या वेळीं पृथ्वी मध्यरेषेवर येती, त्या का
 लीस विषुव म्हणतात. या रीतीचा पृथ्वीचे स्थि
 तींत भेद होतो, सणून ऋतूंमध्ये व दिवस रा
 त्रिमानांत अंतर पडते. लोक म्हणतात की, हे
 सर्व सूर्याचे गतीपासून घडते, परंतु तुझे ध्या
 नांत आले असेल की, हे सत्य नव्हे. कारण की,
 पृथ्वीचे स्थितीचा भेद यास कारण होय असें व
 र मिळविले.

नि०- या विषयाचे निरूपण तूंबहुत सरस रीतीनें
 केलेस. यावरून विस्मय वाटतो, कीं असे सरळ
 रीतीनें ऋतु व रात्र दिवस यांच्या क्रमाचा नियम
 ज्याणें केला आहे, त्याचें चातुर्य किती असेल?

निःसीम चातुर्याचांचून अशी रचना निःसंशय कदापि होणार नाही. असो, तुला पृथ्वीचे दैनंदिम गती संबंधी आणखी कांही सांगणे असल्यास सांग.

प०- पृथ्वी प्रतिदिवशीं दर तासास १५ अंश स्पर्शजे सुमारे ४५० कोश भ्रमण करिते, स्पर्शून तीवरील सर्व प्रदेश अनुक्रमाने सूर्याकडे दिवसांतून एक वेळेस येतात. या रीतीने गोलाचे सर्व अंशांवर समयभेदे करून प्रकाश पडतो. यास दृष्टांत, मुंबई शहर लंडन शहराचे पूर्वेस सुमारे ७३ अंशांवर आहे, स्पर्शून लंडन शहरांत मुंबईपेक्षा ५ तासांनंतर सूर्य उगवतो, आणि जेव्हां मुंबईत दीड प्रहर दिवस येतो तेव्हां विलायतें तदुक्ता सूर्योदय होत असतो.

पाठ ३

धूमकेतूंचे वर्णन.

नि०- आतां मला धूमकेतूंचे कांही वर्तमान श्रव

ण करावयाची इच्छा झाली आहे.

प०- धूमकेतूंची संख्या बहुत आहे. असे गणित केले आहे कीं, आमचे सूर्य माळेंतच ४५० संत कमी नाहीत. यांस मराठी भाषेंत धूमकेतु स्पर्शण्याचें कारण हें कीं, त्यांतून किती एकांस ध्वजेसारिखें पिंगट वर्ण लांब शेषूट असतें, परंतु किती एकांचा आकार ग्रहां सारिखा पुच्छा वांचून नुसता वाटोळाही आहे. त्यांच्या गतींचे आणि ग्रहांच्या गतींचे नियम बहुत करून वेगळे आहेत. त्यांतून कांही कांही ग्रहा सारिखे पुढें जातात, आणि कांही कांही मागे जातात. किती एक वरून आणि किती एक खालून येतात. किती एक ज्योतिष्यांचे मत आहे कीं, धूमकेतु स्वतः अप्रकाश असे गोल आहेत; त्यांस सूर्याच्या किरणां पासून प्रकाशाचा लाभ होतो. त्यांचे पुच्छा विषयीं बहुतानें बोलणें आहे कीं, तें ही त्यांस सूर्या पासूनच प्राप्त होतें, परंतु सूर्यकिरण कोणत्या रीतीनें असें विलक्षण रूप उत्पन्न करितात, याचा अद्यापि पुरतेपणी शोध लागला नाही. जेव्हां धूमकेतु सूर्याजवळ येतात, तेव्हां त्यांचे गतीचा वेग के-

वळ अविश्वसनीय होय. सन १७०० चे जुलै महिन्यांत ब्रैडोन साहेबाने एक धूमकेतु पाहिला, आणि गणित करून सिद्ध केले की, तो २४ नासांत एक कोटि पन्नास लक्ष कोश चालतो. सन १६८० त एक धूमकेतु दिसत असे, तो सूर्याच्या इतका जवळ गेला की, त्याचे उष्णत्व तापले लोखंडाचे उष्णत्वापेक्षां २००० पट अधिक, असें गणित केले आहे.

सर्व अंतरिक्ष जडां मध्ये धूमकेतूची आकृति विलक्षण व गति अनियमित, स्पष्टून मनुष्यमात्राचे विशेष लक्ष्य त्या कडे लागलेले असते; आणि सर्व देशांचे लोक धूमकेतु दिसो लागला म्हणजे देशांत पुढें रोग, लढाई, दुर्भिक्ष, इत्यादि कांहीं वाईठ होईल असें निष्कारण भय मानीत असतात.

पाठ ४

राशिचक्राचे वर्णन

नि०- आतां मला राशिचक्राचे वर्तमान सांग.

प०- मध्यरेषेचे दोन बाजूंवर २३३ अंश दूर जें वर्तुळ आहे, त्याचें नाव राशिचक्र. त्याचक्राचे नक्षत्रांच्या नावां वरून बारा भाग केले आहेत, त्यांस राशि म्हणतात. त्यांचीं नावे, मेष, वृषभ, मिथुन, कर्क, सिंह, कन्या, तुला, वृश्चिक, धनु, मकर, कुंभ, आणि मीन.

पाठ ५

तारांचे वर्णन.

नि०- ग्रहांचा आणि स्थिर तारांचा भेद कोणता?

प०- ग्रहां प्रमाणें तारांस गमन नाही. त्या एकेच ठिकाणी स्थिर असतात, असें दिसण्यांत येते; यांची संख्या अमर्याद आहे; परंतु नुसत्या नेत्रानें एकदांच हजारों वर दिसत नाहीत; त्यांस प्रकाश ही सूर्या पासून प्राप्त होत नाही; त्या आपणच प्रकाशमान आहेत. किती एकांचें मत आहे की, या बडूत स्थिर तारा दिसतात इतके सारे सूर्य आहेत; आणि जसे सूर्या भोंवती फिरणारे अनेक ग्रह आहेत तसे त्यांतून प्रत्येकां सही आहेत. तारा पृथ्वी पासून अपरिमित

अंतरावर आहेत; आणि गणिता वरून असें सम-
जलें आहे कीं, अति जवळची जी तारा, ती पृथ्वी पासून
न १५०००००००,०००,००० कोशांवर आहे. या तारा
अमर्याद अवकाशांत पसरलेल्या आहेत. स्रणजे एक
तारा सूर्या पासून जितकी दूर आहे तितकीच डुस
री तिज पासून आहे, स्रणून जर या तारांवर लोकां
ची वस्ति आहे असें मानिलें, तर आपणास जशा ता
रा बिंदु रूप दिसतात तसा तेथील लोकांस सूर्य दि
सेल; आणि डुसच्याही तारा अतिशय लहान बिंदु
रूप दृष्टीस येतील. यांतून किती एक मोठ्या व किती
एक लहान दिसतात; यांचें कारण कीं, किती एक ज
वळ आहेत आणि किती एक दूर आहेत. ज्योतिष्यां
नीं तारांचे महत्वा वरून त्यांचे सहा भाग कल्पिले आ
हेत; ज्या फार मोठ्या त्यांस प्रथम महत्वाच्या स्रणता
त, आणि डुसच्यांस त्यांचे त्यांचे महत्वा प्रमाणें नावें
देविलीं आहेत. दुर्बिणी यंत्र उंत्पन्न झाल्या पासून
तारांची संख्या अनंत आहे हें कळूं आलें; कारण
कीं, जसा दुर्बिणींत गुण मोठा असेल तितक्या अ
धिक तारा दिसतात.

पाठ ६.

ग्रहणाची उपपत्ति.

नि० - आतां ग्रहणाचें कारण काय तें सांग.

प० - एका ग्रहाची छाया दुसरे ग्रहावर पडली स्र
णजे ग्रहण होत असतें. तें यारीतीनें, जेव्हां पृथ्वी
आणि सूर्य या दोहोंमध्ये चंद्र येतो, तेव्हां चंद्राची
छाया पृथ्वीवर पडून सूर्यास ग्रहण लागतें. परंतु
चंद्राच्या छायेचा परिघ पृथ्वीपेक्षां लहान स्रणून
हें ग्रहण बहुत करून एकांशीं असतें. तशीच
पृथ्वी चंद्रसूर्यांमध्ये आली स्रणजे तिची छाया चं
द्रावर पडून चंद्रास ग्रहण होतें. पृथ्वीच्या छायेचा
परिघ चंद्रापेक्षां अधिक आहे. स्रणून चंद्रास ग्रह
ण बहुधा सर्वांशीं लागतें. एके वर्षांत ग्रहणें दो
होंपेक्षां कमी येत नाहीत; किंवा सातांपेक्षां अधि
क नाहीत. सगळीं ग्रहणें पृथ्वीवर सर्वस्थळीं दि
सत नाहीत; आणि सर्व लोकांचे दृष्टीस येत ना
हींत.

चंद्राचे वर्णन.

नि०- तू ग्रहणाची उपपत्ति सांगितलीस ती श्रवण करून माझी खातर झाली. आतां चंद्राचा कांहीं वृत्तांत सांग.

प०- चंद्राचे महत्त्व पृथ्वीने महत्त्वाचा एकावनावा हिंसा आहे, असा चंद्र लहान आणि पृथ्वी मोठी, म्हणून ती त्यास आपणाकडे आकर्षित. त्यास पृथ्वी भोंवती फिरण्यास २९ दिवस लागतात, त्या काळाचे नाव चांद्रमास. चंद्र अपार दर्शक जड आहे, परंतु त्यावर सूर्यकिरण पडून उलटतात, म्हणून तो सप्रकाश दिसतो. त्यास क्षय वृद्धि दृष्टीस येनात, यावरून यागोष्ठीचा निश्चय होतो. जर चंद्र सप्रकाश असेल तर सर्वदा वर्तुळाकार दिसेल असे नहोतां सूर्यकिरणें करून जो त्याचा प्रकाशित भाग तो मात्र दृष्टीस पडतो. आणि चंद्राची पृथ्वीस भोंवती जी गति असेल ती प्रमाणें प्रतिदिवशी विशेष दृश्यमान होऊन तो थोडा थोडा वाढतां वाढतां संपूर्ण होतो.

पुनः त्याच प्रमाणें तो कमी होतो. चंद्राचा क्षय, वृद्धि, अर्धबिंब इत्यादि बोलण्याची रीति पडून गेली आहे; कांकीं, आस्मास तो तसा दिसतो, परंतु वास्तवीक पाहिलें असतां चंद्र सर्वदा एकसारखाच आहे. बहुतेक विद्वानांहीं अनुमान केलें आहे; आणि तसें आपले बुद्धीसही वाटतें कीं, पृथ्वीस प्रकाश देण्याकरितां चंद्राची उत्पत्ति नव्हे. तो एक स्वतः जग आहे, आणि त्यावर अनेक प्राणी आहेत. दुर्बिणीतून पाहिलें असतां चंद्र व पृथ्वी यांची सपाटी बहूत करून एकेच प्रकारची आहे, असें दृष्टीस येतें; हें कसें असेल तें असो; परंतु इतकें वास्तवीक कीं, ईश्वरानें दिवसास प्रकाश देणारा सूर्य, आणि रात्रीस चंद्र, असें उत्पन्न केलें आहे.

पाठ ८

भरतीसुकतीचें कारण.

नि०- मला अणखी एक प्रश्न तुला करावयाचा आहे. तो हाकीं, समुद्राचें पाणी भरतें आणि सुकतें

तें हें कशापासून?

प०— मी पूर्वी सांगितलें कीं, सर्व जड पदार्थ आप-
आपले महत्वानुरूप एकमेकांस आकर्षितात; या
रीतीनें पृथ्वी चंद्रास आकर्षिती. परंतु चंद्राचेंही
आकर्षण थोडेसें तिजवर घडतें. हें मनांत आणिलें
स स्रणजे तुझ्या ध्यानांत येईल कीं, जे व्हां चंद्र आ
पल्या मस्तकावर येतो, तेव्हां त्याचें समुद्रोदकावर
विशेष आकर्षण होतें. स्रणून तें चंद्राकडे वरतें ओ
ढलें जातें; आणि ती शक्ति जों पर्यंत असती तों
पर्यंत तें तसें राहतें. कमी होत चालली स्रणजे
ओसरत जातें.

नि०— मी याविषयीं अणखी एक गोष्ट पुसतों. न
द्यासही भरती सुकती लागतात काय?

प०— होय, समुद्रास भरती सुकती आली स्रणजे
जी नदी समुद्रास मिळाली असती तीसही येती.
युरोप खंडात सुकती भरतीचें गणित इतकें सूक्ष्म
करितात कीं, पाणी ज्या उंचीस चढतें तें प्रति दिव
शीं पंचांगांत लिहिलेले असतें.

पाठ ९

विद्युल्लतेचें कारण.

नि०— विद्युल्लतेचें कारण काय? व ती पासून होतें
काय? हें मला क्लपाकरून सांग.

प०— आकाशामध्यें एक तैजस पदार्थ भरलेला
आहे, त्याचें नाव वीज. ती अदृश्य असती, स्रणून
न सर्वदा दिसत नाही. जेव्हां पर्जन्यकाळीं वाद
ळ होतें, तेव्हां अर्भे भूमीजवळ येतात, त्यासम
यीं कांहीं पदार्थांनीं ती आकर्षिली जाऊन एके मे
घांतून दुसऱ्या मेघांत त्वरेनें जाते किंवा भूमीवर
खाली पडते. त्या वेळेसच आकाशांत परम भयं
कर शब्द होतो; ज्यास मेघगर्जना स्रणतात.

नि०— अरे, प्रथम वीज दृष्टीस पडते आणि मागून
कांहीं वेळांनें मेघगर्जना होते, हे दोन ही उत्पात
एकदांच होत नाहीत काय?

प०— एकदांच होतांत खरे, परंतु तेजाचा वेग शब्दा
पेक्षां अधिक आहे, स्रणून प्रथम वीज पडती, आ
णि मागून गर्जना ऐकूं येती. नाद अडीच पळां
त सहा कोस जातो; आणि तितक्याच वेळांत प्र

काशाचे

काशाचें गमन पन्नासलक्ष कोश होते. सृष्टून
जरी नीज व मेघगर्जना हीं दोनही एक काळीच
होतात, तरी शब्दप्रकाशावेमागून एकण्यांत येतो.
नि०— वीज आपणापासून किती दूर आहे हें क
सें समजावें?

प०— हें समजावयाकरितां विद्युल्लता आणि गर्ज
ना या दोहोंमध्ये जो काळ जातो तो मोजावा सृण
जे वीज किती दूर आहे हें समजतें. जर वीज प
डल्यावर अडीच पळांनीं गर्जना झाली तर समजा
वें, कीं वीज साहाकोशांवर आहे.

नि०— विद्युल्लते विषयीं तुला दुसरें कांहीं सांगाय
चें आहे?

प०— वीज बहत करून फार उंच पदार्थांवर पड
ती. या कारणाकरितां मोठे वादळाचे वेळेस झा
डांखालीं कधीं राहूं नये. दुसरे किती एक विजेस
आकर्षणारे पदार्थ आहेत; त्यांत धातु मुख्य.
याचा प्रत्यय असा आला आहे कीं, तरवारीचे
म्यान तसेंच असतां विजेनें आंतील तरवारीचा र
स झाला. एक यंत्र सिद्ध केलेलें आहे, तें चाल वि

लें सृणजे विजेचे जातीचा तैजस पदार्थ उत्प
न्न होतो. तो निघते वेळेस जर कोणी यंत्रास
साक्षात् किंवा परंपरेनें स्पर्श केला, तर त्यास
विजे प्रमाणें मोठा धक्का बसतो. हे यंत्र ज्याचे
वेळेस निर्माण केले तें वहां विद्वान् लोकांस संशय
होता कीं, तैजस आणि विद्युल्लता यांची जाति ए
कच कीं नव्हे? याचा निश्चय करण्याकरितां
किती एक अनुभव घेऊन, शेवटीं अमेरिकादेशां
तला कोणी मोठा युक्तिमान् डाक्टर फ्रांक्लिन सा
हेब होता त्यानें अशी कल्पना काढिली; जर वीज
खाली येण्याचे वेळेस एकादा पदार्थ अग्नि आणि पृ
थ्वी यांचा संयोग करण्याकरितां ठेविला, तर ती
वीज त्यावर आपटून खालीं भूमीवर जाईल.
यावरून सन १७५२ नांत त्यानें मैदानामध्ये एक
खांब उभा पुरला; आणि वादळ पुढें येणार
असें पाहून एक पतंग आकाशांत उडविला; आ
णि त्याची दोरी त्या खांबास बांधिली. कांहीं वेळा
नें तैजः कण वावडीचे दोरीपासून निघूं लागले,
त्यांवरून त्यानें निश्चय केला कीं, वीज वावडींतून
नदोरीच्या द्वारे खालीं जाती. यारीतीनें तो

विद्युल्लतेचे

विद्युल्लतेचे स्वभावाची विशेष परिचित झाला.

नि०— मी किती एक घरांचे भिंतींत लोखंडाचे खांबे पुरलेले असतात हे पाहिले आहे. काय बरे त्या खांबांचा उपयोग?

प०— वरसांगितले डाकर प्रांक्किन साहेबाने हे स्तंभ योजून काढिले, आणि विजेचे भयंकर कार्याचे निवारण करण्याकरितां प्रचार घातला कीं, घरापेक्षां उंच अणीदार लोखंडाची कांब करून घराचे बाजूस लावावी. या कांबीचे नाव विद्युद्वाहक, तींत वीज उतरून कशास उपद्रव न करितां जमिनींत जाता. भिंत आणि तो लोह स्तंभ यांचा सांधा लांकडाचा असतो. आतां लांकडांत तैजसा कर्षकत्व नाहीं म्हणून भिंतींत वीज शिरत नाहीं. वीज खांबावर पडती त्या वेळेस जर कोणी त्या खांबास स्पर्श केला तर तो तक्षणीं मरेल.

नि०— या विजेचीं भयंकर कार्ये ऐकून मला भीति वाटती; तर या प्रकारचीं जीं महाभूते, त्यांचा निया मक जो भगवान्, त्यांचे सामर्थ्य किती मोठे आणि भयकारक असेल?

उल्कापतनाची उपपत्ति.

प०— अरे नित्यानंदा, एकादे वेळेस निरभरा वीचे ठायीं विस्तवासारिखी ज्योति आकाशांतून पडती ती तूं कधीं पाहिली आहेस?

नि०— तूं सांगतोस हे माझे वहत वेळ दृष्टीस पडले आहे.

प०— बरे, तें तुला काय वाटते?

नि०— मला वाटते कीं कोणी नक्षत्र खाली पडते म्हणून माझे मनांत फार भीति उत्पन्न होती. तें असें नव्हे काय?

प०— निश्चय तसें नव्हे. तूं विचार कर बरे कीं, जर नक्षत्र पडले तर हीं कांहीं गोष्ट लहान नव्हे; कारण कीं, स्थिरतागंचे महत्वाविषयी पूर्वी काय सांगितले आहे, याची तुला आवृण असेलच. म्हणून जर पृथ्वीवर एकादी ताग पडली तर भूगोलाचा एकदांच प्रलय होईल. बरे या वांचून दुमरे कांहीं पाहिले आहेस?

नि०— होय मला स्मरते, कीं एक वर्तुळाकार तेज आकाशांतून

काशांतून जातानां मी पाहिले आहे. हें पाहून लो
क फार भितात. कारण, त्यांस वाटते कीं त्यापा
सून पुढे कांहीं अनर्थ होईल. या वांचूनही मी दु
सरेत हे वा प्रकाश पाहिला आहे, ज्यास भूतांची
चूड किंवा द्रव्याचा उजेड म्हणतात. तो रात्रीस पा
णोथऱ्याजवळ रस्त्याचे बाजूस, चिखल इत्यादि
कें करून भरलेले पोकळ ठिकाणी असतो, तो चु
डीसारखा दिसतो; नेहमी इकडे तिकडे फिरतो;
एक वेळ पेटतो, पुनः विसतो, पुनः पेटतो; या
रीतीनें सारे रात्र भर घडते. इतकेंच असतें तर
असो; पण कोणी वाटसरू त्या वाटेने चालला तर,
ते भूत त्याला वाटचुकवून एकादे खाड्यांत किं
वा अरण्यांत नेते; तेथें तो वाटसरू मरतो. पूर्वी
सांगितले दोहों नेजांपेक्षां याचें भय मला फार
वाटते.

प० — यांत कांहींच मत्कार नाही. मीही तुझे सा
रिखा पूर्वी भीत होतो. बरें, असे विलक्षण चम
त्कार दिसूयेतात याचें कारण तुला काय वाटते?

नि० — याचें कारण माझे लक्ष्यांत कांहीं येत ना
हीं. तुला कांहीं गऊक असल्यास रुपा करून

सांग?

प० — तर एक, तूं किती एक प्रकारचे जे तेजःपुंज
सांगितले स ते केवळ वायु होत; दुसरे कांहीं ना
हीं. वाय्वावरणांत आणि पृथ्वींत एक ज्वालाघ्रा
ही जातीची हवा आहे; ती अकस्मात् पेटल्यासु
ळें या चुडी इत्यादि दिसतात.

नि० — तूं सांगतोस तें खरें, परंतु जर ते तेजःपुं
ज केवळ हवा आहेत, तर शेवटीं सांगितलेल्या
चुडी मनुष्यास खाड्यांत आणि आच्छादित चिख
लट भूमीमध्ये कां नेतात. आणि कोणी जवळ आ
ला म्हणजे कां लांब पळतात?

प० — सांगतो एक, ते लोकांस खाड्यांत आणि चि
खलट भूमींत नेतात, याचें कारण हें कीं, ते त्या
ठिकाणीच उत्पन्न होतात. आतां आपण जवळ
गेलों म्हणजे ते पळतात. याचें कारण, जसा कां
हीं हलका पदार्थ आकाशांत उडते वेळेस आपण
धरूं लागलों, तर तो आपले अंगाचे गतीमुळे जो
वायु हालतो तें पों करून पळीकडे जातो; तसे
ते केवळ वायु रूप तेजःपुंज आपण जवळ गेलों
म्हणजे पुढें जातात.

नि० - तू कारण सांगितलेस हें ऐकून मी आतां त्याला फार भिणार नाहीं. हा तुझा मजवर मोठा उपकार झाला. या गोष्टीपासून हा उपदेशही ग्रहण केला तरी होईल, कीं जसा भूतांचे चुडीमागून जाणारा वाटसरू खळग्यांत पडतो, तसे जल बुद्बुदवत जे या संसारांतील विषयोपभोग, त्यांचे मागे लागणा रे दुखांत पडतात.

पाठ ११

इंद्रधनुष्याचे वर्णन.

प० - पाऊस पडत असतां एका दे वेळेस आकाशांत नाना प्रकारचे रंगांचे धनुष्य दिसून येते, ते तू कधी पाहिले आहेस कीं नाहीं?

नि० - होय, त्यास इंद्रधनुष्य म्हणतात. ते फारच मत्कारिक दिसते. लोक म्हणतात कीं, इंद्र जेव्हां आपले धनुष्यास दोरी चढवितो तेव्हां ते दिसते; जेव्हां दोरी आटोपितो, तेव्हां नाहीं होतें. लहानपणापासून ही गोष्ट मी ऐकत आलों, आ

णि मला खरीही वाटली, परंतु आतां माझ्या मनांत संशय येतो कीं, त्या पदार्थास धनुष्याचा आकार आहे खरा, परंतु वर सांगितले कारण सत्य आहे तर, दोरी सोडलेले धनुष्याप्रमाणे ते एकदां च सरळ व्हावे; तसें न होतां ते हळू हळू आणि तुकडा तुकडा अदृश्य होऊन नाहींसें होतें. हें कसेंही असो, तुला सर्व विदित आहे, सांग म्हणजे झालें.

प० - ऐक सांगतो, पावसाची झड येती, त्या वेळेस जर पूर्वेस किंवा पश्चिमेस अग्नें असलीं, तर सूर्याचे किरण त्या अग्नांमागून पावसाचे थेंबांवर पडून आकाशांत हें परावर्तन उत्पन्न होते. याचा विशेष प्रत्यय पहायाची तुझी इच्छा असली तर, एक विलोरी कांचेचे पंचपात्रांत पाणी घाल, आणि त्यांतून सूर्यकिरण पार जाऊंदे, म्हणजे या इंद्रधनुष्यासारखे रंग उत्पन्न होतील.

नि० - तू कारण सांगितलेस हें सत्य आहे, असा माझा निश्चय झाला.

पाठ १२

घूर्णवात

प०— मोठ्या नदीमध्ये किंवा समुद्रामध्ये होडीं वून व
सून येणारे लोकांचे तोंडांतून वून कधीं ही गोष्ट ऐक
ली आहेस? कीं नदीवर अकस्मात् येऊन वाऱ्याची
झड पडती, आणि पाण्यांत भोंवरा होऊन पाणी आ
काशांत जाते. जर त्या भोंवऱ्याचे तोंडांत दैववशा
त् होडी सांपडली, तर ती तळास जाते.

नि०— होय, ही गोष्ट मी ऐकिली आहे. लोक क्षणतात
कीं, इंद्राचा हत्ती पाणी पिण्याकरितां खालीं येतो.
या वांचून तुला कांहीं दुसरें कारण वाऊक असलें
तर सांग.

प०— त्याचें कारण हें, दोन वायूंचे सोसाटे समोरास
मोरच्या वाजूंकडून आले, तर एकमेकावर आपटून
खालीं येतात, तेणें करून घूर्णवात होतात. ते बहूत
करून समुद्रावर किंवा मोठ्या नद्यांवर पडतात आ
णि क्वचित् जमिनीवर ही येतात, तेव्हां घेरें झाडें इ
त्यादिकांचा नाश होतो. जर समुद्रावर पडले तर पा
णी वरनेतात, मग तें पाणी गलबतावर पडून गलब
त बुडते. याजकरितां खलाशीलोक ते येतात असें
पहातांच तो फ मारितात, तेणें करून ते नाहीसे हो
ऊन संकट जाते.

पाठ १२

लोहचुंबक आणि होका

यंत्र यांचें विवरण.

नि०— मी श्रवण केलें आहे कीं, लोहचुंबक यानाचा
चे एके दगडांत चमत्कारिक गुण असतात. तर म
जला त्याचा स्वभाव कसा आहे हें विशेषें करून
सांग.

प०— या दगडांचे गुण वास्तविक बहूत चमत्कारि
क आहेत. जर लोखंडाचें जवळ ठेविला, तर तो त्यां
स जवळ ओटून इतका चिकटतो कीं, बळकेल्या
वांचून तो सुटत नाही. आपले इतकें ज्या लोखंडा
चे तुकड्याचें वजन आहे, त्यासच केवळ लोहचुं
बक वर उचलितो असें नाही; आपणापेक्षा अधिक
जड असला तरी त्यास उचलितो. ह्मणून एक शेर
वजनाचा लोहचुंबक दाहा शेर लोखंडाचे गोळ्यास
उचलील. लोखंडावर कांहीं आछादन असलें तरी
लोहचुंबक त्यास आकर्षितो. एक चमत्कार असा

आहे कीं, बहूत वेळ पर्यंत जर लोखंडाचा तुकडा चुंबकाजवळ ठेविला, तर त्या चुंबकाचे गुण लोखंडांत येतात, पण चुंबकाचे कमी होत नाहीत. लोखंड चुंबकाचे गुण कां घेते याचे कारण सांगणे कठीण आहे. जर लोखंडाचा तुकडा चुंबकाने घांसला तर तो दुसरे लोखंडास आकर्षितो. यारीतीने लोह चुंबकाचे धर्म लोखंडांत येतात, म्हणून मनुष्याचे बहूत कल्याण होते. कारण, तो पाषाण कोठे बहूत मिळत नाही. याचा दुसरा विलक्षण धर्म असा कीं, तो सर्वदा दक्षिणोत्तर राहतो. जर एकादी टांचणी लोह चुंबकाने घांसून दुसऱ्या एके उभे टांचणीचे अग्रावर ठेविली तर तिची शेवट दक्षिणोत्तर ध्रुवाकडे होनात. हा लोह चुंबकाचा गुण त्याशीं असा युक्त आहे की, त्याचे दक्षिण अग्र उत्तरेकडे स किंवा उत्तर अग्र दक्षिणेकडे स कधीं फिरत नाही. इतर गुणांपेक्षा या गुणेकरून लोह चुंबक शलाकेचा उपयोग नावाडी लोकांस फार पडतो. ते होकार्यत्राचे आश्रयाने ज्यांत वाट नाही, अशा समुद्रांतून ही जेथे पाहिजे तेथे निश्चित मार्गाने जातात.

नि० - होकार्यत्र म्हणजे काय ते मला सांग.

प० - होकार्यत्र यारीतीने करितात. एके कागदाचे चुकड्यावर वर्तुळ, व चारदिशा, व मधील भाग स्पष्ट काटलेले असतात. मध्ये एकटांचणी असती, तिचे शेवटीं चुंबक शलाका अशी लावितात कीं, ती पाहिजे तशी हलवितां यावी. आतां हा होकार्यत्र पाहिजे तसा ठेविला तरी, तिचे अग्र उत्तरेकडे सच राहिल. या एके दिशेवरून बाकीचे सर्वांचा निश्चय होतो. गलबताचे धन्याने ज्या ठिकाणीं जायाचे योजिले असते, त्या दिशेस होकार्यत्रे साहाय्याने नावाडी लोक गलबताची नाळ लावितात, आणि रात्रदिवस समुद्रांतून चालून शेवटीं योजिलेले बंदरास पोचतात. तूपहाकीं, लोह चुंबक आहे म्हणून बरे, नाहीतर व्यापारां पासून जो स्वार्थ होतो तो, आणि पृथ्वीवरील एक भागाचे लोकांचा दुसरे भागावरील लोकांशीं जो व्यवहार चालतो तो, कांहींच चालला नसता.

नि० - तूट्यांत सांगितलास हा फार चमत्कारिक आहे. पाषाणापासून ही जेव्हां इतके हित होते, तेव्हां सृष्टीचे सर्व भागापासून आपणास किती विस्मय व्हावा बरे! आपण दुसरे असें पहावे कीं, मनुष्यामध्ये ही बहूत युक्ति आणि सामर्थ्य हीं भरली आहेत, ते पाह्यांत तरणारीं कित्या सारिखीं गलबते बांधितात, आणि त्यांत बसून वादळांनीं युक्त अशा समुद्रां

तून रात्र दिवस निर्भय चित्तानें जाउन, शेवटीं आपण चिंति
लेली पृथ्वी प्रदक्षिणा सिद्धीसनेतात. बरें मी पुस्तकांची, लोह
चुंबकाचे या गुणाचें कारण काय, याचा कोणास शो
ध लागला आहे कीं नाहीं?

प०— बहूत मोठे मोठे बुद्धिवान् लोकांनीं याचे कारणाचा
निश्चय कराया विषयीं प्रयत्न केले; परंतु अद्यापि त्यां पासून
नकाहीं फळ झालें नाहीं. ह्मणून तूं मनांत समजून ठेवकीं,
मन्युष्याची बुद्धि मोठी इतकी असतां ही त्यास या एके दग
डाचे गुणाचें कारण शेंकडों वर्षे प्रयत्न करूनही कळत ना
हीं. रोमन लोकांस लोह चुंबक प्रथमतः ऊक होता. हिंडूस
ही बहूत दिवसां पासून त्याची माहितगारी आहे, परंतु द
क्षिणेत्तर दिशा दारुविण्याचा गुण आली कडील ५०० वर्षांत
कळला. असें सांगतात कीं, मार्को पोलो यानाचा कोणी पुरु
ष चीन देशास गेला होता, तेथें त्यानें एक होका पाहिला, आ
णि ती युक्ति तो युरोप खंडांत घेऊन आला. ही गोष्ट चिनई
लोकां पासून युरोपियन लोकांस समजली, किंवा युरोपियन
लोकां पासून चिनई लोकांस समजली, या विषयीं आजचे
दिवशीं ही वाद आहे.

छापण्याचे युक्तीची उत्पत्ति.

नि०— माझे मनांत दुसरा एक प्रश्न करायाचा आहे, तो हाकीं,
या शहरांतील किती एक शाळां मध्यें छापलेली पुस्तके
मी पाहिलीं आहेत, आणि दुसरीं अनेक भाषांत सांप्रत
छापितही आहेत. या उपायें करून विद्येचा प्रसार बहूत
होतो, ह्मणून हा कारक फार उत्तम आहे, असें जाणतो, परं
तु या देशांत पूर्वीं असें काहीं नव्हतें. या करितां या छाप
ण्याचे विद्येची उत्पत्ति जर लुपाकरून सांगशील, तर म
जवर मोठा उपकार होईल.

प०— छापण्याचे विद्येची गोष्ट थोडी आहे. सुमारे सन १४३०
सांत हालंड देशांतील हार्लेम गावांत राहणारा लारेन्सस
नामें पुरुष होता, तो कोणे समयीं मौजेनें वृक्षाचे सालीव
रचाकूनें अक्षरें कोरीत असे, त्यांत त्यानें शाई भरून, त्याव
र कागद घातला तो छाप उठला, हें पाहून तो लांकडावर
अक्षरें कोरूं लागला; आणि यारीतीनें त्यानें छापणें चाल
विलें. नंतर तो लांकडाचे वेगळे वेगळे तुकड्यांवर अक्ष
रें करून ते तुकडे एके गयीं जोडून पुस्तकें छापूं लागला.
ही विद्या यारीतीची प्रथम उत्पन्न झाली. त्या लांकडाचे

अक्षरांनीं छापायास इतका वेळ लागेकीं, सहा सात वर्षांत एका
कादे पुस्तक तयार होत असे या प्रथमचे शोधानंतर बारा
वर्षांनीं सन १४४२ सांत त्या कारखान्यांतले फाष्टस नामें को
णी पुरुषानें अक्षरांचा व सामानाचा एकजोड घेऊन मॅन्स
शहरांत एक छापायाचा कारखाना चालविला. पुढें दोन ती
न वर्षांनीं लांकडाचीं अक्षरे लवकर खराब होतात, असें
पाहून लांकडाचे ठिकाणीं शिशाचा प्रयोग करू लागले. या
नंतर १५ वर्षांनीं सन १४५७ नांत स्काफर यानाचा पुरुष
फाष्टसा बरोबर भागीदार होऊन प्रथम अक्षरें ओताया
ची युक्ति योजिता झाला. पूर्वीं लांकडावर किंवा शिशावर
अक्षरें कोरायास फार श्रम पडत, म्हणून त्यानें पोलादाचे
एके आवतावर अक्षरें कोरिलीं आणि तें आऊत तांब्याचे
पत्र्यावर ठोकून तेथें तीं अक्षरें उमटविलीं. नंतर त्या उमटल्या
अक्षरांत शिशाचारस करून ओतला. यारीतीनें जितकीं
अक्षरें पाहिजेत तितकीं लवकर होत गेलीं. शिशांत कठी
ण पणाना हीं म्हणून त्यांत सुरम्याचारस करून घातला, ते
व्हां तें कठीण झालें. ही शेवटची या विद्येविषयीं कल्पना नि
घाली. ही विद्या उत्पन्न झाल्यावर बत्तीस वर्षांनीं जर्मनी
देशाचे एके राजानें सन १४६२ णांत मॅन्स शहर घेतलें. तेव्हां
छापणार लोक व तीं यंत्रें चड्ढूंकडे सपसरलीं. तेणें करून

दुसरे देशांत ही त्या विद्येचें ज्ञान झालें; आणि युरोप खंडा
चे सर्व भागांत छापायाचे कारखानें सुरू झाले. परंतु या
विद्येची मूळ उत्पत्ति हालंड देशांतच झाली. असें म्हटलें पा
हिजे. आलीकडे वीसपंचवीस वर्षांत दुसरी एक छापण्याची
युक्ति निघाली आहे, तिचें नाव शिला छाप. त्रुं लक्ष्यांत आ
ण कीं, ईश्वरानें या विद्येचे उत्पत्तीच्या द्वारानें मनुष्य मात्रां
वर बहूत कृपा प्रगट केली आहे; कारण कीं, याचे पूर्वीं ज
र कोणी ग्रंथ केला तर लिहून घेतल्या वाचून त्याच्या प्रती
होत नसत; म्हणून एके देशांतली विद्या दुसरे देशांत प्र
वृत्त होण्यास मोठें संकट पडे. या कारणांमुळे युरोप देशा
चे लोक पूर्वार्ध शेंकडां वर्षे प्रयत्न अज्ञानांत राहिले होते, परंतु
या विद्येचा शोध लागतांच पुस्तकें सर्वत्र पसरूं लागली,
आणि अज्ञानांधकाराचा नाश होईन ज्ञान उत्पन्न झालें.
या प्रकारचें बहूत चांगलें या विद्ये पासून हित होतें म्हणू
न ही फार उत्तम असें मानावें; परंतु ही गोष्ट लक्ष्यांत ठे
वावी कीं, मनुष्याचे दुर्दृष्टते करून, जसें बाणी पासून त
सें ही पासून ही फार वाईट होतें. चांगलीं पुस्तकें वाचून
जशी मनाचे ठायीं विशेष योग्यता येती, तशीच वाईट
ग्रंथ वाचल्यानें स्थिर दृष्टता उत्पन्न होती. बाणी हें एक
बहुत चमत्कारिक ईश्वरी दत्त होय. जर आपण चांगले

शब्द बोलिलों तर दुसऱ्याचें बडूत हित होतें; आणि तेच जर वाईट बोलिलों तर आपण त्यास नाशाचे मार्गति नेतो.

पाठ १५

सृष्टिकर्त्या ईश्वराचें गुणवर्णन.

नि०- तूं दृष्टी आणि आकाश यांचा वृत्तांत सांगितलास, तो ऐकून मला संतोष झाला. असें आनंदकारि ज्ञान ज्यांच्या परिश्रमे करून आपणास प्राप्त झालें, त्या पुरुषांचा आपण मोठा उपकार मानावा. विद्येच्या उपयोगाचें ही मला विशेष ज्ञान झालें. आतां एक प्रश्न मात्र पुसायाचा मनांत आहे; तो हा कीं, आपणास मनुष्य कृति पाहून धारंवार आश्चर्य वाटतें, परंतु त्यापेक्षां अतिशय चमत्कारिक जी ईश्वरी कृत्यें, तीं बडूत करून ध्यानांत ही असत नाहीत, याचें कारण काय? यास द-

ष्टांत, दिवाण खान्यांत हांड्या टांगलेल्या पाहून आपलें लक्ष्य तिकडे लागतें; त्याचरीतीनें ईश्वरानें अतिशय प्रकाशमान सूर्य, चंद्र, तारा, इत्यादि आकाशांत निर्माण केले आहेत, ते ध्यानांत ही येत नाहीत हें कां?

प०- याचें कारण हें कीं, पदार्थ किती आश्चर्यकारक असला तरी प्रतिदिवशीं दृष्टी पडूं लागला, म्हणजे अतिपरिचयांतला झाल्यामुळे आपलें लक्ष्य तिकडे लागत नाही. परंतु वास्तवीक कारण हें कीं, मनुष्य मात्राचें मन पातकें करून परिपूर्ण आहे, म्हणून ईश्वराचा किंवा ईश्वरीकृत्यांचा विचार कोणी करूं इच्छित नाही.

नि०- तूं सांगितलेंस तें खरेंच. म्हणून आजपर्यंत मी या मुख्य कार्याची अनास्था केली; हा दोष आपणावर घेतों. ईश्वरानें मला दृष्टि दिली आहे, ही त्याची मजवर मोठी कृपा असें मी जाणतो, तर आतां आजपाहून मनुष्यकृत चमत्काराकडे लक्ष्य न देतां ईश्वरी कृत्यांचाच विचार करीन. बरे, तूं आतां मजला ईश्वराचे गुण ऐकविशील तर मजवर विशेष उपकार होईल.

पं० - अरे बाबा, ईश्वराचे गुण यथार्थ वर्णन करू
 काय मला सामर्थ्य नाही. मला तर काय?
 परंतु कोणामच नाही. तथापि सृष्टीपासून त्या
 चें बद्धा ज्ञान होतें. कारण कीं, जशी एकादी मु
 र्गाभित मोठी इमारत पाहिली असतां, आपण स
 मजतो कीं, ही ज्या कारागिरानें बांधिली तो मोग कु
 षाळ असेल; त्या प्रमाणेंच चंद्र, सूर्य, तारा, पृथ्वी, नद्या,
 वृक्ष इत्यादि पाहून ईश्वराचें चातुर्य, सामर्थ्य, आणि
 विद्या चांगलेपणा अपरिमित आहे, असा सिद्धांत क
 रवा.

दुमरी गोष्ट, सृष्टीतील कृत्यें, आणि विद्वान् लो
 कांनीं शोध करून सिद्ध केलेले जेजे त्यांचे नियम,
 यांविषयीं आपले भाषण झालें, तथापि सर्वदां हें
 उक्त्यांत असावें, कीं हे नियम कोणते हीं असात, प
 रंतु ते स्वतः सिद्ध नव्हत; तर ईश्वरेच्छेस अनुसरून
 आहेत. परमेश्वर सर्व ब्रह्मांडाचा राजा होय. जशा
 राजाच्या आज्ञा प्रजा मान्य करितात; तसाच या सृ
 ष्टीतील प्रत्येक परमाणु ईश्वरेच्छेचे स्वाधीन आहे.
 त्याचे आज्ञेनें सूर्य उगवतो; वायु वहातो; उदकास
 भरती येती; पर्जन्य पडतो; आणि वृक्षांवर फळे उ
 त्पन्न

त्पन्न होतात. त्याचेच सामर्थ्य करून पृथ्वीपासून वृ
 णधान्य इत्यादि उत्पन्न होतात; ज्यांहीं करून मनुष्य
 आणि पशु यांची उपजीविका चालती. असें असतां
 ईश्वर कृतचमत्कारांची अशी अनास्था आपण कां क
 रावी? जर कोणी मनुष्य एकवेळ मरून पुनः जीवंत
 झाला तर आपणास किती चमत्कार वाटेल बरें? परं
 तु या प्रमाणेंच चमत्कार आपण प्रतिदिवशीं पहातो.
 शेतांत पेरलेले धान्य लक्ष्यांत आण; जमिनींत बीं
 टाकावें तें नाश पावतें, परंतु पहा! बहूत दिवसांनीं तें
 पुनः उगवून त्याचें झाड होऊन धान्य उत्पन्न होतें, यां
 त कांहीं ईश्वरी प्रेरणा दिसत नाही काय?

अरे नित्यानंदा, त्यांचे दयेचें वर्णन तर काय करा
 वें! जर प्रजा राजाच्या सर्व आज्ञा मानीत असून रा
 जा त्यांचे कल्याणाविषयीं यत्न करित असला, तर
 आपण ह्मणतो कीं राजा फार दयाळु आहे; परंतु प
 हा कीं, मनुष्ये ईश्वरांचे आज्ञांचा सर्वदां अवमान
 करित असतां तो त्यांचे शरीरोपजीविकेचा निर्वाह
 चालवितो; निर्वाहच नाही, तर आपले पातकांचें
 शासन करण्याविषयीं फार क्षमा करितो; सारांश
 ऐहलौकिक आणि पारलौकिक सुखाचा मार्ग आप

णांस तो प्रत्यक्ष दाखवितो. अणखी क्षणभर विचार कर बरें, कीं ईश्वरापेक्षां आपण किती तुच्छ आहो! आणि त्याशीं सारखें करून पाहिलें असतां केवळ अभावापेक्षांही कमी भरूं. ईश्वराचे दृष्टीनें सर्व गोल केवळ परमाणुरूप होय, त्यापुढें आपली कथा काय! असें असतां तो आपलें इतकें कल्याण करितो, हे पाहून मनास विस्मय वाटून ये बरें?

पृथ्वीवरील राजास राज्यातील काम कारभार चालविण्याकरितां बहूत सेवकांची गरज लागती; तरी सर्वशक्ति आणि सर्वव्यापक भगवंतास नाही. तो आपले सर्व राज्याचा बंदोबस्त स्वतः करितो. ईश्वर संकल्पमात्रें करून नक्षत्रें, ग्रह, आणि सर्वसृष्टि, यांस चालवीत आहे. आपणास एकदांच दोन विषयांकडे अवधान देणें होणार नाही, परंतु ईश्वर एकदांच सर्व पदार्थ पाहून त्यांस नियमाप्रमाणें चालवितो.

परंतु इतकेंही करून तो अदृश्य आहे. ईश्वर कोणी आजपर्यंत पाहिला नाही, आणि पुढें कोणाच्यानें पाहवणार नाही; त्यास उत्पत्ति नाही; लय नाही; तो सर्वदा सारिखाच असतो. येथें पृथ्वीवर सर्व पदार्थांचा अवस्थाभेद होतो. आपण आज आहो, उद्यां नाही; उत्पन्न होतो; बाल्यदशा पावतो; लहाना

चे तरुण होतो; तरुणाचे वृद्ध होतो; आणि शेवटीं नाश पावतो. ईश्वराचें असें नाही; काल, आज, आणि सर्वदां तो जशाचा तसाच असतो.

तो अत्यंत पवित्र आहे. स्मरणजे तो प्रातःकें करून न रहित आहे; आणि जे पापविकार मनुष्यांचे हृदयांत वसतात, ते त्याचा मयीं किमपि रहात नाहीत. जसा प्रकाश अंधकाराशीं विरुद्ध, तसा ईश्वर पातकाशीं विरुद्ध आहे; आणि जसा सूर्य रात्रीचा नाश करितो, तसा तो मनांतील अज्ञान आणि कुत्सित विकार हे नाहीसे करितो.

आपण स्मरणांत धगवे कीं, ईश्वर सर्वव्यापी आहे. तूं आतां या खोलींत आहेस; आणि जर तुला दुसरीत जाणें झालें, तर ही सोडिली पाहिजे. दोन खोल्यांत तुझ्यानें एकदांच राहवत नाही; परंतु केवळ चैतन्यस्वरूपी जो ईश्वर तो सर्वत्र एक काळीच असतो. त्यास जाणें येणें अगत नाही. जसा सूर्य उदय पावून आपले किरण सृष्टीचे सर्व अंशांवर पाडितो, तसा ईश्वर सर्वत्र आणि सर्वपदार्थांत असून त्यापासून भिन्न आहे. जसा तापलेले खंडाचे सर्व भागांत अग्नि असून त्यापासून भिन्न

असतो ; तसा ईश्वर सर्ववस्तूत आहे, परंतु त्या सर्वां
हून वेगळा.

तो सर्वज्ञ आहे, ह्मणजे तो सारें जाणतो. जो स
र्वत्र आहे त्यास जें काय बोलिलें किंवा झालें तें कळ
लच. जसे सूर्याचे प्रकाशानें सर्व पदार्थ दिसतात, त
शा ईश्वरास रात्र दिवस सर्ववस्तू प्रगट आहेत. आप
ले अतिशय गुप्त विचार ही त्यास समजतात. दुसरे,
आपण आज जें समजतो तें उद्यां विसरतो, आणि उ
द्यां काय होणार हें तर कांहींच समजत नाही, परंतु
ईश्वरास भूत, भविष्य, आणि वर्तमान, हीं तीन हीं सा
रिखीच समजतात. त्यापासून कांहीं लपवितां येत
नाहीं. त्याचें सामर्थ्य त्याचे कार्यावरून कांहीं समज
तें, परंतु त्याचे अगणितगुण जाणण्याची शक्ति को
णास आहे? सारांश त्यानें आपणास उत्पन्न केलें,
तो आपलें संरक्षण करितो, आणि शेवटीं तो आप
ले पातकांचा न्याय करील. या करितां त्याच्या आ
ज्ञा मानून आपण त्याची स्तुती करावी.

